ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

zo 16. decembra 2010 *

Vo veci T-19/07,

Systran SA, so sídlom v Paríži (Francúzsko),

Systran Luxembourg SA, so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko),

v zastúpení: J.-P. Spitzer a E. De Boissieu, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne E. Montaguti a F. Benyon, neskôr E. Traversa a E. Montaguti, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Berenboom a M. Isgour, advokáti,

žalovanej,

ktorej predmetom je žaloba o náhradu škody údajne spôsobenej žalobkyniam z dôvodu porušenia práva, ku ktorému došlo v nadväznosti na verejné obstarávanie Komisie týkajúce sa údržby a lingvistického posilnenia jej systému automatického prekladu,

* Jazyk konania: francúzština.

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory J. Azizi, sudcovia E. Cremona a S. Frimodt Nielsen (spravodajca),

tajomník: T. Weiler, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. októbra 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkové okolnosti

I — *O rôznych verziách softvéru Systran*

1 Je potrebné rozlišovať štyri verzie softvéru automatického prekladu Systran (ďalej tiež „systém Systran“):

— pôvodná verzia (ďalej len „Systran Mainframe“) vytvorená v roku 1968 pánom Tomom a uvedená na trh kalifornskou spoločnosťou World Translation Center, Inc. (WTC) a inými spriaznenými spoločnosťami (ďalej len spoločne „skupina WTC“),

— verzia pôvodne používaná Európskou komisiou (ďalej len „EC-Systran Mainframe“), ktorá bola predmetom viacerých zmlúv uzatvorených od roku 1975 do roku 1987 medzi skupinou WTC a Komisiou, viacerých zmlúv medzi Komisiou a poskytovateľmi služieb, a viacerých zmlúv medzi skupinou Systran (právny nástupca skupiny WTC) a Komisiou,

— nová verzia (ďalej len „Systran Unix“), ktorá bola vytvorená prvou žalobkyňou, Systran SA (ďalej len „Systran“), v nadväznosti na nadobudnutie skupiny WTC v roku 1986, na účely fungovania v prostrediach Unix a Windows; táto verzia bola vyvíjaná skupinou Systran od roku 1993,

— nová verzia používaná Komisiou (ďalej len „EC-Systran Unix“), ktorá bola predmetom zmluvy uzatvorenej v roku 1997 medzi druhou žalobkyňou, Systran Luxembourg SA (ďalej len „Systran Luxembourg“), a Komisiou.

II — *História vzťahov medzi stranami*

2 História zmluvných vzťahov medzi stranami, teda skupinou WTC, neskôr jej právnym nástupcom, skupinou Systran, na jednej strane, a Komisiou na druhej strane, je potrebná na účely definovania rozsahu vlastníckych a užívacích práv týkajúcich sa jednotlivých verzií softvéru Systran používaných Komisiou, teda EC-Systran Mainframe a potom EC-Systran Unix. Komisia sa odvoláva na túto históriu a tvrdí, že táto žaloba má zmluvný základ, zatiaľ čo žalobkyne tvrdia, že žiadna z týchto zmlúv, ktorých sa mimochodom nedovolávajú, nemá vplyv na ich práva duševného vlastníctva a na žalobu.

A — *Prvé obdobie: od Systran Mainframe po EC-Systran Mainframe*

3 Účastníci konania spoločne uznávajú, že tvorca softvéru automatického prekladu Systran je pán Toma a že spoločnosti skupiny WTC boli výlučnými vlastníkmi verzie Systran Mainframe tohto softvéru.

1. Pôvodné zmluvy medzi WTC (a inými spoločnosťami) a Komisiou

4 Dňa 22. decembra 1975 WTC a Komisia podpísali zmluvu, ktorá sa týkala, na jednej strane, nainštalovania a vývoja anglicko-francúzskeho systému automatického prekladu Systran a, na druhej strane, počiatočného vývoja automatického francúzsko-anglického prekladu Systran (ďalej len „počiatočná zmluva“).

5 Článok 1 prvý odsek počiatočnej zmluvy s názvom „Predmet“ znie takto:

„Zmluvný partner sa zaväzuje, že zaistí pre Komisiu ďalší vývoj jej systému automatického anglicko-francúzskeho prekladu SYSTRAN (ďalej len ‚Základný systém') a počiatočný vývoj systému automatického francúzsko-anglického prekladu SYSTRAN“.

6 Článok 3 počiatočnej zmluvy s názvom „Odmena“ uvádza:

„Za úlohy vykonané na základe tejto zmluvy Komisia zaplatí Zmluvnému partnerovi sumu vo výške 161 800 USD za týchto podmienok:

…

Táto suma zahŕňa náhradu za postúpenie práva užívať Základný systém počas celej doby platnosti zmluvy. Táto suma musí pokrývať všetky výdavky Zmluvného partnera vynaložené pri výkone tejto zmluvy, vrátane nákladov na zamestnancov, prácu na počítači, cestovné náklady a náklady na dodávku.“

7 Článok 4 počiatočnej zmluvy s názvom „Používanie systému po ukončení zmluvy“ znie takto:

„a) Zmluvné strany sa dohodli, že práva k systému v stave, v akom bude existovať k dátumu skončenia zmluvy (ďalej len ‚Zmenený systém‘), a k súvisiacej dokumentácii, poskytne Zmluvný partner Komisii v obmedzenom rozsahu, to znamená výhradne na vlastné potreby Komisie a na rovnaké potreby verejnej správy členských štátov Spoločenstva a jedine na účely prekladu z angličtiny do francúzštiny a z francúzštiny do angličtiny, ale bez časového obmedzenia. …

b) Ak po vykonaní tejto zmluvy bude mať Komisia záujem pokračovať vo vývoji Zmeneného systému, či už interne alebo prostredníctvom tretej osoby, použitím iných dvojíc jazykov Spoločenstva, zaplatí Zmluvnému partnerovi paušálnu

sumu neprevyšujúcu 100 000 USD za prvú dvojicu jazykov a 80 000 USD za každú ďalšiu dvojicu, alebo 200 000 USD za každú kombináciu obsahujúcu nový jazyk. Tieto sumy zahŕňajú právo Komisie používať výhradne a voľne rozvinutý Zmenený systém bez časového obmedzenia.

Okrem toho, ak bude mať po vykonaní tejto zmluvy Komisia záujem požiadať Zmluvného partnera o ďalší vývoj Zmeneného systému použitím inej dvojice jazykov, zaplatí mu paušálnu sumu neprevyšujúcu 25 000 USD za prvú dvojicu a 20 000 USD za každú ďalšiu dvojicu, alebo 50 000 USD za každú kombináciu zahŕňajúcu nový jazyk.

c) Zmluvný partner má pravo užívať vo svojom mene a na svoje vlastné účely Zmenený systém v stave, v akom bol vyvinutý v rámci tejto zmluvy a zmlúv o ďalšom vývoji použitím iných dvojíc jazykov, ako je spresnené v písm. b) druhom odseku, s výnimkou slovníkov špeciálne vyvinutých pre Komisiu. Prístup k slovníkom bude Zmluvnému partnerovi udelený z prípadu na prípad za ročný poplatok za prenájom neprevyšujúci 20 % nákladov; zadarmo budú slovníky dané k dispozícii Zmluvnému partnerovi iba na účely prezentácie."

8 Podľa článku 5 písm. f) počiatočnej zmluvy sa na zmluvu uplatňovalo luxemburské právo a v prípade sporu boli príslušnými súdmi súdy v Luxembursku.

9 Komisia v nadväznosti na počiatočnú zmluvu uzatvorila v rokoch 1976 až 1987 množstvo zmlúv so spoločnosťami skupiny WTC, jednak, na účely zlepšenia systému Systran a, jednak, na účely vyvinutia nových dvojíc jazykov (teda spolu deväť dvojíc jazykov).

10 Komisia okrem toho uzatvorila s rôznymi spoločnosťami, ktoré nepatrili do skupiny WTC a neboli zmluvnými stranami zmluvy, zmluvy oprávňujúce tieto spoločnosti používať systém Systran v prospech vládnych orgánov členských štátov a inštitúcií

Spoločenstiev. V jednej z týchto zmlúv s názvom „Dohoda o technickej spolupráci“ uzatvorenej 18. januára 1985 s francúzskou spoločnosťou Gachot SA Komisia uviedla, že „systém Systran, softvéry a slovníky zostanú vlastníctvom Komisie“ (článok 4 s názvom „Užívacie práva“). Na základe tejto dohody Komisia povolila spoločnosti Gachot využívať „jej systém automatického prekladu Systran v prospech orgánov európskeho verejného sektora“ a spoločnosť Gachot za to poskytovala Komisii informácie o kvalite vytváraných prekladov, ktoré jej umožňovali zlepšovať výkonnosť systému (článok 1 s názvom „Predmet“). Spolupráca medzi Komisiou a spoločnosťou Gachot prebiehala bez finančného vkladu (článok 3 s názvom „Výdavky“).

2. Zmluva o spolupráci medzi skupinou Systran a Komisiou

11 Viacerými zmluvami uzatvorenými od septembra 1985 spoločnosť Gachot nadobudla spoločnosti skupiny WTC, ktoré vlastnili technológiu Systran a verziu Systran Mainframe, a v nadväznosti na túto akvizíciu sa stala Systran.

12 Listom z 2. februára 1987 adresovaným spoločnosti Gachot generálnym riaditeľom generálneho riaditeľstva (GR) „Telekomunikácie, informačný priemysel a inovácie“ Komisia požiadala o odpoveď na viaceré otázky, k čomu došlo listom z 5. februára 1987:

„Otázka č. 1: Môže pán Gachot preukázať, že je skutočne (on alebo spoločnosť Gachot…) vlastníkom alebo väčšinovým akcionárom spoločností WTC a Systran Institut, a že akceptuje všetky záväzky svojich spoločností voči Komisii?“

„Odpoveď: Naša spoločnosť skutočne nadobudla jednak všetky akcie [pána] Toma vo WTC a jednak 76 % akcií Systran Institut. Sme teda plne spôsobilí konať v mene celej Skupiny a zastupovať ju voči Komisii."

„Otázka č. 2: Čo sa stane s týmito záväzkami, ak pán Gachot (alebo [spoločnosť] Gachot) prestane byť vlastníkom (alebo väčšinovým akcionárom) týchto spoločností? Zaväzuje sa pán Gachot, že zaistí, aby prípadní kupujúci dodržali tieto záväzky?"

„Odpoveď: Žiaden prevod sa neplánuje. Práve naopak, naša Skupina sleduje v tejto oblasti politiku neustáleho rozvoja. Okrem toho, Komisia sa nemusí v tejto oblasti ničoho obávať, pretože zmluvy sú uzatvorené medzi WTC a Komisiou, teda právnickými osobami, a akákoľvek zmena, ktorá by mohla nastať vo vlastníctve akcií týchto spoločností, nemôže v žiadnom prípade spochybniť uzatvorené zmluvy."

„Otázka č. 3: Môže pán Gachot potvrdiť, že Komisia v nadväznosti na uzatvorenie rôznych zmlúv s WTC a Systran Institut má nevýhradné užívacie práva pre európsky verejný sektor vzťahujúce sa na [deväť] jazykových verzií Systran?"

„Odpoveď: Je zrejmé zo zmlúv uzatvorených medzi WTC a Komisiou…, že Komisia má nevýhradné užívacie práva pre potreby vládnych agentúr členských štátov Spoločenstva, a to pre jazykové verzie Systran II v [dvojiciach] jazykov, ktoré nadobudla…"

„Otázka č. 8: Naďalej pán Gachot súhlasí s tým, že medzivládne orgány, ktorých územie prekračuje územie Spoločenstva, sú oprávnené používať [softvér] Systran, ak mu za to zaplatia licenčné poplatky?“

„Odpoveď: Spoločnosť Gachot samozrejme plánuje poskytnúť systém Systran k dispozícii medzinárodným organizáciám, ktorých územie prekračuje územie Spoločenstva, a to v závislosti od rôznych zmlúv, ktoré budú uzatvorené medzi spoločnosťou Gachot a týmito organizáciami…“

„Otázka č. 14: Je spoločnosť WTC pripravená previesť na Komisiu užívacie práva za rovnakých podmienok ako predtým pre španielsko-anglický systém Systran? Bude cena na úhradu podobná ako cena ponúknutá za nemecko-anglický systém?“

„Odpoveď: Spoločnosť WTC plne súhlasí s prevodom licencie na nevýhradné užívanie pre dvojicu španielčina – angličtina na Komisiu, prípade tiež pre dvojicu taliančina – angličtina a portugalčina – angličtina. Cena a podmienky budú závisieť predovšetkým od stavu napredovania systémov v okamihu ich nadobudnutia Komisiou.“

„Otázka 15: Je spoločnosť WTC pripravená vyvinúť nové systémy obsahujúce dánčinu a gréčtinu ako cieľové jazyky a previesť ich na Komisiu s (nevýhradnými) užívacími právami pre verejný a súkromný sektor?“

„Odpoveď: WTC plne súhlasí s vývojom každého systému obsahujúceho páry európskych jazykov ako aj iných systémov, ktoré by mohla Komisia potrebovať."

„Otázka 16: Mal by pán Gachot záujem o konverziu systému Systran do jazyka C v Unix, čím by sa zvýšila jeho použiteľnosť v informatike? Je pripravený čiastočne alebo v celom rozsahu financovať požadovanú investíciu (ktorá je možno rádovo v miliónoch eku)?"

„Odpoveď: Konverzia systému Systran do jazyka C v Unix je projekt, ktorý sme plánovali. V prvom rade sa nám ale zdalo byť oveľa dôležitejšie sústrediť naše úsilie na zlepšenie kvality prekladu a zjednotenie rôznych verzií [systému] Systran. Konverzia [systému] Systran v Unix, akokoľvek je zaujímavá, zostáva spojená s konkretizáciou finančných prostriedkov…"

13 Faxom z 5. marca 1987 adresovaným úradníkom GR „Telekomunikácie, informačný priemysel a inovácie" spoločnosti Gachot Komisia takto popísala obsah „dohody Systran", o ktorej prebiehalo rokovanie:

„Práva, ciele a povinnosti

V rámci Dohody sú práva nadobudnuté obidvoma stranami plne vyvážené.

Skupina Systran je vlastníkom základných softvérov a užívacie práva Komisie týkajúce sa deviatich [dvojíc] jazykov sa vzťahujú iba na inštitúcie Spoločenstva a oficiálne orgány členských štátov.

Naproti tomu, Komisia je vlastníkom lexikónov, ktoré vytvára od roku 1975.

Každá zo zmluvných strán investovala približne 8 miliónov eku na nadobudnutie svojich práv a snaží sa teda o zhodnotenie svojich investícií.

Komisia má morálnu povinnosť zaistiť, aby hospodárstvo Spoločenstva malo prospech z investície zaplatenej jej daňovými poplatníkmi, zatiaľ čo Skupina Systran si želá urýchlene začať s uvádzaním systému na trh v Európe.

Tieto dva ciele sú plne konvergentné a zlučiteľné v rámci navrhnutej Dohody.

Navyše, Komisia a Skupina Systran majú záujem urobiť [zo softvéru] Systran účinný nástroj prostredníctvom harmonizácie softvérov a lexikónov…“

14 Dňa 4. augusta 1987 skupina Systran a Komisia podpísali zmluvu o spoločnej organizácii vývoja a zlepšovania systému prekladu Systran pre súčasné a budúce úradné jazyky Spoločenstva ako aj jeho používanie (ďalej len „zmluva o spolupráci“).

15 Zmluva o spolupráci uvádzala v rámci „úvodných ustanovení“ toto:

„1. Systém Systran, vytvorený spoločnosťou WTC, je systém automatického prekladu, ktorý zahŕňa základný softvér, lingvistické a periférne softvéry a rôzne bilingválne slovníky.

2. Dňa 22. septembra 1975 Komisia uzavrela so spoločnosťou WTC zmluvu o používaní systému Systran Komisiou a o počiatočnom vývoji tohto systému WTC.

Komisia a spoločnosť WTC uzatvorili následne ďalšie zmluvy týkajúce sa jednak zlepšenia existujúceho systému a jednak vývoja systémov pre [nové dvojice] jazykov.

Tieto zmluvy uzatvorené v rokoch 1976 a 1985 mali za cieľ rozvíjať a zlepšovať prekladové softvéry a základné slovníky pre dotknuté jazyky.

3. Údržba a ďalší vývoj systémov boli zabezpečené inou sériou zmlúv medzi Komisiou a servisnými spoločnosťami. Tieto zmluvy sa týkali potrieb a cieľov vlastných Komisii.

4. Od roku 1985 Komisia uzavrela s rôznymi spoločnosťami zmluvy, ktoré ich oprávňovali používať systém Systran v prospech vládnych orgánov členských štátov a inštitúcií Európskych spoločenstiev, za protihodnotu poskytnutia informácií, ktoré Komisii umožnia zlepšiť výkonnosť systému.

5. Strany teda konštatujú, že Komisia disponuje licenciou na užívanie Základného systému a zlepšení… vykonaných WTC, ktorá je obmedzená na užívanie na území Európskych spoločenstiev v sektoroch špecifikovaných v [odseku] 4 vyššie.

6. Zlepšenia a vývoj vykonané na systéme Systran Komisiou a jej zmluvnými partnermi [uvedenými v odseku 3 vyššie], osobitne slovníky, sú výlučným vlastníctvom Komisie.

7. Strany zastávajú názor, že ich záujem a záujem užívateľov Systran je, aby bol tento systém neustále zlepšovaný. Rozhodli sa uzatvoriť túto zmluvu o spolupráci, aby zjednotili svoje úsilie a pracovali tak na zlepšovaní.

Strany si v tomto duchu uznávajú navzájom právo užívať systém Systran, ktorý sa môže vyvíjať prostredníctvom zavádzania vylepšení, ktoré sa budú vykonávať vďaka používaniu systému tak v súkromnom ako aj vo verejnom sektore."

16 Článok 4 zmluvy o spolupráci, ktorý sa týka „vlastníckych práv", uvádza:

„Rôzne jazykové verzie Systran a ich komponenty zostávajú vo vlastníctve partnerov, ktorým prináležali ku dňu podpisu.

Spoločnosti Skupiny Systran sa zaväzujú, že svoje vlastnícke práva prevedú až po predchádzajúcom informovaní a súhlase útvarov Komisie. Postupník musí súhlasiť s prevzatím práv a povinností vyplývajúcich pre tieto spoločnosti z tejto zmluvy o spolupráci."

17 Úvod prílohy I zmluvy o spolupráci uvádza:

„Zatiaľ čo Komisia bola vždy vlastníkom lexikónov a iných komponentov, ktoré vyvinula pre rôzne verzie Systran, vlastnícke práva k základnému softvéru boli rozdelené medzi viaceré spoločnosti a Komisia uzatvorila zmluvy a dohody týkajúce sa používania systému a jeho zlepšení a rozvoja, najmä s [WTC] a Systran Institut.

Keďže spoločnosť Gachot… je od začiatku roku 1986 hlavným akcionárom týchto spoločností, táto globálna zmluva na rozvoj a používanie Systran sa uzatvorila medzi všetkými dotknutými stranami…"

18 Článok 4a zmluvy o spolupráci, ktorý sa týka „zlepšení a poplatkov", uvádza:

„Akýkoľvek vývoj a akékoľvek zlepšenie systému vyplývajúce z jeho používania skupinou Systran bude okamžite oznámené a dané k dispozícii Komisii.

Akýkoľvek vývoj a akékoľvek zlepšenie systému vyplývajúce z jeho používania Komisiou bude okamžite oznámené a dané k dispozícii skupine Systran.

Akákoľvek zmena systému, ktorá nepochádza z jeho používania v pravom zmysle, bude predmetom rokovaní medzi stranami.

Počas úvodného obdobia dvoch rokov bude môcť každá strana využívať vývoj a zlepšenia vykonané druhou stranou bez toho, aby bola povinná platiť z tohto dôvodu akékoľvek poplatky.

Na konci tohto obdobia Komisia a Skupina Systran zadefinujú v nadväznosti na nadobudnutú skúsenosť zmluvné podmienky ich budúcej spolupráce."

19 Článok 5 zmluvy o spolupráci, ktorý sa týka „užívacích práv", uvádza:

„a) Komisia má právo užívať vo verejnom sektore na území Spoločenstva spoločný systém v jeho najrozvinutejšej verzii a prevádzať licencie na užívanie tohto systému vnútroštátnym a medzinárodným organizáciám usadeným na území Spoločenstva, ako je definované v [odseku] 4 úvodných ustanovení.

b) …

c) Spoločnosti skupiny Systran sa zaväzujú, že umožnia každej súkromnej organizácii používať systém za podmienok zodpovedajúcich obchodným zvyklostiam."

20 Podľa článkov 11 a 12 zmluvy o spolupráci sa na zmluvu uplatňuje belgické právo a akýkoľvek spor medzi stranami týkajúci sa výkladu, plnenia alebo neplnenia zmluvy bude predložený rozhodcovskému súdu.

21 V rokoch 1988 a 1989 Komisia uzatvorila štyri zmluvy so spoločnosťou Gachot na účely získania licencie na užívanie softvéru Systran pre dvojice jazykov nemčina – angličtina, nemčina – francúzština, angličtina – gréčtina, španielčina – angličtina a španielčina – francúzština.

22 Doporučeným listom z 11. decembra 1991 Komisia ukončila zmluvu o spolupráci v súlade s jej článkom 8 výpoveďou s výpovednou lehotou šesť mesiacov. Na základe uplatnenia tohto ustanovenia sa stanovilo, že po uplynutí trojročného obdobia bude každá strana disponovať systémom Systran v stave dosiahnutom každou z nich. Podľa Komisie bolo toto vypovedanie zmluvy odôvodnené skutočnosťou, že Systran nedodržala svoje zmluvné povinnosti a plánovala vymáhať platbu za vývoj týkajúci sa dvoch dvojíc jazykov (francúzština – taliančina a francúzština – španielčina), ktorý vytvorila Komisia a dala k dispozícii Systran na základe zmluvy o spolupráci. K dátumu ukončenia zmluvy o spolupráci zahŕňala verzia EC-Systran Mainframe šestnásť jazykových verzií.

23 V nadväznosti na to skupina Systran vytvorila a uviedla na trh novú verziu softvéru Systran fungujúcu aj v operačných systémoch Unix a Windows (Systran Unix), zatiaľ čo Komisia rozvíjala verziu EC-Systran Mainframe v súvislosti so šestnástimi vyššie uvedenými dvojicami jazykov, ku ktorým sa pridala dvojica jazykov gréčtina – francúzština vyvinutá s pomocou externého zmluvného partnera, ktorá fungovala v operačnom systéme Mainframe nezlučiteľnom s operačnými systémami Unix a Windows.

B — *Druhé obdobie: od Systran Unix po EC-Systran Unix*

24 Aby sa umožnilo verzii EC-Systran Mainframe fungovať v prostrediach Unix a Windows, uzatvorili sa štyri zmluvy medzi Systran Luxembourg a Komisiou (ďalej len „zmluvy o migrácii“).

25 Dňa 19. decembra 1997, pred podpisom prvej zmluvy o migrácii, Komisia požiadala listom Systran o odsúhlasenie viacerých bodov, medzi ktoré patrili aj tieto dva:

„1. Používanie mena Systran

Pri prezentáciách ako aj v dokumentácii alebo v korešpondencii sa často odvolávame na ‚systém automatického prekladu Komisie'. Keďže tento systém vychádza zo systému Systran, bolo by logickejšie používať pri týchto príležitostiach meno Systran alebo… Verzia CE Systran.

2. Zásada recipročného používania systémov [spoločnosti] Systran… a Komisie.

Komisia môže používať produkty spoločnosti Systran… na svojom serveri. Spoločnosť Systran môže používať systém Komisie.

Spoločnosť Systran… a jej dcérske spoločnosti sa zaväzujú, že si nebudú uplatňovať žiaden finančný nárok vyplývajúci zo zmlúv uzatvorených v minulosti medzi ‚skupinou Systran' a Komisiou."

26 Dňa 22. decembra 1997, v deň podpisu prvej zmluvy o migrácii, Systran odpovedala na túto žiadosť Komisie takto:

„1. Používanie mena Systran

Súhlasíme s tým, že Komisia môže používať ochrannú známku SYSTRAN. Toto používanie musí byť systematické pre každý systém automatického prekladu odvodený z pôvodného systému Systran. V dôsledku toho na vás prevádzame právo užívať ochrannú známku SYSTRAN jedine na účely šírenia alebo poskytovania systému automatického prekladu Systran.

2. Zásada recipročného používania systémov [spoločnosti] Systran… a Komisie.

Súhlasíme s tým, že Komisia môže používať produkty Systran v prostrediach Unix a/alebo Windows na svoje interné potreby.

Spoločnosť Systran sa zaväzuje, že si neuplatní žiaden finančný nárok vyplývajúci z plnenia zmlúv uzatvorených v minulosti medzi skupinou Systran a Komisiou."

27 Článok 2 prvej zmluvy o migrácii uzatvorenej medzi Systran Luxembourg a Komisiou takto definuje „systém automatického prekladu Komisie":

„Systém automatického prekladu Komisie nazývaný ‚Systran EC version' označuje osobitnú verziu systému automatického prekladu Systran pôvodne vyvinutého ‚World Translation Center', La Jolla, USA, ktorý Európska Komisia následne rozvíjala

na interné účely od roku 1976. Systém automatického prekladu Komisie je odlišný od ‚Systran Original Version' [originálna verzia systému Systran], teda systému automatického prekladu, ktorý vyvíjala a uvádzala na trh Systran SA France a jej dcérske spoločnosti."

28 Článok 13 prvej zmluvy o migrácii s názvom „Patenty, certifikáty o využiteľnosti (úžitkové vzory), ochranné známky, dizajny a priemyselné vzory, práva priemyselného a duševného vlastníctva" uvádza:

„1. Komisia je bezodkladne informovaná o akomkoľvek výsledku alebo akomkoľvek patentne získanom Zmluvným partnerom [teda Systran Luxembourg] pri plnení tejto zmluvy; tento výsledok alebo patent prináleží Európskym spoločenstvám, ktoré s ním môžu voľne nakladať s výnimkou prípadov, kedy už práva priemyselného alebo duševného vlastníctva existujú.

2. Systém automatického prekladu Komisie, vrátane jeho komponentov, bez ohľadu na to, či boli v priebehu plnenia zmluvy zmenené, zostáva vo vlastníctve Komisie s výnimkou prípadov, kedy už práva priemyselného alebo duševného vlastníctva existujú.

…

5. V prípade začatia konania tretími osobami, najmä pokiaľ ide o vymáhanie práva, aj po splnení zmluvy, dotknutá strana o tom informuje čo najskôr druhú stranu; obidve strany konajú spoločne a vzájomne si oznamujú všetky informácie a dôkazy, ktorými disponujú alebo ktoré získajú."

(1. Any results or patent obtained by the Contractor [Systran Luxembourg] in performance of this contract shall be immediately reported to the Commission and shall be the property of the European Communities, which may use them as they see fit, except where industrial or intellectual property rights already exist.

2. The Commission's machine translation system, together with all its components shall, whether modified or not in the course of the contract, remain the property of the Commission, except where industrial or intellectual property rights already exist.

…

5. At the first sign of proceedings by a third party, in particular of a claim, even after completion of the contract, the party involved shall notify the other party as soon as possible and the two parties shall then act in unison and provide each other with all the information and evidence that they possess or obtain.)

29 Podľa článkov 15 a 16 prvej zmluvy o migrácii sa na zmluvu uplatňovalo luxemburské právo a akýkoľvek spor medzi Komisiou a Systran Luxembourg týkajúci sa tejto zmluvy patril do právomoci luxemburských súdov.

30 Okrem iného, prvý dodatok k štvrtej zmluve o migrácii stanovil koniec tejto zmluvy na 15. marec 2002 a upresnil, že k tomuto dátumu „sa Zmluvný partner zaväzuje

vykonať do 15. marca 2002 všetky úlohy, ktoré boli predmetom zmluvy, najmä: aktualizovaný dôkaz o všetkých právach (ochranné známky, patenty, práva duševného a priemyselného vlastníctva, autorské právo, atď.), ktorých sa domáha skupina Systran a ktoré sú spojené so systémom automatického prekladu Systran". Podľa Komisie jej Systran Luxembourg tieto informácie neposkytla.

C — *Tretie obdobie: od verejného obstarávania do 4. októbra 2003*

31 Dňa 4. októbra 2003 Komisia vyhlásila verejné obstarávanie na údržbu a lingvistické posilnenie systému automatického prekladu Komisie. V nadväznosti na toto verejné obstarávanie boli dve časti z desiatich, ktoré obsahovala zákazka, zadané spoločnosti Gosselies. Ide o časti, ktoré používajú angličtinu alebo francúzštinu ako zdrojový jazyk.

32 Listom z 31. októbra 2003 spoločnosť Systran oznámila Komisii:

„Dozvedeli sme sa o verejnom obstarávaní vyhlásenom 4. októbra 2003… Po prečítaní tohto dokumentu sa nám zdá, že práce, ktoré hodláte realizovať, môžu porušovať práva duševného vlastníctva našej spoločnosti. Keďže sa usilujeme o zachovanie atmosféry konštruktívnej spolupráce medzi našou spoločnosťou a Komisiou, chceli by sme poznať Váš názor v tejto veci. Z vyššie uvedených dôvodov je pochopiteľné, že sa nemôžeme tohto verejného obstarávania zúčastniť."

33 Komisia vo svojej odpovedi zo 17. novembra 2003 uviedla:

„Oboznámili sme sa s Vaším listom z 31. októbra 2003. Práce, ktoré hodláme realizovať, sa nám nezdajú byť takej povahy, aby mohli porušiť práva duševného vlastníctva.

Zdieľame Vašu snahu zachovať dobré pracovné vzťahy v rámci dodržania postupov Komisie.“

34 V nadväznosti na túto výmenu korešpondencie si spoločnosť Systran a Komisia vymenili ďalšie listy a Komisia zorganizovala stretnutia s cieľom upresniť požiadavky tejto spoločnosti.

35 V rámci uvedených kontaktov sa žalobkyne dovolávali týchto skutočností:

— skupina Systran vlastní softvér automatického prekladu nazývaný „Systran“ (alebo „systém Systran“) a vyvíja z neho rôzne verzie,

— v nadväznosti na radu zmlúv uzatvorených medzi skupinou Systran a Komisiou, Systran adaptovala svoj softvér na účely vytvorenia verzie nazývanej „EC-Systran“,

— v období od roku 1999 do roku 2002 skupina Systran zaistila migráciu verzie EC-Systran, aby jej umožnila fungovať v Unix; na tieto účely skupina Systran použila už existujúce práva Systran k pôvodnému softvéru a k jadru systému Systran v Unix, ktorý bol úplne prepísaný skupinou Systran v roku 1993 na jej vlastné potreby.

36 Komisia v odpovedi uviedla, že tieto okolnosti, rovnako ako technická dokumentácia predložená znalcom žalobkýň v oblasti informatiky 6. januára 2005, nepredstavujú „dôkaz o právach duševného vlastníctva“, ktorých sa domáha skupina Systran v súvislosti so softvérom Systran. Vzhľadom na neexistenciu „dôkazných dokumentov“ v tejto súvislosti sa Komisia domnievala, že skupina Systran nie je oprávnená vznášať námietky proti prácam realizovaným spoločnosťou, ktorá bola úspešná v spornom verejnom obstarávaní.

37 Súhrnne, skupina Systran sa nemohla dovolávať práv, ktoré mala k softvéru Systran, ktorého verziu Systran Unix uvádza na trh, aby sa zakázalo to, čo považuje za porušovanie práv k tomuto softvéru Komisiou.

Konanie a návrhy účastníkov konania

38 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 25. januára 2007 žalobkyne podali túto žalobu.

39 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania boli účastníci konania 1. decembra 2008 vyzvaní, aby odpovedali na súbor otázok týkajúcich sa zmluvného alebo mimozmluvného základu žaloby (ďalej len „prvý súbor otázok“).

40 Účastníci konania odpovedali na prvý súbor otázok 30. januára 2009 a 2. februára 2009.

41 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (tretia komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby odpovedali na nový súbor otázok týkajúcich sa verzie Systran Unix, práv užívateľa, povahy zásahov požadovaných na základe spornej zákazky a činností spoločnosti Gosselies v súvislosti s navrhnutím a uvádzaním prekladateľských softvérov na trh (ďalej len „druhý súbor otázok“).

42 Účastníci konania odpovedali na druhý súbor otázok 14. októbra 2009.

43 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im položil Všeobecný súd, boli vypočuté počas pojednávania 27. októbra 2009.

44 Počas tohto pojednávania boli účastníci konania zvolaní Všeobecným súdom na neformálne stretnutie na účely zmieru. Na záver tohto stretnutia účastníci konania uviedli, že oznámia Všeobecnému súdu obsah svojej dohody o urovnaní, ak by bola takáto dohoda uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku. Všeobecnému súdu nebolo v tomto zmysle nič oznámené.

45 V zápisnici z pojednávania sa pripomenuli základné okolnosti vyplývajúce z pojednávania v súvislosti so zmluvnou alebo mimozmluvnou povahou žaloby, s nezákonným konaním vytýkaným Komisii a vyčíslením škody, ktorej sa dovolávajú žalobkyne. Táto zápisnica ako aj zápisnica z neformálneho stretnutia boli oznámené účastníkom konania.

46 Uznesením z 26. marca 2010 Všeobecný súd (tretia komora) rozhodol o opätovnom otvorení ústneho konania s cieľom vyzvať účastníkov konania, aby odpovedali v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania na súbor otázok o okolnostiach, ktoré treba zohľadniť na účely vyčíslenia škody (ďalej len „tretí súbor otázok“).

47 Účastníci konania odpovedali na tretí súbor otázok 4. a 5. mája 2010.

48 Vzhľadom na tieto odpovede a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania boli žalobkyne a Komisia vyzvaní, aby predložili svoje pripomienky k odpovediam protistrany na tretí súbor otázok. Všeobecný súd chcel tiež získať určité spresnenia o niektorých okolnostiach uvedených účastníkmi konania v ich odpovediach (ďalej len „štvrtý súbor otázok“).

49 Účastníci konania predložili svoje pripomienky a odpovedali na štvrtý súbor otázok 11. júna 2010. Ústna časť konania bola potom ukončená.

50 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— nariadil okamžité zastavenie úkonov porušujúcich práva a neoprávneného šírenia know-how Komisiou,

— nariadil zabavenie všetkých nosičov v držbe Komisie a spoločnosti Gosselies, na ktorých je zaznamenaný informatický vývoj zrealizovaný spoločnosťou Gosselies na základe verzií EC-Systran Unix a Systran Unix za porušenia ich práv, a ich odovzdanie spoločnosti Systran alebo prinajmenšom ich zničenie pod dohľadom,

— zaviazal Komisiu na zaplatenie minimálnej sumy vo výške 1 170 328 eur spoločnosti Systran Luxembourg a spoločnosti Systran aspoň sumu vo výške 48 804 000 eur,

— nariadil na náklady Komisie uverejnenie rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré sa prijme, v špecializovaných novinách, v špecializovaných časopisoch a na špecializovaných webových stránkach podľa výberu Systran,

— v každom prípade zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

51 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za neprípustnú,

— v prípade, ak nevyhlási žalobu za neprípustnú, zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

Právny stav

I — *O prípustnosti*

A — *O žalobnom návrhu smerujúcom k tomu, aby Všeobecný súd zaviazal Komisiu na náhradu údajnej škody*

52 Komisia uvádza tri dôvody neprípustnosti pokiaľ ide o tretí žalobný návrh, ktorý smeruje k tomu, aby jej bola uložená povinnosť nahradiť škodu, ktorej sa dovolávajú žalobkyne. Po prvé, táto žaloba o náhradu škody je neprípustná v dôsledku jej zmluvného základu, pretože Všeobecný súd môže posúdiť tvrdenia o porušovaní práv a sprístupnení know-how iba na základe jednotlivých zmlúv uzatvorených medzi skupinou Systran a Komisiou, ktoré neobsahujú arbitrážnu doložku označujúcu Všeobecný súd za príslušný súd. Po druhé, žaloba o náhradu škody je neprípustná tiež z dôvodu nejasnosti žaloby, pretože táto žaloba neupresňuje právne predpisy, ktoré mala Komisia porušiť, a poskytuje málo podrobností o porušovaní práv a sprístupnení know-how, na ktoré poukazujú žalobkyne. Po tretie, Všeobecný súd nemá právomoc na rozhodovanie v oblasti porušovania práv v rámci žaloby na náhradu škody, ako to vyplýva z uznesenia z 5. septembra 2007, Document Security Systems/BCE (T-295/05, Zb. s. II-2835, ďalej len „uznesenie Document Security Systems“).

1. O veci samej

a) Tvrdenia účastníkov konania

53 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nemôže posúdiť existenciu porušovania práv a nedovoleného šírenia know-how bez toho, aby vychádzal z jednotlivých zmlúv upravujúcich vzťahy medzi skupinou Systran a Komisiou od roku 1975 do roku 2002. Prípadná zodpovednosť, ktorá by mohla Spoločenstvu vzniknúť v dôsledku používania verzií EC-Systran Unix a Systran Unix softvéru Systran, je zmluvnej povahy. V tejto súvislosti treba poukázať na článok 288 prvý odsek ES podľa ktorého „zmluvná zodpovednosť Spoločenstva sa spravuje právom, ktorým sa spravuje príslušná zmluva". V prípade neexistencie arbitrážnej doložky v zmysle článku 238 ES teda Všeobecný súd zjavne nemá právomoc rozhodovať.

54 V odpovedi na otázku Všeobecného súdu, ktorou Komisiu požiadal uviesť, na základe akých zmluvných ustanovení sa domnieva, že bola oprávnená postupovať tak, ako postupovala v rámci spornej zákazky bez toho, aby získala súhlas žalobkýň, Komisia tvrdí, že jednak má pochybnosti o tom, či sú žalobkyne nositeľkami práv duševného vlastníctva k verzii Systran Unix softvéru Systran a jednak že „formálne spochybňuje, že žalobkyne sú nositeľkami práv k softvéru EC-Systran Unix". Komisia najmä tvrdí, že má „výhradné vlastnícke práva" pokiaľ ide o „zdrojové kódy lingvistických častí softvéru" na základe jednotlivých zmlúv uzatvorených v období medzi 1975 a 2002 a práce jej útvarov v oblasti vývoja týchto častí. Na základe týchto zmlúv má Komisia právo vyvíjať verziu EC-Systran Unix v spolupráci s tretími zmluvnými partnermi pred aj po migrácii. V tejto súvislosti Komisia cituje článok 4 dohody o technickej spolupráci, odsek 6 úvodných ustanovení zmluvy o spolupráci a článok 13 ods. 1 a 2

zmlúv o migrácii uzatvorených so Systran Luxembourg, podľa ktorých systém automatického prekladu Komisie zostáva vo vlastníctve Komisie.

55 Žalobkyne v podstate zdôrazňujú, že Všeobecný súd je príslušný na základe článku 288 druhého odseku ES. V prejednávanej veci je základom žaloby skutočnosť, že Komisia vykonala alebo nechala vykonať nepovolené, a teda mimozmluvné, zmeny softvéru Systran Unix alebo jeho verzie EC-Systran Unix, hoci nemala právo, ktoré by jej umožňovalo ho zmeniť a ešte menej ho nechať zmeniť bez povolenia žalobkýň.

56 Žalobkyne v ich odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom zdôrazňujú, že Komisia nebola nikdy oprávnená poskytnúť sporné náležitosti akejkoľvek tretej osobe. Keďže neexistuje zmluvné ustanovenie oprávňujúce Komisiu na užívanie a sprístupnenie know-how, ktoré sa vykonalo, Komisia tým, že konala nad rámec stanovený zmluvami, založila svoju mimozmluvnú zodpovednosť, ktorá patrí do výlučnej právomoci Všeobecného súdu.

b) Posúdenie Všeobecným súdom

Poznámky k právomoci v zmluvnej a mimozmluvnej oblasti

57 Právomoc Všeobecného súdu rozhodovať o žalobe na náhradu škody sa odlišuje v závislosti od zmluvnej a mimozmluvnej povahy dotknutej zodpovednosti. V oblasti zmluvnej zodpovednosti článok 238 ES stanovuje, že Súdny dvor má právomoc rozhodovať na základe arbitrážnej doložky pripojenej k verejnoprávnej alebo

súkromnoprávnej zmluve uzavretej Spoločenstvom alebo v mene Spoločenstva. V oblasti mimozmluvnej zodpovednosti článok 235 ES upresňuje, že Súdny dvor má právomoc rozhodovať spory o náhrade škody podľa článku 288 ods. 2 ES, ktorý predpokladá škodu spôsobenú inštitúciami alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií.

58 V oblasti zmluvnej zodpovednosti má teda Všeobecný súd právomoc rozhodovať iba v prípade existencie arbitrážnej doložky v zmysle článku 238 ES. V prípade absencie takejto doložky Všeobecný súd nemôže na základe článku 235 ES v skutočnosti rozhodovať o žalobe na náhradu škody zmluvného pôvodu. V opačnom prípade by Všeobecný súd rozšíril svoju právomoc nad rámec sporov, o ktorých mu v taxatívne stanovených prípadoch umožňuje rozhodovať článok 240 ES, keďže toto ustanovenie zveruje všeobecnú právomoc rozhodovať o sporoch, v ktorých je stranou Spoločenstvo, vnútroštátnym súdom (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 20. mája 2009, Guigard/Komisia, C-214/08 P, neuverejnený v Zbierke, body 35 až 41; uznesenie Všeobecného súdu z 18. júla 1997, Oleifici Italiani/Komisia, T-44/96, Zb. s. II-1331, body 35 a 38, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. mája 2004, Distilleria Palma/Komisia, T-154/01, Zb. s. II-1493, bod 50).

59 Naproti tomu v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti má Súdny dvor právomoc rozhodovať bez toho, aby bol potrebný prejav súhlasu strán sporu. Právomoc Súdneho dvora totiž vyplýva priamo z článku 235 ES a z článku 288 druhého odseku ES v prípade žalôb smerujúcich k tomu, aby sa Spoločenstvu uložila povinnosť nahradiť škodu mimozmluvnej povahy spôsobenú Komisiou.

60 Na účely stanovenia svojej právomoci podľa článku 235 ES musí Všeobecný súd preskúmať z hľadiska rôznych relevantných náležitostí spisu, či žaloba o náhradu škody predložená žalobkyňami objektívne a vcelku spočíva na zmluvných alebo mimozmluvných povinnostiach umožňujúcich charakterizovať zmluvný alebo

mimozmluvný základ sporu. Tieto náležitosti môžu byť vyvodené najmä z preskúmania nárokov strán, zo skutočností, ktoré viedli k vzniku škody, ktorej náhrada sa požaduje, a z obsahu zmluvných alebo mimozmluvných ustanovení uvádzaných na účely vyriešenia spornej otázky (pozri v tomto zmysle rozsudok Guigard/Komisia, už citovaný v bode 58 vyššie, body 35 až 38).

61 V tejto súvislosti je dôležité zdôrazniť, že právomoc Všeobecného súdu v zmluvnej oblasti je odchýlkou od všeobecného práva, a preto sa musí vykladať reštriktívne tak, že Všeobecný súd môže rozhodovať iba o návrhoch, ktoré sú odvodené od zmluvy alebo ktoré majú priamy vzťah s povinnosťami, ktoré z nej vyplývajú (pozri rozsudok Súdneho dvora z 20. februára 1997, IDE/Komisia, C-114/94, Zb. s. I-803, bod 82 a tam citovanú judikatúru). Bolo by to tak najmä v prípade, ak by zo skutkového rámca vyplývalo, že Komisia bola oprávnená na základe zmluvy zveriť tretej osobe práce, ktorých sa týkalo verejné obstarávanie, a ak by predmet sporu, vzhľadom na to, že tieto práce boli uvedené v jednom alebo vo viacerých zmluvných ustanoveniach, v skutočnosti spočíval v žalobe o náhradu škody, ktorá má zmluvný pôvod (pozri v tomto zmysle rozsudok Guigard/Komisia, už citovaný v bode 58 vyššie, body 35 a 36, pokiaľ ide o zohľadnenie skutkového rámca, a bod 38, pokiaľ ide o reálny predmet žaloby o náhradu škody).

62 Treba tiež zdôrazniť, že hoci na posúdenie dôvodnosti tejto argumentácie musí Všeobecný súd preskúmať jednotlivé zmluvy uzatvorené medzi skupinou WTC/Systran a Komisiou v rokoch 1975 až 2002, ktorých sa Komisia dovoláva na podporu svojej argumentácie, takéto preskúmanie patrí do preskúmania právomoci a nemôže mať – ako také – za následok zmenu povahy sporu tým, že sa mu prizná zmluvný základ. V opačnom prípade by bolo možné zmeniť povahu sporu, a v dôsledku toho aj oprávnený súd, iba na základe jednoduchej skutočnosti, že žalovaný účastník konania by poukazoval na existenciu akéhokoľvek zmluvného vzťahu so žalujúcim účastníkom konania, hoci samotné preskúmanie spomínaných zmlúv by umožnilo

skonštatovať, že v tejto súvislosti nemajú vplyv. Všeobecný súd teda môže v rámci rozhodovania v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti preskúmať obsah zmluvy tak, ako to robí v súvislosti s akýmkoľvek dokumentom, ktorého sa určitá strana domáha na podporu svojej argumentácie, aby zistil, či táto zmluva môže spochybniť právomoc, ktorá mu je výslovne zverená článkom 235 ES. Toto preskúmanie spadá pod posúdenie skutkových okolností uvádzaných na účely stanovenia právomoci Všeobecného súdu, ktorej absencia je prekážkou konania z dôvodu verejného záujmu v zmysle článku 113 rokovacieho poriadku.

63 Pre porovnanie, vo veci týkajúcej sa návrhu na obnovenie zmluvy, v ktorej sa žalobca dovolával porušenia povinností zmluvného a mimozmluvného pôvodu, Súdny dvor rozhodol, že samotné odvolanie sa na právne pravidlá, ktoré nevyplývajú z tejto zmluvy, ale ktoré zaväzujú strany, nemôže mať za následok zmenu zmluvnej povahy sporu a jeho odňatie súdu, ktorý má právomoc rozhodovať (rozsudok Guigard/Komisia, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 43). Preto vo veci týkajúcej sa následkov verejného obstarávania, v ktorej sa žalobkyne opierajú iba o porušenie povinností mimozmluvného pôvodu, nemôže mať samotné odvolanie sa ich zmluvného partnera na povinnosti zmluvného pôvodu, ktoré sa netýkajú sporného konania, za následok zmenu mimozmluvnej povahy sporu a jeho odňatie súdu, ktorý má právomoc rozhodovať.

64 Okrem toho, účastníkovi konania, ktorý sa dovoláva porušenia určitej povinnosti, vo všeobecnosti prináleží preukázať jej obsah a jej uplatnenie na skutkové okolnosti veci. Z tohto dôvodu treba tvrdenia týkajúce sa žaloby o náhradu škody uvádzané žalobkyňami preskúmať pred tvrdeniami Komisie týkajúcimi sa existencie zmluvného povolenia sprístupniť tretej osobe informácie, ktoré môžu byť chránené na základe autorského práva a know-how.

Preskúmanie žaloby o náhradu škody podanej žalobkyňami

65 V prejednávanom prípade je žaloba žalobkýň o náhradu škody predložená jedine na základe článku 235 ES a článku 288 druhého odseku ES. Žalobkyne ani neuvádzajú ani nevychádzajú zo zmluvných ustanovení uzatvorených s Komisiou. Na tieto zmluvné ustanovenia sa odvoláva iba Komisia na podporu tvrdenia, podľa ktorého je oprávnená uskutočňovať to, čo sa jej vytýka v prejednávanej veci.

66 Na podporu svojej žaloby o náhradu škody žalobkyne uvádzajú dve sporné a poškodzujúce konania mimozmluvnej povahy. V prvom rade Komisia protiprávne sprístupnila know-how spoločnosti Systran tretej osobe, pretože realizácia plnení popísaných v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania nevyhnutne viedla k nepovolenému sprístupneniu a zmene zdrojového kódu softvéru Systran, ktorého jedinými vlastníkmi boli žalobkyne. V druhom rade, Komisia sa dopustila úkonov porušujúcich práva v prípade realizácie nepovoleného vývoja spoločnosťou Gosselies verzie EC-Systran Unix, verzie softvéru Systran, ktorá je takmer identická s verziou Systran Unix, a teda závislá, vyvinutá a uvádzaná na trh skupinou Systran, jedinou vlastníčkou zodpovedajúcich práv duševného vlastníctva.

67 V prejednávanom prípade skutočnosť vedúca ku vzniku škody, ktorej náhrada sa požaduje, teda údajne protiprávne konanie, ktoré žalobkyne poškodilo, predstavuje nepovolené sprístupnenie zdrojových kódov, ktorých vlastníctvo a ochranu si nárokuje skupina Systran z titulu všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov týkajúcich sa autorského práva a know-how, Komisiou tretej osobe, konkrétne spoločnosti Gosselies.

68 Žalobkyne konkrétne tvrdia, že ako autor softvéru Systran a verzie Systran Unix môžu brániť akémukoľvek využívaniu, zmene, prispôsobovaniu alebo vylepšeniu odvodeného diela, ktoré predstavuje EC-Systran Unix, ktoré nie je povolené nositeľom práv k pôvodnému softvéru. Žalobkyne teda majú legálne „právo námietky", ktoré je určené na zabezpečenie ochrany niektorých údajov, ktoré vlastnia, proti používaniu Komisiou alebo transmisii tretej osobe, ktorú nepovolili.

69 Na podporu tohto práva sa žalobkyne domáhajú z titulu všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov Bernského dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel z 9. septembra 1886 v znení zmien a doplnkov (ďalej len „Bernský dohovor"), smernice Rady [91/250/EHS] zo 14. mája 1991 o právnej ochrane počítačových programov (Ú. v. ES L 122, s. 42; Mim. vyd. 17/001, s. 114) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva (opravené v Ú. v. ES L 195, s. 16; Mim. vyd. 17/002, s. 32). Tieto ustanovenia, ktoré prípadne môžu tvoriť povinnosti mimozmluvnej povahy, ako to uznala Komisia v odpovedi na otázku Všeobecného súdu v tejto súvislosti na pojednávaní, sú prevzaté v právnych poriadkoch členských štátov. V podstate tieto ustanovenia stanovujú tieto všeobecné zásady: už samotným vytvorením počítačového programu jeho autor disponuje výhradným právom duševného vlastníctva k tomuto programu, ktorého sa môže dovolávať voči všetkým; ak sa nepreukáže opak, autorstvo patrí osobe alebo osobám, pod ktorých menom sa počítačový program sprístupňuje; autor počítačového programu má s výhradou určitých výnimiek výhradné právo tento počítačový program reprodukovať, upravovať alebo šíriť alebo povoliť jeho reprodukciu, upravovanie alebo šírenie.

70 Treba prijať názor, že žalobkyne týmto predložili dostatočné dôkazy na to, aby bolo možné v tomto štádiu posúdenia vyvodiť záver, že skupina Systran sa môže domáhať autorských práv k verzii Systran Unix softvéru Systran, ktorý vyvíjala a uvádzala na trh pod svojím menom.

71 Naproti tomu, vzhľadom na nedostatok dôkazov o skutočnosti, že žalobkyne nie sú nositeľkami dotknutých práv, Komisii sa zjavne nepodarilo spochybniť právomoc Všeobecného súdu tým, že spochybňovala autorské práva k tejto verzii softvéru Systran, ktorých sa domáha skupina Systran.

72 V prvom rade, v tejto súvislosti sú samotné pochybnosti vyslovené Komisiou pokiaľ ide o postavenie žalobkýň ako nositeliek práv duševného vlastníctva k verzii Systran Unix softvéru Systran nedostatočné (pozri bod 54 vyššie). Takáto argumentácia nedosahuje požadovanú úroveň dôkazov na účely spochybnenia možnosti skupiny Systran dovolávať sa autorských práv k verzii Systran Unix softvéru Systran z hľadiska už citovaných všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov, pretože spočíva na všeobecných a nedostatočne presných tvrdeniach vzhľadom na vlastnosti dotknutého softvéru a na právne a technické znalecké posudky predložené žalobkyňami.

73 V druhom rade treba uviesť, bez prejudikovania výsledku diskusie týkajúcej sa merita sporu, že Všeobecný súd požiadal Komisiu, aby vysvetlila obsah svojich pochybností pokiaľ ide o vlastnícke práva, ktorých sa domáhajú žalobkyne, a žalobkyne, aby sa v tejto súvislosti vyjadrili. Znalci povolaní žalobkyňami predložili sériu právnych a technických argumentov na podporu existencie autorských práv skupiny Systran tak k prepísanému softvéru ako aj k verziám tohto softvéru, ktoré používajú jeho zdrojový kód (posudok P. Sirinelliho, profesora na univerzite Panthéon-Sorbonne Paris-I o ochrane autorského práva k prepísanému softvéru, ďalej len „druhý posudok Sirinelli“; technické vyjadrenie H. Bitana o novej a odlišnej povahe zloženia a štruktúry softvéru Systran Unix z hľadiska záznamu v porovnaní so softvérom Systran Mainframe a softvérom EC-Systran Mainframe, ďalej len „druhé technické vyjadrenie Bitan“). Predovšetkým z nich vyplýva, že verzia Systran Unix nie je jednoduchým prenesením už existujúcej verzie Systran Mainframe, ako sa snaží tvrdiť Komisia, ale skutočne prepis všetkých programov napísaných pôvodne v jazyku Asembler do jazyka C, a že

tieto verzie sú od základu odlišné. Tiež nie je sporné, že verzia Systran Unix nahradila verziu Systran Mainframe, ktorá sa stala v priebehu času zastaranou.

74 Napriek výslovnej žiadosti Všeobecného súdu v tomto zmysle Komisia nebola schopná predložiť technické dôkazy, ktoré by priamo spochybnili existenciu autorských práv skupiny Systran k verzii Systran Unix softvéru Systran alebo k informatickým prvkom, ktoré program tvoria alebo ktoré predstavujú jeho operačný zdrojový kód, najmä pokiaľ ide o časti týkajúce sa základného jadra a lingvistických programov softvéru, pričom žalobkyne nespochybňujú vlastnícke práva Komisie k slovníkom vytvoreným jej útvarmi na účely zohľadnenia špecifickosti jazyka používaného touto inštitúciou.

75 V treťom rade, v priebehu súdneho konania musela Komisia pripustiť, že skupina Systran skutočne v tomto kontexte disponuje právami duševného vlastníctva. Komisia teda uznala v štádiu dupliky, že nespochybňuje skutočnosť, že Systran je nositeľkou práv k softvéru Systran Unix, ktoré uvádza na trh, a zároveň uviedla, že je pravdepodobné, že skupina Systran použila vývoj vykonaný pre Komisiu v rámci verzií EC-Systran Mainframe a EC-Systran Unix na účely jeho integrácie do verzie Systran Unix. Presnejšie, Komisia na pojednávaní zdôraznila, že skutočne nespochybňuje, že Systran je nositeľkou práv k týmto softvérom, či už ide o verziu Mainframe alebo samozrejme o verziu Unix, pričom však urobila malú výhradu pokiaľ ide o prvky, ktoré boli protiprávnym spôsobom integrované do pôvodnej verzie Systran Unix v nadväznosti na zmluvy, ktoré s ňou boli skôr uzatvorené.

76 Ako však uviedol Všeobecný súd v rámci druhého súboru otázok a opätovne na pojednávaní, treba skonštatovať, že verzia Systran Unix bola o niekoľko rokov staršia ako verzia EC-Systran Unix. Je preto málo pravdepodobné, že skupina Systran mohla integrovať do verzie Systran Unix, ktorú vyvinula a uviedla na trh, neskôr vykonaný

vývoj v rámci verzie EC-Systran Unix na účely uspokojenia vlastných potrieb Komisie z lingvistického a terminologického hľadiska. Komisia nebola schopná v tejto súvislosti svoje tvrdenie podoprieť.

77 Takisto žiaden vecný dôkaz neumožňuje podporiť tvrdenie Komisie, podľa ktorého je pravdepodobné, že prvky verzie EC-Systran Mainframe, vyvinutej na základe verzie Systran Mainframe žalobkýň, boli integrované protiprávnym spôsobom do pôvodnej verzie Systran Unix. Toto tvrdenie, pokiaľ ide o zdrojový kód softvéru, konkrétne v prípade jadra a lingvistických programov, ktoré sú s ním spojené, je ostatne vyvrátené vysvetleniami technického znalca žalobkyne, podľa ktorých sa program napísaný v Asembler značne odlišuje od programu napísaného v jazyku C (pozri druhé technické vyjadrenie Bitan, najmä príklad spracovania reťazca znakov „Hello world!" v Asembler a v jazyku C). Toto technické vysvetlenie Komisia nespochybňuje.

78 Pokiaľ ide o ochranu uvádzanú z titulu know-how, žalobkyne tvrdia, že know-how sa vo všeobecnosti definuje ako „súbor technických informácií, ktoré sú tajné, podstatné a označené akoukoľvek primeranou formou". V tejto súvislosti sa domnievajú, že sprístupnenie týchto informácií Komisiou tretej osobe pri absencii akéhokoľvek povolenia z ich strany predstavuje protiprávne konanie, ktoré môže založiť mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva na základe článku 288 druhého odseku ES.

79 Na podporu tohto tvrdenia sa žalobkyne oprávnene odvolávajú na rozsudok Súdneho dvora zo 7. decembra 1985, Adams/Komisia (145/83, Zb. s. 3539, bod 34), ktorý uznal, že povinnosť mlčanlivosti, ktorou je viazaná Komisia a jej zamestnanci na základe článku 287 ES, predstavuje všeobecnú zásadu práva. Všeobecná zásada, na základe ktorej majú podniky právo na ochranu ich obchodného tajomstva, ktorej výrazom

je článok 287 ES, bola znovu potvrdená v rozsudku Súdneho dvora z 19. mája 1994, SEP/Komisia (C-36/92 P, Zb. s I-1911, bod 36). Článok 41 Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice (Ú. v. ES C 364, s. 1) tiež stanovuje povinnosť administratívy rešpektovať „oprávnen[é] záujm[y] dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva".

80 Obchodné tajomstvá obsahujú technické informácie týkajúce sa know-how, ktorých nielen sprístupnenie verejnosti, ale aj samotné poskytnutie právnemu subjektu odlišnému od subjektu, ktorý informáciu poskytol, môže vážne poškodiť jeho záujmy (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1996, Postbank/Komisia, T-353/94, Zb. s. II-921, bod 87). Na to, aby technické informácie svojou povahou spadali do pôsobnosti článku 287 ES, je predovšetkým potrebné, aby s nimi bol oboznámený iba obmedzený počet osôb. Ďalej musí ísť o informácie, ktorých sprístupnenie môže spôsobiť vážnu škodu osobe, ktorá ich poskytla, alebo tretím osobám. Napokon je potrebné, aby záujmy, ktoré môžu byť poškodené sprístupnením informácie, boli objektívne hodné ochrany (rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. mája 2006, Bank Austria Creditanstalt/Komisia, T-198/03, Zb. s. II-1429, bod 71, a z 12. októbra 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Komisia, T-474/04, Zb. s. II-4225, bod 65).

81 V prejednávanej veci je opodstatnené prijať názor, že technická informácia, na ktorú sa vzťahuje obchodné tajomstvo podniku a ktorá bola Komisii poskytnutá na presné účely, nemôže byť sprístupnená tretej osobe na iné účely bez povolenia dotknutého podniku.

82 Treba vyvodiť záver, že žalobkyne tvrdia, z právneho hľadiska dostatočne na založenie právomoci zverenej Všeobecnému súdu z titulu článku 235 ES, že Komisia porušila mimozmluvné povinnosti týkajúce sa autorského práva a know-how k verzii Systran Unix softvéru Systran.

83 Komisia nebola schopná spochybniť tento záver a je opodstatnené preskúmať druhú časť jej argumentácie, podľa ktorej disponovala povolením zmluvnej povahy, ktoré jej umožňovalo konať spôsobom, ktorý sa jej vytýka v tejto veci.

Preskúmanie okolností uvádzaných Komisiou na podporu existencie zmluvného povolenia sprístupniť tretej osobe informácie, ktoré môžu podliehať ochrane z titulu autorského práva a know-how

84 V prejednávanej veci spočívajú sporné a poškodzujúce konania Komisie najmä v údajnom sprístupnení tretej osobe, spoločnosti Gosselies, informácií, ktoré môžu podliehať ochrane z titulu autorských práv a know-how skupiny Systran, bez súhlasu žalobkýň.

85 Žiadna zložka spisu neumožňuje konštatovať, že Komisia bola zmluvne oprávnená poskytnúť spoločnosti Gosselies informácie a know-how týkajúce sa verzie Systran Unix.

86 V prvom rade, žiadna zmluva uzatvorená medzi stranami sa výslovne netýka otázky prípadného zadania určitých prác týkajúcich sa verzie EC-Systran Unix tretej osobe. Keď Systran skontaktovala v tejto otázke Komisiu, Komisia sa v skutočnosti obmedzila iba na popretie práv Systran k verzii Systran Unix softvéru Systran a na názor, že skupina Systran nie je oprávnená brániť prácam zadaným spoločnosti Gosselies (pozri body 31 až 37 vyššie).

87 V druhom rade, Komisia v odpovedi na otázku Všeobecného súdu v tejto súvislosti uvádza tri zmluvné ustanovenia na podporu tvrdenia, že sa mohla obrátiť na spoločnosť Gosselies na účely vývoja verzie EC-Systran Unix softvéru Systran bez toho, aby tomu skupina Systran mohla brániť odvolávajúc sa na autorské práva a know-how týkajúce sa verzie Systran Unix a tohto softvéru (pozri bod 53 vyššie).

88 Po prvé, Komisia uvádza článok 4 s názvom „Užívacie práva" dohody o technickej spolupráci uzatvorenej 18. januára 1985 Komisiou so spoločnosťou Gachot predtým, ako táto spoločnosť prevzala skupinu WTC a stala sa Systran, ktorá najmä stanovuje, že „systém Systran, softvéry a slovníky, zostávajú vo vlastníctve Komisie".

89 Treba skonštatovať, že toto ustanovenie nie je spôsobilé založiť zmluvnú povahu tohto sporu. Vyššie citované ustanovenie v prvom rade nie je uplatniteľné na žalobkyne, ktorých vlastnícke práva k softvéru Systran, a najmä verzii Systran Mainframe, nie sú založené na dohode podpísanej 18. januára 1985 Komisiou so spoločnosťou Gachot (pozri bod 10 vyššie). Vlastnícke práva skupiny Systran k softvéru Systran a jeho verzie Systran Mainframe totiž vznikli prevzatím skupiny WTC spoločnosťou Gachot k neskoršiemu dátumu (pozri bod 11 vyššie a dokumenty predložené v prílohách 5 až 7 repliky). Ďalej, hoci nikto nespochybňuje, že k 18. januáru 1985 spoločnosť Gachot nedisponovala vlastníckym právom k systému Systran, z citovaného ustanovenia nie je možné vyvodiť ani to, že Komisia by si mohla od tohto dátumu a v dôsledku tejto dohody nárokovať úplné vlastníctvo systému Systran a jeho softvérov, vrátane jeho základného jadra a jeho zdrojových kódov. Takýto záver zasahuje do vlastníckych práv, ktoré patrili skupine WTC k systému Systran, a najmä k verzii Systran Mainframe, ktoré Komisia nespochybňuje (pozri bod 3 vyššie), teda práv následne prevedených na spoločnosť Gachot, ktorá sa stala spoločnosťou Systran. Napokon treba v každom

prípade zdôrazniť, že prejednávaná vec sa netýka práv spoločnosti Systran k verzii Systran Mainframe, teda verzii, ktorá sa stala zastaranou, ale práv skupiny Systran k verzii Systran Unix, ktorá nasledovala po tejto verzii a ktorá je napísaná v odlišnom jazyku na účely fungovania v novom informatickom prostredí.

90 Po druhé, Komisia poukazuje na odsek 6 úvodných ustanovení zmluvy o spolupráci uzatvorenej Komisiou a skupinou Systran (teda v danom období so spoločnosťou WTC, spoločnosťou Latsec, spoločnosťou Systran Institut a spoločnosťou Gachot), ktorý stanovuje, že „zlepšenia a vývoj vykonané na systéme Systran Komisiou a jej zmluvnými partnermi [uvedenými v odseku 3 vyššie], osobitne slovníky, sú výlučným vlastníctvom Komisie". Toto ustanovenie treba teda vykladať v spojení s odsekom 3 týchto úvodných ustanovení, podľa ktorého:

„Údržba a ďalší vývoj systémov boli zabezpečené inou sériou zmlúv medzi Komisiou a servisnými spoločnosťami. Tieto zmluvy sa týkali potrieb a cieľov vlastných Komisii."

91 Ani tieto ustanovenia neumožňujú založiť zmluvnú povahu tohto sporu. Podľa týchto dvoch odsekov úvodných ustanovení totiž zlepšenia a vývoj systému Systran Komisiou a jej externými zmluvnými partnermi pred podpisom zmluvy o spolupráci 4. augusta 1987, najmä pokiaľ ide o slovníky, sú výlučným vlastníctvom Komisie. Toto výlučné vlastníctvo nie je spochybnené žalobkyňami, ktoré sa v písomných vyjadreniach nedomáhajú vlastníckeho práva k slovníkom, k osobitným zlepšeniam a k vývoju realizovaným Komisiou alebo v mene Komisie na účely naplnenia jej terminologických potrieb. Práva, ktorých sa žalobkyne domáhajú, sa vzťahujú na základný systém, teda

na podstatu jadra a lingvistické rutiny, ktorých autorom je skupina Systran a ku ktorým disponuje know-how.

92 Okrem toho, iné odseky tých istých úvodných ustanovení umožňujú upresniť vzťah medzi Komisiou a spoločnosťami skupiny Systran a posúdiť práva, ktoré si mohla táto skupina nárokovať k systému Systran v okamihu, kedy ešte neexistovali verzie kompatibilné s prostredím Mainframe. Podľa úvodných ustanovení teda:

„1. Systém Systran, vytvorený spoločnosťou WTC, je systém automatického prekladu, ktorý zahŕňa základný softvér, jazykové a periférne softvéry a rôzne bilingválne slovníky.

2. Dňa 22. septembra 1975 Komisia uzatvorila so spoločnosťou WTC zmluvu o používaní systému Systran Komisiou a o počiatočnom vývoji tohto systému WTC.

Komisia a spoločnosť WTC uzavreli následne ďalšie zmluvy týkajúce sa jednak zlepšenia existujúceho systému a jednak vývoja systémov pre [nové dvojice] jazykov.

Tieto zmluvy uzatvorené v rokoch 1976 a 1985 mali za cieľ rozvíjať a zlepšovať prekladové softvéry a základné slovníky pre dotknuté jazyky.

…

5. Strany teda konštatujú, že Komisia disponuje licenciou na užívanie Základného systému a zlepšení… vykonaných WTC, ktorá je obmedzená na užívanie na území Európskych spoločenstiev v sektoroch špecifikovaných v [odseku] 4 vyššie.

…

7. Strany zastávajú názor, že ich záujem a záujem užívateľov Systran je, aby bol tento systém neustále zlepšovaný. Rozhodli sa uzatvoriť túto zmluvu o spolupráci, aby zjednotili svoje úsilie a pracovali tak na zlepšovaní.

Strany si v tomto duchu uznávajú navzájom právo užívať systém Systran, ktorý sa môže vyvíjať prostredníctvom zavádzania vylepšení, ktoré sa budú vykonávať vďaka používaniu systému tak v súkromnom sektore ako aj vo verejnom sektore."

93 Z týchto ustanovení, ktoré predpokladajú zmluvný vzťah existujúci v danom období medzi Komisiou a skupinou Systran, jednak vyplýva, že sa výslovne uznáva úloha skupiny Systran pri vytvorení systému Systran a jeho počiatočnom a následnom vývoji pre Komisiu a jednak že sa spomínajú jedine užívacie práva poskytnuté skupinou Systran Komisii a nie vlastnícke práva, *a fortiori* výhradné, k celému tomuto systému. V každom prípade nie je v týchto ustanoveniach žiaden odkaz na zásah tretej osoby na účely vykonania zmien v tomto systéme bez ich predchádzajúceho povolenia skupinou Systran.

94 Napokon, tak ako v článku 4 dohody o technickej spolupráci, je opodstatnené zdôrazniť, že prejednávaná vec sa netýka práv skupiny Systran k verzii Systran Mainframe, teda verzii, ktorá sa stala zastaranou, ale práv tejto skupiny k verzii Systran Unix,

ktorá po nej nasledovala a ktorá je napísaná v odlišnom jazyku na účely fungovania v novom informatickom prostredí.

95 Po tretie, Komisia poukazuje na odseky 1 a 2 článku 13 zmlúv o migrácii s názvom „Patenty, certifikáty o využiteľnosti (úžitkové vzory), ochranné známky, dizajny a priemyselné vzory, práva priemyselného a duševného vlastníctva“, podľa ktorých zostáva systém automatického prekladu Komisie v jej vlastníctve. V prejednávanom prípade je dôležité zdôrazniť, že uvedené dva odseky v prvej zmluve o migrácii stanovujú toto:

„1. Komisia je bezodkladne informovaná o akomkoľvek výsledku alebo akomkoľvek patentne získanom Zmluvným partnerom [teda Systran Luxembourg] pri plnení tejto zmluvy; tento výsledok alebo patent prináleží Európskym spoločenstvám, ktoré s ním môžu voľne nakladať s výnimkou prípadov, kedy už práva priemyselného alebo duševného vlastníctva existujú.

2. Systém automatického prekladu Komisie, vrátane jeho komponentov, bez ohľadu na to, či boli v priebehu plnenia zmluvy zmenené, zostáva vo vlastníctve Komisie s výnimkou prípadov, kedy už práva priemyselného alebo duševného vlastníctva existujú.“

96 Článok 13 ods. 1 a 2 prvej zmluvy o migrácii teda výslovne upravuje otázku už existujúcich práv duševného alebo priemyselného vlastníctva. Komisia sa teda nemôže na toto ustanovenie odvolávať na účely tvrdenia, že je zjavné, že žalobkyne sa vzdali nárokov na ich autorské práva a know-how týkajúce sa systému Systran. Tieto práva, a konkrétne práva, ktoré sa týkajú verzie Systran Unix softvéru Systran, už existovali

v okamihu podpísania zmlúv o migrácii, ktoré sa uzatvorili v čase, kedy sa verzia EC--Systran Mainframe používaná Komisiou stala zastaraná.

97 Navyše, z článku 13 prvej zmluvy o migrácii jasne vyplýva – ako to uviedli žalobkyne v priebehu pojednávania – že odsek 1 sa týka iba časti nazývanej „EC“ vytvorenia verzie EC-Systran Unix softvéru Systran, teda všetkých výsledkov a patentov, ktoré môžu byť získané Systran Luxembourg, dotknutým zmluvným partnerom, v rámci plnenia zmlúv o migrácii. Vlastníctvo všetkého, čo predchádzalo týmto prípadným výsledkom a patentom, teda verzia Systran Unix, z ktorej je verzia EC-Systran Unix odvodená, je vylúčené z pôsobnosti zmluvy. Tieto zmluvy teda nespochybňujú práva k časti základného jadra verzie Systran Unix nezmenené vo verzii EC-Systran Unix. Pokiaľ ide o odsek 2 tohto ustanovenia, tento výslovne uvádza „systém automatického prekladu Komisie“, konkrétne verziu EC-Systran Mainframe softvéru Systran (pozri definíciu stanovenú v článku 2 prvej zmluvy o migrácii zopakovanú v bode 27 vyššie), a teda výslovne upravuje otázku práv k verzii Systran Mainframe, pričom jedna aj druhá z týchto verzií sa stali zastarané v dôsledku verzie Systran Unix.

98 Okrem toho treba skonštatovať, že spoločnosť Systran nie je signatárom zmluvy o migrácii, a nemohla teda na Komisiu postúpiť žiadne práva týkajúce sa verzie Systran Unix softvéru Systran, ktorý vyvinula a uviedla na trh. Na základe zásady relatívneho účinku zmlúv, ktorú možno považovať za všeobecnú zásadu spoločnú pre právne poriadky členských štátov v zmluvnej oblasti, nemožno sa voči spoločnosti Systran domáhať uplatnenia zmlúv o migrácii. Za týchto okolností, aj za predpokladu, že spoločnosť Systran Luxembourg by Komisii k 15. marcu 2002 neposkytla „aktualizovaný dôkaz o všetkých právach…, ktorých sa domáha skupina Systran a ktoré sú spojené so systémom automatického prekladu Systran“ (pozri bod 30 vyššie), nemôže to mať za následok, že spoločnosť Systran by bola pozbavená možnosti domáhať sa voči Komisii práv, ktoré jej prináležia v dôsledku nadobudnutia spoločností skupiny WTC

alebo, a predovšetkým, vytvorenia a uvedenia na trh verzie Systran Unix, známych Komisii. Treba tiež zdôrazniť, ako žalobkyne tvrdili na pojednávaní bez toho, aby ich Komisia v tomto bode spochybnila, že spoločnosť Systran Luxembourg nebola v čase podpisu zmluvy o migrácii spoločnosťou plne integrovanou v skupine Systran, ale spoločným podnikom spájajúcim záujmy podnikov, ktoré predtým pracovali s Komisiou na účely zaistenia údržby verzie EC-Systran Mainframe, a zároveň záujmov skupiny Systran v Luxemburgu.

99 Napokon a v každom prípade, v oblasti práva duševného vlastníctva platí zásada, že ustanovenie o prevode vlastníckych práv nemožno prezumovať. Už zo zásady nemôže byť takéto ustanovenie implicitné, ale musí byť výslovné. V prejednávanej veci nevyplýva z dokumentov predložených účastníkmi konania Všeobecnému súdu žiadne zmluvné ustanovenie týkajúce sa prevodu práv duševného vlastníctva spoločnosti Systran, či dokonca podniku skupiny Systran, ktorých by bolo možné dovolávať sa v súvislosti s verziou Systran Unix softvéru Systran.

100 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žiadne zo zmluvných ustanovení citovaných Komisiou neumožňuje podložiť tvrdenie, podľa ktorého má prejednávaný spor nevyhnutne zmluvnú povahu. Tieto zmluvné ustanovenia, ktoré odkazujú na uplynulé, či dokonca preklenuté obdobie pokiaľ ide o zmluvy týkajúce sa verzie Systran Mainframe, ktorá sa stala zastaranou v 90-tych rokoch v dôsledku vývoja informatického prostredia, neumožňujú určiť, že Komisia bola alebo je oprávnená skupinou Systran sprístupniť tretej osobe informácie, ktoré môžu podliehať ochrane z titulu uvádzaných autorských práv a know-how pokiaľ ide o verziu Systran Unix softvéru Systran, vyvinutú a uvádzanú na trh touto skupinou.

101 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti treba vyvodiť záver, že z obsahu žaloby o náhradu škody žalobkýň a zo všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov uvádzaných na účely preukázania práv žalobkýň k verzii Systran Unix softvéru Systran a povinnosti získať predchádzajúci súhlas jej autora pred

sprístupnením jej obsahu, ktorý je prevzatý v odvodenej verzii EC-Systran Unix, tretej osobe, vyplýva, že žalobkyne z právneho a faktického hľadiska dostatočne preukázali skutočnosti potrebné na to, aby Všeobecný súd mohol vykonať právomoc v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti, ktorú mu zveruje Zmluva.

102 Okrem toho, preskúmanie rôznych zmluvných ustanovení uvádzaných Komisiou na účely preukázania zmluvného základu žaloby o náhradu škody umožňuje konštatovať absenciu prevodu autorského práva alebo povolenia sprístupniť tretej osobe informácie týkajúce sa verzie Systran Unix skupinou Systran.

103 Z tohto celkového posúdenia vyplýva, že dotknutý spor má mimozmluvnú povahu. Ide totiž o posúdenie údajne nesprávneho a poškodzujúceho sprístupnenia informácií podliehajúcich vlastníckemu právu alebo know-how Komisiou tretej osobe bez výslovného povolenia ich nositeľa z hľadiska všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov, ktoré sú v tejto oblasti uplatniteľné, a nie zmluvných ustanovení stanovených zmluvami uzatvorenými v minulosti o otázkach, ktoré sa netýkajú autorského a know-how spoločnosti Systran k verzii Systran Unix.

104 Tvrdenia Komisie týkajúce sa neprípustnosti žaloby v dôsledku jej údajného zmluvného základu musia byť teda zamietnuté.

2. O absencii jasnosti žaloby

a) Tvrdenia účastníkov konania

105 Komisia tvrdí, že žaloba je neprípustná, pretože nespĺňa podmienku uvedenú v článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, podľa ktorého musí návrh obsahovať „predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený". Žaloba neupresňuje zákonné ustanovenia, ktoré mala Komisia porušiť, a neposkytuje spresnenia ohľadom porušovania práv a poskytovania know-how, na ktoré poukazujú žalobkyne.

106 Žalobkyne v podstate tvrdia, že žaloba je dostatočne presná na to, aby Komisii umožnila pripraviť si svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť vo veci.

b) Posúdenie Všeobecným súdom

107 Podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, uplatniteľného na konanie pred Všeobecným súdom podľa článku 53 prvého odseku toho istého štatútu, a článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, musí každý návrh na začatie konania uvádzať predmet konania a obsahovať stručné vysvetlenie uvádzaných dôvodov. Toto vysvetlenie dôvodov musí byť dostatočne jasné a presné, aby umožnilo žalovanému pripraviť si obranu a Všeobecnému súdu vykonávať súdne preskúmavanie. S cieľom zaručiť právnu istotu a riadny výkon spravodlivosti je potrebné, aby hlavné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa žaloba zakladá, vyplývali

aspoň stručne, ale koherentne a zrozumiteľne, zo znenia samotnej žaloby (uznesenia Súdu prvého stupňa z 28. apríla 1993, De Hoe/Komisia, T-85/92, Zb. s. II-523, bod 20, a z 11. júla 2005, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, T-294/04, Zb. s. II-2719, bod 23).

108 Na účely splnenia týchto požiadaviek musí žaloba smerujúca k náhrade škody spôsobenej inštitúciou obsahovať údaje umožňujúce identifikovať konanie, ktoré žalobkyňa inštitúcii vytýka (uznesenie Internationaler Hilfsfonds/Komisia, už citovaný v bode 107 vyššie, bod 24).

109 V prejednávanej veci žalobkyne vo svojej žalobe uvádzajú, že Komisia protiprávne poskytla know-how spoločnosti Systran tretej osobe v nadväznosti na zadanie zákazky a že sa pri tejto príležitosti dopustila úkonu porušujúceho ich autorské práva. Ide o dve protiprávne a poškodzujúce konania, ktorých sa Komisia dopustila (pozri bod 66 vyššie). Na základe týchto údajov mohla Komisia pripraviť svoju obranu.

110 Tvrdenia Komisie týkajúce sa neprípustnosti žaloby v dôsledku absencie jasnosti žaloby musia byť preto zamietnuté.

3. O nedostatku právomoci Všeobecného súdu na účely konštatovania porušovania práv v rámci žaloby na určenie mimozmluvnej zodpovednosti

a) Tvrdenia účastníkov konania

111 Komisia tvrdí, že žaloba je neprípustná z dôvodu, že Všeobecný súd nemá právomoc rozhodovať vo veci porušovania práv v rámci žaloby na určenie mimozmluvnej zodpovednosti, ako sa stanovilo v uznesení Document Security Systems, už citovanom v bode 52 vyššie. V tejto súvislosti Komisia zdôrazňuje, že na rozdiel od celkovej harmonizácie na úrovni Spoločenstva, ktorá nastala v oblasti práva ochranných známok, autorské právo bolo iba predmetom čiastočnej harmonizácie, ktorá sa však týka ochrany softvérov (smernica 91/250). Nič to však nemení na skutočnosti, že v prípade autorského práva, rovnako ako v prípade patentového práva, nepatrí žaloba pre porušovanie práv medzi prostriedky nápravy, pri ktorých je priznaná právomoc súdom Spoločenstva. To isté platí aj v prípade know-how, ktoré nebolo predmetom žiadnej harmonizácie na úrovni Spoločenstva. Komisia v tomto prípade odmieta akúkoľvek analógiu s riešením vyvodeným v rozsudku Adams/Komisia, už citovanom v bode 79 vyššie, z dôvodu, že žalobkyne netvrdia, že bol porušený článok 287 ES, ale poukazujú iba na protiprávne sprístupnenie know-how bez ďalšieho spresnenia alebo dôkazu. Navyše, na rozdiel od veci, ktorá viedla k vydaniu už citovaného rozsudku Adams/Komisia, informácie boli v prejednávanej veci zhromaždené v rámci zmluvných vzťahov a nie v rámci poskytnutia dokumentov, ktoré by boli odovzdané ako predmet obchodného tajomstva.

112 Žalobkyne tvrdia, že vzhľadom na harmonizáciu na úrovni Spoločenstva, ktorá existuje v prípade ochrany softvéru z titulu autorského práva (smernica 91/250), má Všeobecný súd právomoc posúdiť porušenie autorského práva k softvéru Komisiou. Táto žaloba teda nemôže byť podmienená využitím vnútroštátneho prostriedku nápravy, ktorý by na rozdiel od veci vedúcej k vydaniu uznesenia Document Security Systems,

už citovaného v bode 52 vyššie, týkajúcej sa ochrany patentov, neumožnil dosiahnutie náhrady škody. Ide o zaistenie účinnej súdnej ochrany žalobkýň. Pokiaľ ide o protiprávne sprístupnenie know-how, žalobkyne zdôrazňujú význam rozsudku Adams/Komisia, už citovaného v bode 79 vyššie, ktorý povinnosť Komisie a jej zamestnancov zachovávať mlčanlivosť stanovenú v článku 287 ES ustanovil za všeobecnú zásadu práva.

b) Posúdenie Všeobecným súdom

113 Komisia sa odvoláva na uznesenie Document Security Systems, už citované v bode 52 vyššie, na podporu tvrdenia, že Všeobecný súd nemá právomoc na rozhodovanie v oblasti porušovania práv v rámci žaloby o náhrade škody.

114 Treba však zdôrazniť, že vo veci, ktorá viedla k vydaniu tohto uznesenia, Všeobecný súd rozlišoval medzi žalobou o porušovaní patentových práv podanou žalobkyňou a žalobou o náhradu škody v pravom slova zmysle. Žalobkyňa vo svojich návrhoch totiž navrhovala, aby Všeobecný súd rozhodol, že Európska centrálna banka (ECB) porušila práva priznané týmto patentom a zaviazal ju na náhradu škody za porušenie práv priznaných sporným patentom (uznesenie Document Security Systems, už citované v bode 52 vyššie, bod 25). Všeobecný súd v odpovedi najskôr zdôraznil, že nemá právomoc rozhodovať o žalobe o porušovaní patentových práv (uznesenie Document Security Systems, už citované v bode 52 vyššie, body 50 až 75). Pokiaľ ide o žalobu o náhradu škody v pravom slova zmysle, Všeobecný súd výslovne uviedol, že má právomoc o nej rozhodovať na základe ustanovení článku 235 ES v spojení s ustanoveniami článku 288 druhého odseku ES (uznesenie Document Security Systems, už

citované v bode 52 vyššie, bod 76). Táto žaloba o náhradu škody však bola vyhlásená za zjavne neopodstatnenú, pretože žalobkyňa nepredložila v tejto veci žiaden dôkaz preukazujúci protiprávnosť konania vytýkaného žalovanej (uznesenie Document Security Systems, už citované v bode 52 vyššie, body 80 až 82).

115 V prejednávanej veci treba zdôrazniť, že pojem porušovanie autorského práva sa uvádza spolu s pojmom ochrana dôvernosti know-how jedine na účely kvalifikovania konania Komisie za protiprávne v rámci žaloby na určenie mimozmluvnej zodpovednosti. Uvedené posúdenie protiprávnej povahy dotknutého konania sa vykonáva z hľadiska všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov a nevyžaduje predbežné rozhodnutie príslušného vnútroštátneho orgánu, ako to bolo v prípade rôznych sporných patentov vo veci, ktorá viedla k vydaniu uznesenia Document Security Systems, už citovaného v bode 52 vyššie. ECB tak podala žaloby o neplatnosť vo viacerých členských štátoch a niektoré súdy, na ktoré boli podané žaloby, rozhodli o týchto žalobách na prvom stupni a proti týmto rozhodnutiam – odporujúcim si v závislosti od súdu, ktorý rozhodoval – boli podané odvolania (uznesenie Document Security Systems, už citované v bode 52 vyššie, body 21 až 24), čo rozhodne nie je prípad prejednávanej veci.

116 V dôsledku toho vzhľadom na právomoc zverenú Všeobecnému súdu článkom 235 ES a článkom 288 druhým odsekom ES v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti a absenciu vnútroštátneho prostriedku nápravy, ktorý by umožnil dospieť k náhrade škody Komisiou, ktorú údajne utrpeli žalobkyne v dôsledku údajného porušovania práv, nič nebráni tomu, aby mohol byť pojem porušovanie práv používaný žalobkyňami zohľadnený na účely kvalifikácie konania Komisie za protiprávne v rámci žaloby o náhradu škody.

117 Pojem porušovanie práv používaný žalobkyňami v rámci tejto žaloby o náhradu škody treba vykladať jedine z hľadiska všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov, ktoré sú, pokiaľ ide o počítačové programy, prevzaté alebo stanovené viacerými harmonizačnými smernicami. Treba preto zamietnuť tvrdenia

Komisie týkajúce sa neprípustnosti žaloby v dôsledku nedostatku právomoci Všeobecného súdu na účely konštatovania porušovania práv v zmysle, ktorý by tomuto pojmu mohol pripísať príslušný vnútroštátny orgán členského štátu na základe právneho poriadku tohto štátu.

B — *O ostatných žalobných návrhoch*

118 Komisia tvrdí, že viaceré žalobné návrhy predložené žalobkyňami sú neprípustné. Ide o návrhy smerujúce k tomu, aby Všeobecný súd nariadil okamžité zastavenie porušovania práv a protiprávne sprístupňovanie know-how Komisiou, zabavenie alebo zničenie niektorých informatických údajov v rámci Komisie a spoločnosti Gosselies a uverejnenie rozhodnutia Všeobecného súdu na náklady Komisie v špecializovaných novinách, v špecializovaných časopisoch a na špecializovaných webových stránkach.

119 V tejto súvislosti sa Komisia odvoláva na ustálenú judikatúru, podľa ktorej ani v rámci konania o náhradu škody nemôže súd Spoločenstva bez prekročenia výsad správneho orgánu vydať príkazy inštitúcii (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. mája 2006, Galileo International Technology a i./Komisia, T-279/03, Zb. s. II-1291, ďalej len „rozsudok Galileo“, bod 60 a tam citovanú judikatúru).

120 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 288 druhého odseku ES „v prípade mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstvo, v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov, napraví akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií“. Toto ustanovenie sa

týka tak podmienok mimozmluvnej zodpovednosti, ako aj spôsobov a rozsahu práva na náhradu škody. Okrem toho článok 235 ES priznáva Súdnemu dvoru právomoc rozhodovať spory o náhrade škody podľa článku 288 druhého odseku ES.

121 Z týchto dvoch ustanovení – ktoré v rozpore s článkom 40 prvým odsekom Zmluvy o ESUO upravujúcej len finančnú náhradu nevylučujú priznanie náhrady v naturálnej forme – vyplýva, že Súdny dvor má právomoc uložiť Spoločenstvu akúkoľvek formu náhrady škody, ktorá je v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti, vrátane, ak sa to javí v súlade s týmito zásadami, náhradu v naturálnej forme a v prípade potreby tiež formou príkazu tak urobiť alebo neurobiť (rozsudok Galileo, už citovaný v bode 119 vyššie, bod 63).

122 V dôsledku toho Spoločenstvo v zásade nemôže upustiť od príslušného procesného opatrenia náležiaceho Súdnemu dvoru, keď ten má výlučnú právomoc vysloviť sa o žalobe o náhradu škody pripísanej Spoločenstvu (pozri v tejto súvislosti uloženie príkazu v oblasti ochranných známok, rozsudok Galileo, už citovaný v bode 119 vyššie, bod 67).

123 Integrálna náhrada údajne spôsobenej škody v prejednávanom prípade vyžaduje, aby sa právo nositeľa autorského práva uviedlo do pôvodného stavu, pričom takéto uvedenie do pôvodného stavu prinajmenšom vyžaduje, nezávisle od prípadnej vyčíslenej náhrady škody, okamžité zastavenie zásahu do jeho práva. To je práve príkaz navrhovaný v prejednávanom prípade, ktorým sa žalobkyne usilujú dosiahnuť zastavenie zásahu, ktorý Komisia údajne spôsobila ich autorským právam z ochrannej známky (pozri v tomto zmysle rozsudok Galileo, už citovaný v bode 119 vyššie, bod 71). Integrálna náhrada škody môže mať tiež formu zabavenia alebo zničenia výsledku porušovania práv, alebo uverejnenie rozhodnutia Všeobecného súdu na náklady Komisie.

124 V dôsledku toho treba zamietnuť tvrdenia Komisie týkajúce sa neprípustnosti žalobných návrhov, ktoré sa netýkajú žaloby o náhradu údajnej škody.

125 Z vyššie uvedeného vyplýva, že všetky prekážky konania z dôvodu verejného záujmu vznesené proti tejto žalobe musia byť zamietnuté.

II — *O veci samej*

126 Vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva podľa článku 288 druhého odseku ES je podmienený splnením niekoľkých podmienok, pokiaľ ide o protiprávnosť konania, ktoré sa vytýka inštitúcii, skutočnosť škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi namietaným konaním a údajnou škodou (rozsudky Súdneho dvora z 29. septembra 1982, Oleifici Mediterranei/EHS, 26/81, Zb. s. 3057, bod 16, a z 9. septembra 2006, Agraz a i./Komisia, C-243/05 P, Zb. s. I-10833, bod 26).

A — *O právach, ktorých sa žalobkyne domáhajú, a protiprávnosti konania Komisie*

127 Protiprávne konanie vytýkané inštitúcii musí spočívať v dostatočne závažnom porušení právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia C-352/98 P, Zb. s. I-5291, bod 42). Pokiaľ táto inštitúcia disponuje len veľmi obmedzenou mierou voľnej úvahy, prípadne žiadnou, jednoduché porušenie práva Spoločenstva môže stačiť na preukázanie existencie dostatočne závažného porušenia (už citovaný rozsudok Bergaderm a Goupil/Komisia, bod 44).

128 Žalobkyne v podstate tvrdia, že existuje podstatná podobnosť medzi verziou Systran Unix, vyvíjanou skupinou Systran od roku 1993, a verziou EC-Systran Unix, vyvíjanou Systran Luxembourg na účely naplnenia potrieb Komisie od 22. decembra 1997. Takáto značná podobnosť umožňuje žalobkyniam brániť tomu, aby sa obsah verzie EC-Systran Unix sprístupnil tretej osobe bez ich predchádzajúceho súhlasu z dôvodu autorských práv a know-how týkajúcich sa verzie Systran Unix. Uskutočnenie sporného verejného obstarávania teda viedlo k porušeniu autorských práv a k protiprávnemu sprístupneniu know-how skupiny Systran, ktoré môžu založiť mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva.

129 Komisia spochybňuje existenciu práv, ktoré si skupina Systran nárokuje k softvéru Systran. Tvrdí, že je nositeľkou práv duševného vlastníctva potrebných na úkony, ktoré vykonala, a že jej nie je možné vytýkať, že sa dopustila porušovania práv alebo sprístupnenia know-how, ktoré by zakladali pochybenie v zmysle článku 288 druhého odseku ES.

1. O porovnaní rôznych verzií softvéru Systran

a) Tvrdenia účastníkov konania

130 Žalobkyne rozlišujú tri časti softvéru Systran, ktoré sú vzájomne interaktívne, konkrétne jadro, lingvistické programy – tiež nazývané „lingvistické rutiny“ – a slovníky. Žalobkyne v tomto kontexte tvrdia, že verzia Systran Unix je primárne dielo a že verzia EC-Systran Unix je odvodené dielo od tohto primárneho diela. Porovnanie týchto dvoch verzií totiž umožňuje konštatovať ich takmer úplnú totožnosť alebo prinajmenšom ich podstatnú podobnosť. Nemôže to byť ani inak, pretože na účely

vytvorenia verzie EC-Systran Unix od 22. decembra 1997 prevzala spoločnosť Systran Luxembourg verziu Systran Unix vyvíjanú Systran od roku 1993, aby do nej začlenila slovníky verzie EC-Systran Mainframe.

131 Komisia preberá štruktúru softvéru Systran prezentovanú žalobkyňami a dopĺňa ju o utility, ktoré združujú najmä rozhrania a nástroje pre správu slovníkov. Upresňuje, že jadro, lingvistické programy a slovníky majú zdrojový kód, ktorý musí byť kompilovaný do strojového jazyka. Po zásahu do lingvistických programov musia byť tieto programy, ako aj jadro, znovu kompilované, jadro však touto operáciou nie je zmenené. Podľa Komisie nevyžaduje obohatenie lingvistických programov žiadnu zmenu jadra, štruktúry dát alebo prípravného koncepčného materiálu. Implikuje iba zmenu lingvistickej časti zdrojového kódu. Rovnako zakódovanie slovníkov nevyžaduje žiadnu zmenu jadra alebo štruktúry dát systému, takže zdrojový kód a prípravný koncepčný materiál nemusia byť zmenené. Okrem toho utilitami sú vo všeobecnosti skripty, ktoré sú použiteľné ako také bez zmeny.

132 Komisia v odpovedi na tvrdenie založené na takmer úplnej totožnosti verzií Systran Unix a EC-Systran Unix tvrdí, že verzia EC-Systran Unix nebola vypracovaná na základe verzie Systran Unix ako to tvrdia žalobkyne, ale na základe predchádzajúcej verzie EC-Systran Mainframe. Pojem „migrácia“ použitý v zmluvách o migrácii uzatvorených so Systran Luxembourg tak znamená, že sa mení iba informatické prostredie softvéru, zatiaľ čo jeho logické štruktúry zostávajú zachované. Skupina Systran teda neposkytla „úplne novú verziu systému Systran pre Unix“, ako to tvrdia žalobkyne. V tomto kontexte Komisia zdôrazňuje, že stále disponuje právami nadobudnutými na základe zmlúv týkajúcich sa EC-Systran Mainframe.

133 V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že zmeny vykonané vo verzii Systran Mainframe vytvorenej WTC vo verzii EC-Systran Mainframe, ktorú používa, sa netýkali iba slovníkov, pravidelne dopĺňaných zamestnancami Komisie, ale tiež jadra a najmä lingvistických rutín. Podľa Komisie boli lingvistické rutiny verzie Systran Mainframe vytvorenej WTC v 70-tych rokoch iba v začiatkoch a investovala veľké množstvo času a značné finančné prostriedky na zlepšenie týchto procesov tak, aby zodpovedali jej špecifickým požiadavkám vo verzii EC-Systran Mainframe. Verzia EC-Systran Mainframe tiež zahŕňa lingvistické rutiny vyvinuté osobitne Komisiou a pre Komisiu [pozri technické vyjadrenie zo 16. januára 2008 generálneho riaditeľstva prekladu Komisie (ďalej len „GRP"), týkajúce sa „spojitosti medzi EC-Systran Unix a EC-Systran Mainframe", ďalej len „prvé vyjadrenie GRP"].

134 Komisia tiež zdôrazňuje, že ak by sa aj migrácia uskutočnila použitím lingvistických programov verzie Systran Unix vo verzii EC-Systran Unix, žiaden výsledok sa nemohol dosiahnuť pre dvojice jazykov gréčtina – francúzština, angličtina – gréčtina, španielčina – francúzština, francúzština – nemčina, španielčina – taliančina – holandčina, pretože tieto dvojice jazykov vo verzii Systran Unix neexistovali (pozri správu Atos zo 4. mája 1998 „Realizovateľnosť migrácie z EC-Systran a spojenia EC-Systran so systémom Systran", ďalej len „správa zo 4. mája 1998", s. 32). Okrem toho, keďže kódy slovníkov verzie EC-Systran Mainframe boli vo veľkej miere nezlučiteľné s lingvistickými programami verzie Systran Unix, aj lingvistické programy ostatných dvojíc jazykov museli byť predmetom migrácie, aby zodpovedali špecifikáciám Komisie. V dôsledku toho boli všetky lingvistické programy verzie EC-Systran Mainframe konvertované spoločnosťou Systran Luxembourg prostredníctvom konverzného programu Eurot a nie nahradené príslušnými prvkami verzie Systran Unix. Vo všetkých prípadoch vyžadovali slovníky používané Komisiou súvisiace lingvistické programy, a nemohli byť teda znovu použité jednoduchou integráciou do verzie Systran Unix.

135 Komisia v tomto kontexte tvrdí, že verzia EC-Systran Unix bola vyvinutá Systran Luxembourg na základe migrácie systému EC-Systran Mainframe, ktorého jadro bolo vytvorené WTC, ale ktorého množstvo prvkov bolo zmenených na základe požiadavky Komisie v rámci rôznych zmlúv upresňujúcich, že vývoj vytvorený pre Komisiu je jej vlastníctvom. Migrácia verzie EC-Systran Mainframe k verzii EC-Systran Unix implikuje, že táto posledná verzia nie je iba jednoduchou verziou softvéru Systran Unix.

136 Okrem toho Komisia tvrdí, pokiaľ ide o jednotlivé podobné prvky verzií Systran Unix a EC-Systran Unix, ktoré vyplývajú z porovnania vykonaného v posudku znalca v oblasti informatiky žalobkýň, H. Bitana (ďalej len „posudok Bitan"), že tieto podobné prvky nepreukazujú existenciu pochybenia alebo porušovania práv z jej strany. Podľa názoru Komisie táto takmer úplná totožnosť dvoch dotknutých verzií softvéru Systran umožňuje iba vyvodiť záver, že skupina Systran jednak použila prvky svojho staršieho systému, a treba si potom položiť otázku, prečo boli potrebné štyri roky práce a státisíce eur na to, aby sa dospelo k takejto podobnosti, a jednak že je pravdepodobné, že skupina Systran použila vývoj vykonaný pre Komisiu spôsobom, že ho integrovala do svojho vlastného systému uvedeného na trh, hoci podľa rôznych uzatvorených zmlúv o migrácii nedisponovala právami k týmto prvkom. Vykonané porovnanie je v dôsledku toho postihnuté vadou už od počiatku, pretože porovnávanými verziami neboli verzie, ktoré vlastnila skupina Systran, ale tie, ktoré Systran vyvinula pre Komisiu v rámci zmlúv o migrácii. Komisia si vyhradzuje možnosť brániť v tejto súvislosti svoje práva.

b) Posúdenie Všeobecným súdom

137 Na účely preukázania protiprávnosti konania Komisie žalobkyne tvrdia, že verzia Systran Unix je primárne dielo a že verzia EC-Systran Unix, v súvislosti s ktorou malo dôjsť k porušovaniu práv vyplývajúcich z autorského práva a sprístupneniu know-how, je odvodené dielo od tejto verzie softvéru Systran. Tento dôkaz je založený

predovšetkým na porovnaní obsahu verzií Systran Unix a EC-Systran Unix vykonaného H. Bitanom, znalcom v oblasti informatiky žalobkýň, ktorý je doktorom práv, inžinierom v oblasti telekomunikácií a informatiky, znalcom v oblasti informatiky schváleným Cour de cassation (Francúzsko), znalcom pri tribunal administratif a cour ďappel de Paris (Francúzsko) a vyučujúcim na univerzite Panthéon-Assas Paris-II.

138 Preskúmanie údajov predložených žalobkyňami v tejto súvislosti, ku ktorým mohla Komisia predložiť svoje pripomienky, umožňuje dospieť k trom skupinám skutkových zistení.

139 V prvom rade treba zdôrazniť, že účastníci konania sa zhodujú v tom, že štruktúra softvéru Systran, či ide o verziu Systran Unix alebo verziu EC-Systran Unix, môže byť rozčlenená na viaceré časti (pozri posudok Bitan, technické vyjadrenie vypracované H. Bitanom, ďalej len „prvé technické vyjadrenie Bitan“, a druhé technické vyjadrenie Bitan):

— jadro, hlavná časť softvéru, ktorá riadi celý proces prekladu za pomoci ostatných zložiek softvéru, ktorých činnosť kontroluje; jadro zahŕňa mechanizmus riadenia procesu prekladu, štruktúr dát zlučiteľných s lingvistickými rutinami a slovníkmi ako aj moduly zavedené počas procesu prekladu; integruje algoritmy riadenia slovníkov, interpretačné algoritmy pre „makrá“ používané v slovníkoch, filtre pre rôzne formáty dokumentov a vetné členenie,

— lingvistické programy (tiež nazývané „lingvistické rutiny“), ktoré spočívajú v analýze homografických a lexikálnych rutín vo viacerých po sebe nasledujúcich fázach, v transfere zo zdrojového jazyka do cieľového jazyka a v syntéze; tieto rutiny sú tvorené súborom lingvistických pravidiel používaných v preddefinovanom

poradí počas procesu prekladu; ich úlohou je modifikovať informácie obsiahnuté v analytickej zóne vytvorenej jadrom pri procese prekladu,

— slovníky, ktoré sú databázami používanými jadrom a lingvistickými programami, a utility, ktoré združujú najmä rozhrania a nástroje pre správu slovníkov; štruktúry dát používané v slovníkoch boli definované v pravidlách prekladu ako aj v príručkách pre kódovanie.

140 Tiež treba zdôrazniť, že proces prekladu riadený jadrom prebieha v troch veľkých etapách, ide konkrétne o predbežné spracovanie, ktoré zahŕňa filtráciu zdrojového dokumentu určeného na preklad, rozdelenie do viet, konzultácie slovníkov, rôzne lingvistické predbežné spracovania a vytvorenie „počiatočnej analytickej zóny"; o uplatnenie lingvistických rutín na analytickú zónu usporiadanú vo fázach (analýza, transfer a syntéza), a o konečné spracovanie umožňujúce rekonštrukciu viet a obnovenie prekladaného dokumentu za dodržania jeho pôvodného formátu.

141 Tieto vysvetlenia týkajúce sa štruktúry a fungovania softvéru Systran sa týkajú verzie Systran Unix ako aj verzie EC-Systran Unix. Z toho vyplýva, že jednotlivé časti softvéru, hoci sú súčasťou celku, majú však v rámci tohto celku osobitnú úlohu. Treba predovšetkým zdôrazniť osobitosť a význam jadra, ktoré pripravuje zdrojový text tým, že ho filtruje, člení na vety a potom vytvára pre každú vetu na základe informácií zo slovníka analytickú zónu. Práve v rámci tejto zóny sa vykonávajú lingvistické rutiny.

142 Práve vzhľadom na túto štruktúru softvéru Systran, ktorú preukázali žalobkyne a ktorú Komisia ako takú nespochybnila, je potrebné preskúmať práva k jednotlivým verziám softvéru Systran dotknutého v prejednávanej veci, ktorých sa účastníci konania domáhajú.

143 V druhom rade, údaje predložené žalobkyňami pokiaľ ide o výsledky porovnania verzie Systran Unix s verziou EC-Systran Unix, ktoré predstavujú jediné verzie uvádzané na účely tvrdenia o protiprávnosti konania vytýkaného Komisii, umožňujú preukázať podstatnú podobnosť medzi dvoma verziami softvéru Systran.

144 Podstatné zistenia uvedené v posudku Bitan na účely preukázania existencie určitej totožnosti, alebo prinajmenšom podstatnej podobnosti, verzií Systran Unix a EC-Systran Unix softvéru Systran sú totiž tieto:

— pokiaľ ide štruktúry dát, aspoň 72 % štruktúr dát verzie Systran Unix a verzie EC-Systran Unix je identických alebo len málo odlišných (pozri bod 5 „Syntézy“ a bod 3.1 „Komparatívnej analýzy opisov štruktúr údajov“),

— pokiaľ ide o príručky pre kódovanie, väčšina kódov uvedených v príručke pre kódovanie verzie Systran Unix je prevzatá do verzie EC-Systran Unix (pozri bod 5 „Syntézy“ a bod 3.2 „Komparatívnej analýzy príručiek pre kódovanie“),

— pokiaľ ide o zdrojové kódy, podobnosť medzi jadrami dvoch verzií softvéru Systran, ktoré predstavujú podstatnú časť softvéru, dosahuje 80 až 95 %; ostatné podobné prvky existujú na úrovni lingvistických rutín, pričom značná časť rutín verzie Systran Unix je obsiahnutá aj vo verzii EC-Systran Unix (pozri bod 5 „Syntézy“ a bod 4 „Komparatívnej analýzy zdrojových kódov“).

145 Tieto skutkové zistenia ako také Komisia nespochybňuje a tvrdí, že jednak verzia EC-Systran Unix je odvodené dielo od verzie EC-Systran Mainframe a jednak že verzia

Systran Unix je dielo, ktoré zahŕňa vývoj, ktorý jej prináleží na základe verzie EC-Systran Mainframe, ktorá sama bola odvodená od Systran Mainframe alebo verzie EC-Systran Unix (pozri body 132 až 136 vyššie a 150 až 157 nižšie).

146 Komisia tak počas pojednávania uviedla, že nie je schopná poprieť tvrdenia H. Bitana, ktorý poukázal na podobné prvky verzie Systran Unix a verzie EC-Systran Unix v dokumentoch priložených k žalobe.

147 V dôsledku toho je preto opodstatnené domnievať sa, vzhľadom na dôkazy predložené žalobkyňami a pripomienky predložené v tejto súvislosti počas konania (pozri body 137 až 146 vyššie), že žalobkyne dostatočným spôsobom preukázali, že v prejednávanom prípade existuje podstatná podobnosť medzi verziami Systran Unix a EC-Systran Unix, a že sa tak môžu domáhať práv skupiny Systran k verzii Systran Unix, vyvíjanej od roku 1993 Systran, aby tak bránili sprístupneniu odvodenej verzie EC-Systran Unix, prispôsobovanej Systran Luxembourg od 22. decembra 1997 na účely naplnenia potrieb Komisie, tretej osobe bez ich súhlasu.

148 Tento záver nespochybňuje práva, ktoré môže mať Komisia k odvodenej verzii EC-Systran Unix na základe zmlúv o migrácii alebo skutočnosti, že vytvorila a vyvíjala slovníky, ktoré zodpovedajú jej lingvistickým potrebám. Smeruje iba k uznaniu skutočnosti, že žalobkyne predložili dôkaz, že niektoré prvky softvéru Systran, najmä 80 až 95 % jadra a veľká časť lingvistických rutín, boli vytvorené spoločnosťou Systran a sú obsiahnuté aj vo verzii Systran Unix uvádzanej na trh týmto podnikom bez toho, aby zo spisu vyplýval akýmkoľvek prevod vlastníckeho práva k týmto prvkom na Komisiu.

149 Možno sa teda domnievať, ako sa okrem iného uvádza v posudku Bitan, že na účely vytvorenia verzie EC-Systran Unix prevzala spoločnosť Systran Luxembourg veľmi veľkú časť verzie Systran Unix uvádzanej na trh spoločnosťou Systran a začlenila do nej slovníky verzie EC-Systran Mainframe.

150 Na spochybnenie tohto záveru Komisia tvrdí, že verzia EC-Systran Unix je v skutočnosti iba výsledkom migrácie predchádzajúcej verzie EC-Systran Mainframe z určitého informatického prostredia do druhého. Toto tvrdenie Komisia rozvíja v prvom vyjadrení GRP, ktorého závery sú v podstate tieto:

— „správy o činnosti preukazujú, že EC-Systran Unix bol vypracovaný na základe EC-Systran Mainframe, [a teda] tento softvér bol od svojho úplného začiatku vytvorený z prostriedkov Komisie“,

— „pôvodný systém [verzia Systran Mainframe] navrhnutý WTC bol relatívne veľmi jednoduchý vzhľadom na extrémne vysoký počet modulov [a] programov, ktoré musela dať Komisia vyvinúť svojimi vlastnými prostriedkami, aby naplnila svoje kvalitatívne očakávania“,

— „pre spoločnosť Systran bolo o to jednoduchšie… navrhnúť Komisii jej migrovaný základný systém [teda verziu Systran Unix,], že tento migrovaný systém už obsahoval určité osobitné prvky EC-Systran Mainframe vyplývajúce zo spolupráce a vývoja pred obdobím 1993/1994, odkedy Systran SI zahájila migráciu EC-Systran Mainframe pre Komisiu“.

151 Podľa Komisie jej teda vzhľadom na údajnú spojitosť medzi verziami zostali práva nadobudnuté na základe zmlúv týkajúcich sa EC-Systran. Navyše, pokiaľ ide o podobné prvky konštatované H. Bitanom v súvislosti s verziami Systran Unix a EC-Systran Unix, Komisia tvrdí, že tieto podobné prvky v podstate iba preukazujú, že

je pravdepodobné, že skupina Systran použila vývoj vykonaný pre Komisiu v rámci verzií EC-Systran Mainframe a EC-Systran Unix na účely jeho integrácie do verzie Systran Unix.

152 Táto argumentácia Komisie znamená popieranie akéhokoľvek práva skupiny Systran k softvéru Systran, či ide o verziu Systran Mainframe nadobudnutú od skupiny WTC a jej autora alebo o verziu Systran Unix, vyvinutú a uvedenú na trh skupinou Systran niekoľko rokov predtým, ako skupina Systran vytvorila verziu EC-Systran Unix na účely naplnenia potrieb Komisie, ktorá sa musela vysporiadať so zastaraním verzie EC-Systran Mainframe.

153 Ako už bolo uvedené pri preskúmaní právomoci Všeobecného súdu na rozhodovanie o tejto žalobe (pozri body 70 až 77 vyššie), argumentácia Komisie spočíva na všeobecných a nedostatočne presných tvrdeniach vzhľadom na vlastnosti softvéru a na právne a technické znalecké posudky predložené žalobkyňami.

154 Komisia vo svojej argumentácii hlavne poukazuje na úlohu, ktorú zohrávali jej útvary pri vytváraní slovníkov používaných verziou EC-Systran Mainframe a verziou EC-Systran Unix, ktorú žalobkyne nespochybňujú, a v menšej miere na vplyv, ktorý tieto útvary mohli mať na vytváranie niektorých lingvistických rutín verzie EC-Systran Unix. Význam prác vykonaných Systran pokiaľ ide o jadro a podstatnú časť lingvistických rutín Komisia zahmlieva, pričom nikdy nepoukazuje na práva, ktoré by k nim mohli vzniknúť skupine Systran. Ako sa však zdôraznilo v bode 147 vyššie, žalobkyne dostatočným spôsobom preukázali, z akého titulu sa môžu domáhať práv k verzii EC-Systran Unix z dôvodu vývoja a uvedenia na trh predchádzajúcej verzie Systran Unix.

155 Okrem toho Komisia nebola schopná predložiť, napriek výslovnej žiadosti Všeobecného súdu v tomto zmysle, technické dôkazy, ktoré by preukázali, prečo by sa skupina Systran nemohla domáhať autorských práv k verzii Systran Unix softvéru Systran alebo k niektorému z informatických prvkov, z ktorých sa skladá program alebo ktoré tvoria operačný zdrojový kód (a osobitne k častiam týkajúcim sa základného jadra a lingvistickým programom softvéru). Počas pojednávania Komisia tiež uznala, že nie je schopná predložiť dôkazy, ktoré by umožnili identifikovať, ku ktorým prvkom Systran Unix by sa mohla domáhať vlastníckeho práva z dôvodu zmlúv uzatvorených so skupinou Systran v súvislosti s verziou Systran Mainframe. Argumentáciu Komisie v tejto súvislosti (pozri bod 136 vyššie) preto Všeobecný súd nemôže prijať.

156 Okrem toho H. Bitan na pojednávaní a v nadväznosti na druhý posudok Sirinelli a druhé technické vyjadrenie Bitan zdôraznil, že v každom prípade sú verzie Systran Unix a Systran Mainframe úplne odlišné, pretože jednoducho používajú odlišný jazyk. Okrem skutočnosti, že spojitosť, na ktorú poukazuje prvé vyjadrenie GRP, neumožňuje preukázať, prečo by sa žalobkyne nemohli domáhať práv k verzii EC-Systran Mainframe z titulu práv k verzii Systran Mainframe, čo je otázka, ktorá nie je predmetom tejto žaloby, túto údajnú spojitosť popierajú značné rozdiely, ktoré existujú z informatického hľadiska medzi verziami softvéru Systran fungujúceho v prostredí Mainframe, ktorý sa stal v priebehu času zastaraný, a verziami tohto softvéru adaptovaného na nové informatické prostredia Unix a Windows, o ktorých je nesporné, že autorom pôvodnej verzie Systran Unix je skupina Systran. Táto verzia okrem iného predchádza verziu EC-Systran Unix vytvorenú Systran Luxembourg pre potreby Komisie od 22. decembra 1997, na rozdiel od toho, čo mohlo byť vyvodené z prvého vyjadrenia GRP, ktoré sa nesprávne odvoláva na roky „1993/1994, odkedy Systran [Software, Inc.] zahájila migráciu EC-Systran Mainframe pre Komisiu“ (pozri bod 150 vyššie).

157 V dôsledku toho nie je záver uvedený v bode 147 nijakým spôsobom spochybnený argumentáciou Komisie založenou na spojitosti verzie EC-Systran Unix s verziou EC-Systran Mainframe alebo údajných úpravách realizovaných vo verzii Systran Unix v nadväznosti na vytvorenie verzie EC-Systran Mainframe.

2. O protiprávnosti konania Komisie

158 Protiprávne konanie vytýkané Komisii spočíva v skutočnosti, že si prisvojila právo dať vykonať práce uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, ktoré môžu zmeniť prvky verzie Systran Unix prevzatej vo verzii EC-Systran Unix softvéru Systran, ktoré sú chránené autorským právom alebo know-how skupiny Systran, alebo viesť k ich sprístupneniu, bez toho, aby skupina Systran previedla na Komisiu vlastnícke práva k týmto prvkom zmluvou alebo jej udelila svoje povolenie na uskutočnenie takých prác.

a) Tvrdenia účastníkov konania

O porušovaní autorského práva

159 Pokiaľ ide o porušovanie autorského práva, žalobkyne tvrdia, že totožné alebo podobné prvky uvedené v znaleckom posudku Bitan sa týkajú prvkov chránených z tohto titulu, teda štruktúry a zdrojových kódov softvéru Systran. Verzia EC-Systran Unix je teda dielo odvodené od verzie Systran Unix, to znamená dielo závislé od systému Systran. To má za následok, že autor prvého diela, skupina Systran, môže brániť akejkoľvek zmene odvodeného diela, ktorá nebola povolená. Komisia sa tým, že zadala tretej osobe práce, ktorými sa mala zmeniť verzia EC-Systran Unix vytvorená Systran Luxembourg, dopustila úkonu porušujúceho práva, pretože nemala právo zmeniť tento

softvér bez predchádzajúceho povolenia skupiny Systran. Žalobkyne na účely preukázania všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov uplatniteľných v tejto oblasti zdôrazňujú, že porušovanie práv sankcionujú všetky právne poriadky členských štátov a je uznané ako trestný čin alebo priestupok alebo prinajmenšom pochybenie, ktoré môže viesť k náhrade škody spôsobenej inštitúciami.

160 Podľa článku 4 smernice 91/250, ktorý mali členské štáty povinnosť prebrať pred 1. januárom 1993, má autor softvéru „právo robiť alebo povoľovať: a) trvalé alebo dočasné rozmnoženiny počítačového programu akýmikoľvek prostriedkami a v akejkoľvek forme, čiastočne alebo v celku… b) preklad, spracovanie, úpravu a každú inú zmenu počítačového programu a rozmnožovanie takto vzniknutých programov". Vykonanie niektorého z týchto úkonov bez povolenia autora predstavuje porušovanie práv k softvéru. Táto smernica tiež zdôrazňuje, že počítačové programy sú chránené autorským právom ako dielo v zmysle Bernského dohovoru. Odkaz na Bernský dohovor, ktorého stranami bolo v čase prijatia smernice 91/250 všetkých pätnásť členských štátov, umožňuje takto definovať autorské právo odkazom na už existujúce spoločné zásady.

161 Vo francúzskom práve, teda práve uplatniteľnom na spoločnosť Systran, ktorá vyvíja a uvádza na trh verziu Systran Unix, bola smernica 91/250 prebratá zákonom č. 94-361 z 10. mája 1994 o zavedení smernice 91/250 a zmene a doplnení zákonníka o duševnom vlastníctve (JORF z 11. mája 1994, s. 6863), kodifikovaným vo francúzskom zákonníku o duševnom vlastníctve. Autor softvéru má autorské práva súvisiace s týmto softvérom pod podmienkou jeho originality a môže svoj softvér chrániť v rámci žaloby pre porušovanie práv. Článok L 122-6 tohto zákonníka stanovuje, že „užívacie právo autora softvéru zahŕňa právo realizovať a povoľovať [po prvé] trvalé alebo dočasné rozmnoženiny softvéru čiastočne alebo v celku akýmikoľvek prostriedkami v akejkoľvek forme, [po druhé] preklad, spracovanie, úpravu a každú inú

zmenu softvéru a rozmnožovanie takto vzniknutého softvéru“. Úkony, ktoré podliehajú povoleniu autora softvéru, a sú vykonané bez jeho povolenia, predstavujú preto porušovanie práv k softvéru. Smernica 91/250 bola tiež prebratá v ostatných členských štátoch, vrátane Luxemburska (zákon z 18. apríla 2001 o autorských právach, právach príbuzných s autorským právom a databázach, *Mémorial* A 2001, s. 1042, ďalej len „luxemburský zákon o autorských právach“, najmä článok 3) a Belgicka (zákon z 30. júna 1994, ktorým sa preberá do belgického práva európska smernica zo 14. mája 1991 o právnej ochrane počítačových programov, *Moniteur belge* z 27. júla 1994, s. 19315, ďalej len „belgický zákon o počítačových programoch“).

162 Žalobkyne v odpovedi na tvrdenie založené na potrebe preukázať, že skupina Systran je nositeľom uvádzaných práv, zdôrazňujú, že Komisia požaduje takýto dôkaz napriek množstvu zmlúv, ktoré uzatvorila, v ktorých sa pripomína, že jedine spoločnosti skupiny Systran sú nositeľkami týchto práv, a napriek všeobecným zásadám spoločným pre právne poriadky členských štátov uplatniteľných v tejto oblasti – ktoré sú spomenuté v posudku profesora Sirinelliho s názvom „Analýza podmienok týkajúcich sa prípustnosti žaloby pre porušovanie práv právnickej osoby“ (ďalej len „prvý posudok Sirinelli“) a „Prístup k ochrane prepísaného softvéru autorským právom“ (druhý posudok Sirinelli) –, najmä pokiaľ ide o teóriu zdanlivosti, ktorá umožňuje zdanlivému nositeľovi práv začať súdne konanie bez toho, aby sa porušovateľ práv mohol domáhať predloženia reťazca zmlúv o prevode alebo neprípustnosti založenej na akejkoľvek pochybnosti pokiaľ ide o nositeľa práv. Komisia teda požaduje dôkaz o vlastníctve softvérov v zlej viere, aby sa tak vyhla odsudzujúcemu rozsudku za porušovanie práv.

163 Argument, ktorý v prejednávanom prípade prevzala Komisia, obvykle uplatňujú porušovatelia práv, pričom zámerom Komisie je zbaviť sa svojej zodpovednosti tvrdením, že skupina Systran nepredložila dôkaz o tom, že má postavenie nositeľa práv k verzii Systran Unix softvéru Systran a k verzii EC-Systran Unix, ktorá je z nej odvodená. Avšak vo francúzskom práve, ktoré sa uplatňuje na Systran, a v belgickom práve, na ktoré sa odvoláva Komisia, spočíva obrana autorských práv na domnienke postavenia nositeľa autorských práv, ktorá predpokladá, že osoba, ktorá používa

dielo, sa považuje za vlastníka diela. Francúzska judikatúra v tejto oblasti z uvedenej domnienky vyvodila záver, že právnická osoba, ktorá podá žalobu pre porušovanie práv, je v praxi oslobodená od predloženia úplného reťazca zmlúv o prevode počnúc autorom, fyzickou osobou, teda pôvodným nositeľom práva, až po posledného nositeľa práva, zatiaľ čo porušovateľ práv sa v nijakom prípade nemôže brániť odvolávaním sa na absenciu predloženia reťazca zmlúv o prevode. Veľmi podobné riešenie sa uplatňuje v belgickom práve, podľa ktorého sa môže výhody vyplývajúcej z domnienky uvedenej v článku 6 druhého odseku zákona z 30. júna 1994 o autorskom práve a právach príbuzných s autorským právom (*Moniteur belge* z 27. júla 1994, s. 19297, ďalej len „belgický zákon o autorskom práve"), podľa ktorého „sa za autora považuje, ak nie je preukázaný opak, ktokoľvek, kto je ako autor označený na diele prostredníctvom uvedenia svojho mena alebo označenia, ktoré ho umožňuje identifikovať", domáhať právnická osoba, ktorej meno je uvedené na diele. Právo Spoločenstva zakladá rovnakú domnienku. Článok 5 smernice 2004/48 s názvom „Domnienka autorstva alebo vlastníctva [postavenia nositeľa autorských práv – *neoficiálny preklad*]" totiž uvádza:

„Na účely uplatňovania opatrení, postupov a prostriedkov právnej nápravy ustanovených v tejto smernici:

a) ak sa nepreukáže opak, na to, aby sa niekto považoval za autora literárneho alebo umeleckého diela a [v dôsledku toho bol oprávnený začať konanie proti porušovateľom práv – *neoficiálny preklad*], stačí, ak jeho meno obvyklým spôsobom uvedené na diele;

b) [ustanovenie písmena] a) sa primerane uplatní na vlastníkov [nositeľov – *neoficiálny preklad*] práv príbuzných autorskému právu so zreteľom na chránený predmet ochrany."

164 Systran je teda oprávnená podať návrh na začatie konania, pokiaľ Komisia nepredloží dôkaz o tom, že nemá postavenie nositeľa práv. Komisia sa však doteraz obmedzila iba

na snahu preniesť dôkazné bremeno na žalobkyne a je už teraz možné tvrdiť, že Komisia tento dôkaz nepredloží, pretože Systran je nesporná užívateľka dotknutého diela a Komisia ju za takúto užívateľku vždy považovala. Právnická osoba, ktorá využíva dielo, sa teda považuje za nositeľa práv, čo jej umožňuje podať žalobu vo veci samej proti porušovateľom. Táto domnienka sa uplatňuje bez ohľadu na povahu dotknutého diela alebo počet jeho autorov. Dôležité je jedine užívanie diela navrhovateľom, pokiaľ nie je spochybnené autorom alebo autormi diela. Profesor Sirinelli upresňuje, že existuje „skutočné hmotnoprávne pravidlo, podľa ktorého ten, kto užíva dielo, si zaslúži ochranu už z dôvodu tohto samotného užívania". O vlastníctve verzie Systran Unix softvéru Systran spoločnosťou Systran nie sú pochybnosti: Systran poskytla licencie k tejto verzii softvéru Systran Unix hlavným internetovým portálom a predáva ju množstvu nadnárodných podnikov, veľkým obchodom a v katalógoch zásielkového predaja. Systran je tiež majiteľkou ochranných známok SYSTRAN a doménových mien „systran", ktoré využíva všade vo svete. Verejne potvrdené a preukázané vlastníctvo skupiny Systran preukazuje aj množstvo článkov a reklám. Žalobkyne poukazujú najmä na odovzdanie „European IST Prize" Systran v Haagu (Holandsko) v roku 2005 členom Komisie povereným informatickou spoločnosťou. Skupina Systran, ktorá sa správa ako vlastník diela a zároveň jeho názvu, je teda oprávnená podať žalobu proti porušovateľovi na Všeobecnom súde. Navyše, softvér používaný Komisiou je identifikovaný pod názvom „EC-Systran Unix", čo umožňuje preukázať rolu, ktorú v tejto súvislosti zohráva Systran.

165 Žalobkyne bez ohľadu na predchádzajúce tvrdenia a na účely vylúčenia akejkoľvek prípadnej pochybnosti majú zámer pre úplnosť dokázať, že skupina Systran je nespochybniteľnou nositeľkou práv duševného vlastníctva k verziám Systran Mainframe a Systran Unix softvéru Systran a historicky ju ako takú uznáva Komisia.

166 Pokiaľ ide o verziu Systran Mainframe, žalobkyne tvrdia, že skupina Systran je nositeľkou práv k tejto verzii, pretože ich nadobudla od spoločnosti Gachot, ktorá je

právnym nástupcom pána Toma, vynálezcu a autora pôvodného softvéru, a spoločností, ktoré využívali tento softvér. Navyše, Systran je nespochybniteľne nositeľkou práv duševného vlastníctva ku všetkým verziám softvéru Systran Mainframe, vrátane EC-Systran Mainframe. Prevod a postúpenie práv duševného vlastníctva sa totiž môže uskutočniť iba písomne a v prípade pochybností sa vykladá vždy v prospech autora na základe reštriktívneho výkladového pravidla. Ak by sa aj preukázalo, že Systran nadobudla autorské práva od samotného autora softvéru, pána Toma, nikdy by ich nepreviedla na Komisiu, bez ohľadu na zmluvy, na ktoré Komisia poukazuje jedine s cieľom, aby sa nejavila ako porušovateľ. Žalobkyne nerozumejú, z akého dôvodu Komisia poukazuje na zmluvy týkajúce sa používania softvéru uzatvorené s tretími spoločnosťami, ktorých sa nemožno dovolávať proti Systran a ktoré v dôsledku toho nemôžu viesť k žiadnemu prevodu práva duševného vlastníctva v prospech Komisie. Pokiaľ ide o zmluvy uzatvorené so Systran alebo so spoločnosťami, ktorých právnym nástupcom sa stala, ide výlučne o licenčné zmluvy na užívanie alebo o zmluvy na poskytovanie služieb. Žiadna zo zmlúv neimplikuje prevod alebo postúpenie práv duševného vlastníctva v prospech Komisie.

167 Počiatočná zmluva napríklad priznávala Komisii iba užívacie právo (článok 4) tak pre existujúci systém ako aj pre prípadný nový vývoj. Podľa luxemburského práva, ktoré sa na túto zmluvu uplatňuje, a v tomto je zhodné s francúzskym a belgickým právom, sa totiž prevod a postup majetkových práv preukazuje voči autorovi písomne a vykladá sa reštriktívne v jeho prospech. Táto zmluva však neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by mohlo byť viac či menej vykladané ako prevod práv. V dôsledku toho nepriznáva Komisii žiadne právo duševného vlastníctva k softvéru Systran, vrátane jeho verzie EC-Systran Mainframe s výnimkou slovníkov vyvinutých Komisiou.

168 Takisto zmluva o spolupráci nestanovovala žiadny prevod práva duševného vlastníctva v prospech Komisie. Zdá sa, že táto zmluva má pre Komisiu osobitný význam, hoci ju sama ukončila v roku 1991. Na rozdiel od tvrdenia Komisie, ktorá z tejto zmluvy

odvodzuje svoje údajné práva duševného vlastníctva k softvéru Systran Mainframe, táto zmluva uvádzala, že Komisia požívala licenciu na užívanie a upresňovala, bez toho, aby stanovovala prevod akéhokoľvek práva, že práva každého k dátumu uzatvorenia zmlúv sú zachované a chránené. Úvodné ustanovenia tejto zmluvu o spolupráci totiž uvádzajú:

„2. Komisia 22. septembra 1975 uzatvorila so spoločnosťou WTC zmluvu o využívaní systému Systran Komisiou a o počiatočnom vývoji tohto systému WTC.

…

5. Zmluvné strany teda konštatujú, že Komisia má licenciu na užívanie Základného systému…“

169 Článok 4 zmluvy o spolupráci tiež pripomína, že práva každej zmluvnej strany k dátumu uzatvorenia sú chránené. Komisia však nemala práva k softvéru Systran Mainframe. Komisia sa preto nemôže odvolávať na žiadne postúpenie práv duševného vlastníctva k softvéru Systran Mainframe vo svoj prospech, hoci sa uznávajú jej práva k slovníkom, ktoré vyvinula (odsek 6 úvodných ustanovení zmluvy o spolupráci). Tieto práva nijako nezasahujú do autorstva Systran, ani práva, ktoré má k softvéru Systran Mainframe (alebo verzii EC-Systran Mainframe) a osobitne k jeho jadru. Príloha I zmluvy o spolupráci výslovne uznáva autorstvo WTC, Gachot a Systran. Po skončení zmluvy, ako mimochodom väčšiny zmlúv, na Komisiu prešlo právo užívať softvér v jeho najviac vyvinutej verzii a ďalej k nemu poskytovať licenciu, a to iba na území Spoločenstva (pozri článok 5 zmluvy o spolupráci, ktorá výslovne uvádza, že

Komisia má „užívacie právo“). Komisia sa teda márne dovoláva ustanovenia o ukončení zmluvy o spolupráci. Aj v tomto prípade, pri použití všeobecných zásad záväzkového práva uplatňovaných v celom Spoločenstve, sa zmluvné ustanovenia nemôžu vykladať nad rámec toho, čo stanovujú. Štruktúra dotknutého ustanovenia je jasná: počas troch rokov je užívacie právo zaručené tak, ako je uvedené v článku 5. V priebehu týchto troch rokov môže Komisia uskutočňovať vývoj a/alebo zlepšenia (článok 4 zmluvy o spolupráci). Po uplynutí týchto troch rokov môže Komisia používať softvér EC-Systran Mainframe v stave, ktorý dosiahol k tomuto dátumu. Komisia teda môže po uplynutí tohto obdobia disponovať iba užívacím právom. Navyše, reštriktívny výklad prevodu majetkových práv, rovnako aj v belgickom právnom poriadku, umožňuje konštatovať, že Komisia po skončení zmluvy o spolupráci nenadobudla žiadne právo duševného vlastníctva k softvéru Systran Mainframe.

170 V prospech Komisie sa teda nevykonal žiaden prevod práv duševného vlastníctva, ani k softvéru Systran Mainframe, ani k pôvodnej myšlienke a prepisu, na ktorých je založený, ani k prípravnému koncepčnému materiálu, ani k dátovej štruktúre, a už vôbec nie k jadru. Žalobkyne upresňujú, že vyššie uvedené tvrdenia, ktoré smerujú k preukázaniu, že Systran je nositeľkou práv duševného vlastníctva k verzii Systran Mainframe softvéru Systran, majú iba jediný cieľ, a to odpovedať na argumentáciu Komisie, ktorá nie je vôbec relevantná z hľadiska výsledku sporu, pretože porušovanie práv sa týka verzie Systran Unix a nie verzie Systran Mainframe.

171 Pokiaľ ide o verziu Systran Unix, žalobkyne tvrdia, že Komisia sa nemôže domáhať žiadneho práva duševného vlastníctva k tejto verzii softvéru Systran. Verzia Systran Unix totiž bola vytvorená na žiadosť Systran jej 100 % dcérskou spoločnosťou, Systran Software (odpoveď Systran na verejné obstarávanie). Verzia Systran Unix je novou verziou softvéru Systran odlišnou od verzie Systran Mainframe, ktorá sa stala

zastaraná. Skupina Systran je jediným nositeľom práv k verzii Systran Mainframe a k jej jadru a disponuje, ako iniciátor verzie Systran Unix, plným vlastníctvom tohto nového softvéru a jeho jadra, ako to preukázal profesor Sirinelli.

172 Zmluvy o migrácii uzatvorila Systran Luxembourg s Komisiou až po vytvorení a uvedení nového softvéru Systran Unix na trh. Tieto zmluvy stanovujú nahradenie verzie EC-Systran Mainframe verziou Systran Unix, ktorej originálnosť a novosť sa preukázali, a migráciu slovníkov Komisie, aby mohli fungovať s touto novou verziou. To okrem iného vyplýva z posudku Bitan, pretože verzia EC-Systran Unix mala rovnaké jadro ako softvér Systran Unix, obidve jadrá vykazovali 85 % podobnosť. Na rozdiel od tvrdenia Komisie je teda verzia EC-Systran Unix iba verziou softvéru Systran Unix zahŕňajúcou slovníky vyvinuté Komisiou, ktorá bola predmetom migrácie v rámci zmlúv o migrácii, a nie výsledok migrácie softvéru EC-Systran Mainframe, ktorá sa stala zastaraná. Ak aj teda Komisia má práva k slovníkom, ktoré vyvinula, nemá žiadne právo k softvéru Systran Unix, ktorý existoval pred zmluvami o migrácii.

173 Navyše, tieto zmluvy, tak ako tie predchádzajúce, neviedli k žiadnemu prevodu práv duševného vlastníctva k softvéru Systran Unix v prospech Komisie. Okrem toho boli uzatvorené so Systran Luxembourg, ktorá nedisponovala žiadnym právom k softvéru Systran Unix, a nie so Systran, jedinou nositeľkou týchto práv. Navyše výslovne stanovovali zachovanie už existujúcich práv duševného vlastníctva, čím sa zjavne rozumeli autorské práva Systran k softvéru Systran Unix. Ak by sa aj prijalo tvrdenie Komisie týkajúce sa migrácie verzie EC-Systran Mainframe, Komisia by mala odvodené právo, ktoré by jej v žiadnom prípade neumožnilo zmeniť softvér EC-Systran Unix bez

povolenia Systran. Komisia by sa teda aj za tohto predpokladu dopustila porušovania práv tým, že uskutočnila alebo dala uskutočniť práce stanovené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania.

174 Žalobkyne tvrdia, že sú prekvapené a šokované pozíciou Komisie predovšetkým preto, že inštitúcie si urobili z boja proti porušovaniu práv svoj cieľ a prioritu tým, že zaviedli rôzne druhy iniciatív, opatrení a právnych úprav umožňujúcich účinne bojovať proti tomuto negatívnemu javu, a ďalej tiež preto, pokiaľ ide o prejednávaný prípad, že Komisia vždy presne vedela, že skupina Systran bola nesporne nositeľkou práv k softvérom Systran, a najmä k softvéru Systran Unix. Tiež uzatvorila množstvo licenčných zmlúv, ktoré preukazujú, že bola presvedčená o tom, že Systran je nositeľkou práv. Okrem toho bola vždy informovaná o tom, že Systran je nositeľkou práv duševného vlastníctva tak k softvéru Systran Mainframe ako aj k softvéru Systran Unix, a o tom, že tento posledne uvedený softvér už existoval, ako to vyplýva z:

— korešpondencie z 27. januára a 5. februára 1987 medzi riaditeľom GR „Telekomunikácie, informačný priemysel a inovácie“ a pánom Gachot,

— správy zo 4. mája 1998, ktorá zdôrazňuje inovatívnu povahu softvéru Systran Unix vyvinutého Systran; pokiaľ ide konkrétne o jadro, správa zo 4. mája 1998 stanovuje, že „programy systému boli vždy znovu vytvorené alebo prepísané v jazyku C“,

— odpovede na verejné obstarávanie zahájené Komisiou v roku 1997 s cieľom uzatvorenia zmlúv o migrácii, ktorá preukazuje, že Komisia bola plne informovaná o pôvode práv Systran, ktorý v tom období nespochybňovala, a o časovom prvenstve Systran Unix.

175 Okrem toho Komisia opakovane uznala vlastníctvo Systran tak k verzii Systran Mainframe ako aj k verzii Systran Unix, ako aj skutočnosť, že táto verzia existovala skôr ako verzia EC-Systran Unix, ako to vyplýva:

— z faxu adresovanému spoločnosti 5 marca 1987, v ktorom Komisia píše:

— „Skupina Systran je vlastníkom základných softvérov a užívacie práva Komisie týkajúce sa deviatich [dvojíc] jazykov sa vzťahujú iba na inštitúcie Spoločenstva a oficiálne orgány členských štátov. Naproti tomu Komisia je vlastníkom lexikónov, ktoré vytvára od roku 1975“,

— zo správy pána Carpentier pre poradný výbor pre nákupy a zmluvy,

— zo správy pána J. Beaven, ktorá preukazuje, že softvér Systran Unix existoval pred verziou EC-Systran Unix, a že Komisia chcela obnoviť obchodné vzťahy so Systran preto, aby využila inovácie, ktoré priniesol softvér Systran Unix, a dostala sa zo situácie zastaranosti, v ktorej sa ocitla,

— z technickej prílohy v prílohe II druhej, tretej a štvrtej zmluvy o migrácii, ktorá stanovuje všeobecný prístup migrácie, a ktorá potvrdzuje, že Komisia vedela, že softvér Systran Unix už existoval a že to bol softvér, ktorý umožnil vypracovať verziu EC-Systran Unix,

— z transakcie, ktorú Komisia uzatvorila so Systran, v rámci ktorej treba poukázať na tieto skutočnosti: po prvé, Komisia porušujúc počiatočnú zmluvu, pretože neuhradila Systran žiaden poplatok, hoci mala takú povinnosť, považovala za nutné obrátiť sa na Systran a uzatvoriť s ňou transakciu, o ktorej svedčí výmena listov z 19. decembra 1997 a 22. decembra 1997, v ktorých generálny riaditeľ GRP upresňuje, že ide o „maximálne zhodnotenie práce, ktorú Komisia už 20 rokov venuje príprave slovníkov špeciálne prispôsobených administratívnemu a technickému jazyku Komisie", nárokovať si je možné jedine túto prácu vykonávanú počas 20 predchádzajúcich rokov, pretože jej práva k samotnému softvéru Systran Mainframe neexistujú; po druhé, generálny riaditeľ GRP žiada od Systran, aby sa zaviazala, že „nevznesie žiaden finančný nárok vyplývajúci z plnenia zmlúv uzatvorených so skupinou Systran a Komisiou"; pritom práve finančné nároky Systran spočívali v danom období v poplatkoch dlžných z titulu jej autorského práva k verziám Systran Mainframe; po tretie, generálny riaditeľ GRP dokonca požiadal o povolenie používať meno Systran, čím uznal autorstvo Systran; Systran Komisii poskytla svoj súhlas s používaním mena Systran pre „systém automatického prekladu odvodeného od pôvodného systému Systran", potvrdila svoj súhlas s tým, aby Komisia používala svoj softvér, vzdala sa finančných nárokov týkajúcich sa porušenia skorších zmlúv a spresnila:

„v zásade nebránime uverejneniu niektorých častí slovníkov verzie Systran používanej Komisiou. Treba však dbať na to, aby vlastnícke prvky systému Systran neboli sprístupnené verejnosti."

176 Žalobkyne teda tvrdia, že Komisia v súčasnosti nemôže predstierať, že nepozná rozsah ich práv, a že veľmi dobre vie, že nikdy nebola oprávnená zmeniť softvér Systran Unix, a predovšetkým jeho jadro. Akákoľvek zmena vykonaná bez povolenia je totiž porušovanie práv, pretože pravidlom v tejto oblasti je, že sa uplatňuje zákaz, a nie naopak.

177 Komisia zdôrazňuje, že ochrana softvérov je zabezpečená vo všetkých členských štátoch právnymi úpravami o autorskom práve. Poukazuje na situáciu v Belgicku, kde ide o belgický zákon o počítačových programoch a belgický zákon o autorskom práve, ako aj v Luxembursku, kde ide o zákon z 24. apríla 1995, ktorým sa mení a dopĺňa zákon z 29. marca 1972 o autorskom práve pokiaľ ide o právnu ochranu počítačových programov (*Mémorial* A 1995, s. 944, ďalej len „luxemburský zákon o počítačových programoch"), o zákon z 8. septembra 1997, ktorým sa mení a dopĺňa zákon zmenený a doplnený 29. marca 1972 o autorskom práve (*Mémorial* A 1997, p. 2662) a luxemburský zákon o autorskom práve.

178 V prvom rade, Komisia tvrdí, že neexistuje žiaden dôkaz o právach k softvéru Systran, na ktoré poukazuje Systran. V prejednávanej veci žalobkyne nevysvetlili, akým spôsobom nadobudli práva, o ktorých tvrdia, že sú ich nositeľkami.

179 Pokiaľ ide o verzie Systran Mainframe a EC-Systran Mainframe, Komisia zdôrazňuje, že žalobkyne tvrdia, že autor softvéru Systran je jasne identifikovaný v počiatočnej zmluve ako WTC; že tvrdia, že ku koncu 80-tych rokov boli v rámci čiastočného vkladu aktív vložené do spoločnosti Systran aktíva týkajúce sa celej vetvy činnosti „Automatického prekladu" spoločnosti Gachot, ktorá sa sama stala právnym nástupcom spoločností WTC, Latsec, Systran USA a Systran Institut (Nemecku), ktoré vytvorili systém automatického prekladu Systran stále označovaného ako „softvér Systran" alebo „systém Systran", a že tvrdia, že všetky zmluvy uzatvorené s Komisiou v období medzi 1975 a 1987 boli *de jure* prevzaté a ďalej realizované Systran. Avšak napriek týmto tvrdeniam a konkrétnym žiadostiam Komisie (pozri listy adresované Systran 15. februára 2005 a 28. apríla 2005, ktorými ich požiadala o identifikovanie právneho a zmluvného základu ich nárokov) žalobkyne, a najmä Systran Luxembourg, nepredložili žiaden dôkaz o tom (zmluvu o prevode práv a pod.), že sa skutočne stali nositeľkami práv, ktorých porušenie uvádzajú, a neupresňujú tiež, pre ktoré územia a na akú dobu tieto práva majú. Článok 5 písm. c) počiatočnej zmluvy uzatvorenej s WTC

stanovoval, že žiaden prevod práv alebo povinností vyplývajúcich zo zmluvy sa nesmie vykonať bez predchádzajúceho súhlasu Komisie. Komisia sa odvoláva na toto ustanovenie a tvrdí, že nikdy jej neoblo vopred doručené oznámenie o vklade alebo prevode, na ktorý poukazujú žalobkyne, a teda nikdy neudelila súhlas s prevodom WTC na žalobkyne.

180 Pokiaľ ide o domnienku, podľa ktorej sa za autora považuje, ak sa nepreukáže opak, ten alebo tí pod ktorých menom sa dielo sprístupňuje, Komisia spochybňuje uplatniteľnosť francúzskeho práva v tejto súvislosti. Túto domnienku, ktorú stanovuje zákon č. 94-361 vo Francúzsku, nemožno v prejednávanom prípade uplatniť a je kritizovaná belgickou a francúzskou doktrínou. Komisia tiež zdôrazňuje, že táto domnienka platí iba v prípade, ak sa nepreukáže opak, a že je zjavné, že túto domnienku vyvrátila pokiaľ ide o verziu EC-Systran Unix z dôvodu, že táto verzia nie je uvádzaná na trh v obale, na ktorom by bolo uvedené meno autora, a že táto verzia sa niekedy označuje „Commission's MT system" alebo „ECMT".

181 V druhom rade Komisia tvrdí, že zmluvné vzťahy medzi stranami sa musia analyzovať ako sled „príkazných zmlúv", ktorých cieľom je priznať jej vlastnícke právo k verziám EC-Systran Mainframe a EC-Systran Unix bez toho, aby si skupina Systran mohla uplatňovať práva v tejto súvislosti. V jednotlivých zmluvách uzatvorených stranami od roku 1975 sa spoločnosti skupiny Systran vo všeobecnosti zaviazali, že vytvoria pre Komisiu všetky alebo niektoré prvky programu EC-Systran, ktorý bude zodpovedať špecifickým potrebám vyplývajúcim z činnosti Komisie, či už ide o verziu EC-Systran Mainframe alebo verziu EC-Systran Unix. Systran v tejto súvislosti nepreukázala, že nadobudla práva k takto vyvinutému programu pre Komisiu. Tieto programy boli už zo svojej povahy vytvorené a rozvíjané fyzickými osobami. Aby sa Systran mohla domáhať práv, ktoré z nich vyplývajú, musela by preukázať, že ich nadobudla od ich tvorcov. Komisia v tejto súvislosti uvádza, že z belgickej právnej úpravy, na ktorú poukazuje Systran, vyplýva, že počítačový program sa nadobúda od jeho autora iba v prípade, ak sa prevod vykonal v písomnej forme, a to aj vtedy, ak je autor zadávateľom. Rovnako to je aj v luxemburskom zákone o autorských právach. Belgický zákon o počítačových programoch obsahuje totiž iba jediné ustanovenie, ktoré umožňuje odchýliť sa od všeobecného režimu stanoveného článku 3 belgického zákona o autorskom práve (ktoré vyžaduje písomnú formu zo strany tvorcu tak ako luxemburský zákon). Táto výnimka sa týka prípadu, kedy bol program vytvorený zamestnancom alebo štatutárnym zástupcom. Stanovuje sa tak domnienka prevodu majetkových

práv v prospech zamestnávateľa, ak zmluvná alebo štatutárna dohoda neustanovuje inak. Okrem tohto prípadu, ktorý žalobkyne nepreukázali, bude „príkazná zmluva", ktorou osoba poverí inú osobu, ktorá jej nie je podriadená, aby vytvorila časť alebo celý počítačový program, podliehať vyššie uvedeným pravidlám belgického zákona o autorskom práve. Okrem toho Komisia zdôrazňuje, že v belgickom práve žalobkyne, právnické osoby, nemôžu byť považované za autorky. Pôvodný nositeľ autorského práva je totiž fyzická osoba, ktorá vytvorila dielo, a autorské právo môže v Belgicku vzniknúť iba v prospech fyzickej osoby. Komisia, opierajúc sa o belgickú judikatúru, zdôrazňuje, že právnické osoby musia preukázať, od ktorých osôb a akým spôsobom nadobudli práva (rozsudok Cour d'appel de Gand z 27. októbra 1993, Ing. Cons., 1993, s. 366). Komisia tvrdí, že žalobkyne neuvádzajú, na základe čoho sa môžu ako právnické osoby domáhať práv k verzii Systran Unix alebo k verzii EC-Systran Unix, ktorá je z nej odvodená.

182 Subsidiárne, ak by sa aj pripustilo, že žalobkyne sú nositeľkami určitých práv k softvéru Systran, Komisia v každom prípade tvrdí, že je tiež nositeľkou práv duševného vlastníctva potrebných na úkony, ktoré vykonala tým, že určité práce týkajúce sa verzie EC-Systran Mainframe zverila tretím osobám. V tejto súvislosti sa odvoláva na obsah počiatočnej zmluvy, na dohodu o technickej spolupráci, na zmluvu o spolupráci, ktoré sa týkajú verzie EC-Systran Mainframe, a na zmluvy o migrácii uzatvorené so Systran Luxembourg v rokoch 1998 až 2002 v súvislosti s verziou EC-Systran Unix. Tieto zmluvy umožňujú Komisii spochybniť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého na ňu nebolo prevedené žiadne právo duševného vlastníctva týkajúce sa verzie Systran Unix.

183 Na účely spochybnenia tvrdenia žalobkýň, podľa ktorého údajná takmer úplná totožnosť medzi verziou Systran Unix a verziou EC-Systran Unix softvéru Systran

umožňuje prijať názor, že nepovolené užívanie softvérov Systran Komisiou predstavuje úkon porušujúci práva, a v dôsledku toho protiprávne konanie, sa Komisia dovoláva existencie viacerých práv.

184 Po prvé, Komisia sa považuje za nositeľa vlastníckych práv k vývoju a zlepšeniam softvéru Systran, ktoré financovali jej útvary bez ohľadu na to, o ktorú časť dotknutého systému išlo (jadro, lingvistické programy a slovníky). Okrem toho disponuje výlučným vlastníckym právom k lexikónom a slovníkom, ktoré vyvinula a zlepšila na svoje vlastné potreby [pozri článok 4 písm. a) počiatočnej zmluvy, článok 4 dohody o technickej spolupráci, odsek 6 úvodných ustanovení zmluvy o spolupráci a článok 4 tejto zmluvy ako aj jej prílohu I, ktorá upresňuje, že „zatiaľ čo Komisia bola vždy vlastníkom lexikónov a iných komponentov, ktoré vyvinula pre rôzne verzie Systran, vlastnícke práva k základnému softvéru boli rozdelené medzi viaceré". Komisia zdôrazňuje, že veľký počet osobitných zlepšení vyvinutých na účely migrácie zo systému Mainframe do systémov Unix sú vlastníctvom Komisie (pozri článok 13 ods. 2 zmlúv o migrácii a prílohu 2 prílohy dodatku č. 4 k prvej zmluve o migrácii).

185 Po druhé, Komisia tvrdí, že je nositeľkou užívateľských práv. V tejto súvislosti je tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého Komisia, ktorá nevytvorila pôvodný softvér Systran, nemôže byť nositeľkou žiadneho práva spojeného s týmto softvérom alebo akýmkoľvek vývojom, ktorý sa vykonal, a navyše bez povolenia, na základe softvéru Systran, v rozpore s článkom 13 zmlúv o migrácii. V tejto súvislosti je výklad obmedzenia obsiahnutého v tomto ustanovení, konkrétne „s výnimkou prípadov, kedy už práva priemyselného alebo duševného vlastníctva existujú" zo strany žalobkýň v rozpore so zásadou výkladu zmlúv v dobrej viere. Podľa Komisie totiž zmluvy o migrácii, na jednej strane, zdôrazňujú rozdiel medzi systémom Systran uvádzaným na trh skupinou Systran a verziami EC-Systran používanými Komisiou a, na druhej strane, výslovne stanovujú, že systém s názvom „systém automatického prekladu Komisie" zostáva vo

vlastníctve Komisie so všetkými jeho komponentmi bez ohľadu na to, či boli v priebehu plnenia zmluvy zmenené alebo nie. Obmedzenie, podľa ktorého tieto práva existujú „bez toho, aby boli dotknuté už existujúce práva priemyselného alebo duševného vlastníctva", preto možno vnímať iba ako ochranu *statu quo ante* existujúceho pred ukončením migrácie systému, a vylučuje akékoľvek nadobudnutie práv k verzii EC-Systran Unix žalobkyňami prostredníctvom migrácie. Tento záväzok uzatvorený so Systran Luxembourg, ktorá podpísala zmluvy o migrácii, možno rozšíriť na Systran, pretože v táto spoločnosť sa v písomnom záväzku z 12. marca 2001 (príloha V štvrtej zmluvy o migrácii) zaručila, že jej dcérska Systran Luxembourg bude riadne plniť štvrtú zmluvu o migrácii v celom rozsahu.

186 V dôsledku toho Komisia tvrdí, že zo zmlúv uvedených vyššie a už z počiatočnej zmluvy z 22. septembra 1975 vyplýva, že úmyslom zmluvných strán bolo skutočne dať Komisii k dispozícii systém prekladu Systran a že disponovala vlastníckymi právami alebo v každom prípade užívacími právami k verziám EC-Systran. Tieto verzie softvéru Systran boli totiž vyvinuté na náklady Komisie (za rozpočet približne 45 miliónov eur, z ktorých približne 14 miliónov bolo v prospech spoločností skupiny Systran) a mohli byť mimochodom vyvinuté Komisiou autonómnym spôsobom. Neexistuje žiadna pochybnosť o možnostiach používania softvéru Systran Spoločenstvom pre verejný sektor v širšom slova zmysle na území Spoločenstva. Okrem toho, počiatočná zmluva už stanovovala, že Spoločenstvo môže voľne používať systém na akékoľvek účely, a teda tiež mimo územia Spoločenstva, vrátane súkromného sektora, za platbu dodatočného poplatku WTC. Podľa Komisie spočívala „filozofia" tohto riešenia v domnienke, že partner WTC, ktorý systém vyvinul a ktorý bol tiež sám oprávnený ho užívať, získal po ukončení viacerých zmlúv dostatočnú odmenu na to, aby sa domnieval, že Spoločenstvo nadobudlo právo úplnej a voľnej dispozície, teda vlastnícke právo.

187 Komisia nesporne uvádza, že toto riešenie nie je ako také výslovne stanovené v zmluve o spolupráci z roku 1987, ale túto zmluvu možno vykladať iba týmto spôsobom. Akýkoľvek iný výklad ako ten, ktorý vedie k priznaniu vlastníckych práv k verzii EC-Systran Mainframe softvéru Systran Komisii bez možnosti žalobkýň uplatniť si právo námietky, totiž neumožňuje vysvetliť spojitosť medzi článkami 4, 4a, 5 a 8 tejto zmluvy. Podľa Komisie sa táto zmluva teda javí ako „riešenie spočívajúce v urovnaní", ktoré umožňuje vylúčiť akúkoľvek diskusiu medzi zmluvnými stranami v otázkach vlastníctva týkajúcich sa jednotlivých komponentov systému Systran, vrátane slovníkov.

188 V treťom rade, aj za predpokladu, že Komisia užíva verziu EC-Systran Unix softvéru Systran v pozmenenej forme v porovnaní s verziou Systran Unix, ako to vyplýva z posudku Bitan, žalobkyne nepreukázali, že Komisia porušila belgické právo alebo luxemburské právo. Komisia sa odvoláva na jednotlivé ustanovenia belgického a luxemburského práva, na základe ktorých je možné rozmnožovať alebo upravovať počítačový program bez súhlasu jeho autora, ak je to nevyhnutné na to, aby sa užívateľovi umožnilo používať program spôsobom, na ktorý je určený, vrátane opravy chýb (pozri článok 6 belgického zákona o počítačových programoch, článok 28 ods. 4 luxemburského zákona o počítačových programoch a článok 34 luxemburského zákona o autorských právach).

189 Napokon Komisia popiera, že formálne poskytla zdrojové kódy verzie EC-Systran Unix spoločnosti Gosselies v rámci prác, ktoré sa majú vykonať na základe spornej zákazky. Na rozdiel od tvrdení obsiahnutých v posudku Bitan, práce zverené tejto spoločnosti si nevyžadujú zásah na úrovni jadra softvéru. V nadväznosti na zadanie spornej zákazky mala Gosselies prístup iba k zdrojovým kódom lingvistických častí verzie EC-Systran Unix, ku ktorým mala Komisia výhradné vlastnícke práva

v dôsledku zmlúv uzatvorených medzi zmluvnými stranami a príspevku jej útvarov k vývoju týchto častí.

190 V dôsledku toho, ak aj existujú podobnosti medzi verziou Systran Unix a verziou EC-Systran Unix softvéru Systran, nepreukazuje to, že Komisia sa dopustila porušovania práv. Právne závery, ktoré žalobkyne vyvodzujú z tejto podobnosti, nie sú presné. Komisia je plne v práve zmeniť alebo prispôsobiť softvér a zveriť tretej spoločnosti prispôsobenie alebo zmenu bez predchádzajúceho povolenia žalobkýň.

O právach uvádzaných z titulu know-how

191 Žalobkyne tvrdia, že know-how je definované ako „súbor technických informácií, ktoré sú tajné, podstatné a označené akoukoľvek primeranou formou". V tejto súvislosti uvádzajú definíciu stanovenú článkom 10 nariadenia Komisie (ES) č. 240/96 z 31. januára 1996 o uplatňovaní článku [81] odsek 3 [ES] na niektoré kategórie zmlúv o prevode technológií (Ú. v. ES L 31, s. 2; Mim. vyd. 03/031, s. 226). Upresňujú tiež, že z tohto textu a zo všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov vyplýva, že know-how je aktívum chránené buď v rámci zmlúv o prevode know-how alebo dohôd o zachovávaní mlčanlivosti, alebo v rámci žalôb na náhradu škody v prípade sprístupnenia tohto know-how bez povolenia jeho nositeľa. V prejednávanom prípade sa žalobkyne dovolávajú know-how, ktoré majú k softvéru Systran, či už ide o verziu Systran Unix, vyvinutú a uvádzanú na trh skupinou Systran, alebo o jeho odvodenú a takmer totožnú verziu EC-Systran Unix, vyvinutú Systran Luxembourg na účely užívania Komisiou. Toto know-how, ktoré žalobkyne chránia a utajujú, vyplýva zo súboru technických, informatických a lingvistických znalostí, ktorý sa materializoval jadrom, lingvistickými rutinami a slovníkmi ako aj súvisiacou dokumentáciou (pozri posudok Bitan a prvé technické vyjadrenie Bitan). Realizácia

plnení popísaných vo verejnom obstarávaní uverejnenom Komisiou však vyžadovala zmenu zdrojového kódu softvéru Systran, a teda sprístupnenie tohto zdrojového kódu úspešnému účastníkovi verejného obstarávania. Komisia tým, že zadala realizáciu takej zákazky tretej osobe, sprístupnila know-how Systran bez jej povolenia. Takéto sprístupnenie know-how predstavuje pochybenie, ktoré môže založiť zodpovednosť Spoločenstva.

192 V odpovedi na tvrdenie, podľa ktorého pojem know-how nie je definovaný a know-how nemožno ako také chrániť, žalobkyne uvádzajú, že sama Komisia definovala pojem know-how vo svojich nariadeniach a že z týchto textov vyplýva, že hodnota know-how spočíva v značnom náskoku, ktoré môže priniesť jeho sprístupnenie, čo znamená, že musí zostať dôverné, nesmie byť známe a nesmie byť možné ho získať. Nemožno spochybňovať, že verzia Systran Unix softvéru Systran je veľmi dôležitou inováciou zrealizovanou skupinou Systran, ktorá preukazuje skutočné technické znalosti a existenciu know-how, ktoré je výsledkom výskumu a skúseností, ako to preukazuje prepis do jazyka C++ systému Systran napísaného pôvodne v jazyku Asembler. Prístup k týmto prvkom by umožnil najmä odhalenie výrobného tajomstva softvéru a umožnil by akejkoľvek spoločnosti, ktorá by k nemu mala prístup, vyrobiť konkurenčný softvér.

193 V odpovedi na tvrdenia, podľa ktorých, na jednej strane, Komisia nemôže byť povinná nahradiť škodu uvádzanú z titulu protiprávneho sprístupnenia know-how, pretože zásah do know-how umožňuje napraviť jedine žaloba na nekalú súťaž, a na druhej strane, Komisia nie je obchodníkom a konkurentom žalobkýň, ale inštitúciou Spoločenstva, žalobkyne tvrdia, že táto žaloba na nekalú súťaž zostáva predovšetkým žalobou na určenie mimozmluvnej zodpovednosti, ktorá je založená na trojici prvkov, a to pochybenie, škoda a príčinná súvislosť, čo je prípad prejednávanej veci. V každom prípade žalobkyne zdôrazňujú, že francúzska judikatúra, ktorá je v tejto súvislosti v súlade s judikatúrou veľkého množstva európskych štátov, spresnila, že „už samotné sprístupnenie know-how mimo podnik je poškodzujúce bez ohľadu na to, ako mohlo

byť použité“ a že „zadávateľ, ktorý poskytne subdodávateľovi plány vypracované treťou osobou sa dopustí pochybenia zakladajúceho občiansko-právnu zodpovednosť“ (rozsudok Cour d'appel de Paris z 31. mája 1995; rozsudky Cour de cassation, obchodno-právneho senátu, z 28. januára 1982 a 8. novembra 1994).

194 V odpovedi na tvrdenie, podľa ktorého je to práve Komisia, ktorá je držiteľkou know-how, a spoločnosť Systran, ktorá z neho mala prospech, žalobkyne uvádzajú, že toto tvrdenie preukazuje správanie Komisie spočívajúce v protiprávnom privlastnení si verzií softvéru Systran určených na fungovanie v prostredí Unix. Komisia opakovane výslovne uznala know-how spoločnosti Systran v tejto oblasti.

195 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na ustanovení o zachovaní mlčanlivosti stanovenej pre zadanie zákazky spoločnosti Gosselies, žalobkyne uvádzajú, že Komisia nemôže tvrdiť, že by mohla utajiť know-how skupiny Systran, ak by takéto porušenie zostalo dôverné. Takéto uvažovanie Komisie, ktoré by znamenalo, že držiteľ licencie, ktorému by nebolo výslovne zakázané dopúšťať sa úkonov porušujúcich práva, by tak mohol bez obáv postupovať, a mohol by slobodne sprístupniť tretím osobám, bez povolenia nositeľa práv, diela chránené ustanovením o zachovaní mlčanlivosti, je absurdné.

196 Komisia poznamenáva, že hoci sa žalobkyne odvolávajú na definíciu know-how prevzatú v nariadení č. 240/96, neuvádzajú právny základ pochybenia, ktoré jej pripisujú. V tejto súvislosti tvrdí, že know-how nie je chránené, prinajmenšom nie ako také. Žiadne ustanovenie práva totiž neustanovuje definíciu alebo ochranu takéhoto

know-how. Podľa Komisie je ochrana know-how tradične priznaná iba na základe právnej úpravy týkajúcej sa nekalej súťaže. V tejto súvislosti, pokiaľ ide o Belgicko, poukazuje na zákon zo 14. júla 1991 o obchodných praktikách a o informovaní a ochrane spotrebiteľov (*Moniteur belge* z 29. augusta 1991, s. 18712) a, pokiaľ ide o Luxembursko, na zákon z 27. novembra 1986 o úprave niektorých obchodných praktík a sankciách za nekalú súťaž (*Mémorial* A 1986, s. 2214), a na zákon z 30. júla 2002 o úprave niektorých obchodných praktík, sankciách za nekalú súťaž a prevzatí smernice 97/55/ES Európskeho Parlamentu a Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 84/450/EHS týkajúca sa klamlivej reklamy tak, aby zahŕňala porovnávaciu reklamu (*Mémorial* A 2002, s. 1630). Na základe týchto právnych ustanovení nemôžu byť podmienky nevyhnutné na ochranu údajného know-how žalobkýň z titulu nekalej súťaže splnené, pretože Komisia a žalobkyne nie sú konkurentmi, Komisia nie je obchodník, ani priemyselný podnik, ani remeselník, a sídlo Komisie sa nachádza v Belgicku a nie vo Francúzsku, čo spôsobuje nemožnosť uplatniť francúzsky zákon.

197 Komisia tvrdí, že nikdy nedisponovala zdrojovými kódmi verzie Unix, ale iba kódmi týkajúcimi sa verzie EC-Systran Unix, ku ktorými si uplatňuje niektoré vlastnícke práva a užívacie práva tým, že poukazuje na rôzne zmluvy uzatvorené so skupinou Systran v súvislosti s verziou EC-Systran Mainframe a migráciou tejto verzie do prostredia Unix. Komisia tiež tvrdí, že zmluvy, ktoré uzatvorila so skupinou Systran neobsahovali v tejto súvislosti ustanovenie o zachovaní dôvernosti. Navyše, žiadna z týchto zmlúv neodkazuje na vklad know-how zo strany skupiny Systran ani na jeho ochranu. Okrem toho Komisia zdôrazňuje, že tak jej útvary ako aj spoločnosti nepatriace do skupiny Systran, ale pracujúce v rovnakom odvetví, vo veľkej miere rozvinuli softvér Systran a jeho aplikácie. Žalobkyne takto získali výhodu z know-how Komisie alebo tretích osôb a mohli uvádzať na trh produkty Komisie a týchto tretích osôb vo svoj prospech. Komisia uvádza, že niektoré osoby, ktoré pracujú s verziou EC-Systran Unix pre spoločnosť Gosselies, predtým pracovali pre spoločnosť Telindus a následne Systran Luxembourg. Spoločnosť Telindus, s ktorou sa Systran spojila a vytvorila Systran Luxembourg, uzatvorila od roku 1990 s Komisiou zmluvy v oblasti prekladu, čo preukazuje, že Systran si nemôže nárokovať práva a know-how k verzii EC-Systran Unix.

198 Okrem toho, vzhľadom na článok 4 písm. a) počiatočnej zmluvy, odsek 6 úvodných ustanovení zmluvy o spolupráci a jej článok 4 ako aj článok 1 prílohy 1 prílohy II druhej zmluvy o migrácii, nemohlo zadanie zákazky spoločnosti Gosselies založiť žiadne pochybenie zo strany Komisie.

199 Komisia tiež upresňuje, že verejné obstarávanie obsahuje ustanovenie o zachovaní dôvernosti, podľa ktorého uchádzač, ktorému bola zákazka udelená, nemôže použiť alebo sprístupniť tretej osobe informácie poskytnuté Komisiou (pozri článok II.9 prílohy 1 verejného obstarávania zo 4. októbra 2003). Na základe tohto ustanovenia o zachovaní mlčanlivosti, a teda v každom prípade, spoločnosť Gosselies nemôže sprístupniť dôverné informácie, ktoré by jej prípadne Komisia poskytla. Sprístupnenie takýchto informácií uvedenému podniku teda nemôže spôsobiť žalobkyniam škodu. Komisia napokon zdôrazňuje, že programy a slovníky verzie EC-Systran Unix sú uložené výlučne na jej počítačoch.

b) Posúdenie Všeobecným súdom

200 Protiprávne konanie namietané v tejto veci spočíva v skutočnosti, že Komisia si bez súhlasu žalobkýň prisvojila právo dať zrealizovať práce uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, ktoré mohli zmeniť alebo viesť k sprístupneniu prvkov verzie Systran Unix prevzatej vo verzii EC-Systran Unix softvéru Systran, ktoré sú chránené autorským právom alebo sa na ne vzťahuje know-how skupiny Systran, tretím osobám.

201 Na účely určenia, či je také konanie protiprávne, treba predovšetkým stanoviť, či sa žalobkyne môžu dovolávať vzhľadom na všeobecné zásady spoločné pre právne poriadky členských štátov práva namietať skutočnosť, že Komisia bez ich súhlasu zadala

práce týkajúce sa niektorých aspektov verzie EC-Systran Unix tretím osobám. Toto právo, ktoré žalobkyne zakladajú na autorskom práve a know-how, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú a staršiu verziu Systran Unix, Komisia spochybňuje a tvrdí, že žalobkyne nepredložili dôkaz o právach, ktorých sa dovolávajú k tejto verzii softvéru (pozri body 178 až 179 vyššie).

202 Ak sa ukáže, že žalobkyne sa môžu domáhať takýchto práv, bude ďalej potrebné preskúmať tvrdenie Komisie, podľa ktorého ju skupina Systran oprávnila zadať práce definované v spornej zákazke tretej osobe. Komisia sa totiž v podstate domnieva, že jednotlivé zmluvy uzatvorené so skupinou Systran od roku 1975 a financovanie poskytnuté na tejto účel jej priznávajú užívacie práva a vlastnícke práva týkajúce sa rôznych prvkov verzie EC-Systran Unix dostatočne na to, aby nemusela zohľadniť právo námietky, ktorého sa žalobkyne domáhajú z titulu práv k verzii Systran Unix (pozri body 181 až 187 vyššie).

203 Ak sa ukáže, že Komisia musí právo námietky uvádzané žalobkyňami zohľadniť, napokon bude potrebné preskúmať obsah prác, ktoré sa majú vykonať v súvislosti s verziou EC-Systran Unix, uvedených v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, aby sa zistilo, či môžu spôsobiť zmenu alebo sprístupnenie prvkov alebo informácií chránených autorským právom a know-how, ktoré si nárokujú žalobkyne, čo Komisia v konečnom dôsledku popiera (pozri bod 189 vyššie).

O právach uvádzaných žalobkyňami pokiaľ ide o verziu Systran Unix softvéru Systran

204 Na účely definovania všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov v oblasti autorského práva žalobkyne poukazujú na Bernský dohovor, smernicu 91/250 a smernicu 2004/48. Spomínajú tiež právne poriadky členských štátov

a predkladajú dva posudky profesora Sirinelliho, ktoré sa týkajú otázky prípustnosti žaloby na porušovanie práv podanej právnickou osobou a prístupu k ochrane prepísaného softvéru autorským pravom, ako aj druhé technické vyjadrenie Bitan.

205 Ako sa uviedlo pri preskúmaní právomoci Všeobecného súdu (pozri body 68 až 73 vyššie), skupina Systran má právo domáhať sa autorských práv k verzii Systran Unix softvéru Systran, ktorú vyvíjala a uvádzala na trh pod svojím menom bez toho, aby musela predložiť ďalšie dôkazy.

206 Vo všeobecnosti je nesporné, ako tvrdí Komisia, že v prípade sporu ohľadom existencie práva je na tom, kto sa domáha existencie alebo neexistencie práva, aby to preukázal (*actori incumbit probatio*). Avšak v oblasti autorského práva existuje právna domnienka, ktorá umožňuje preniesť dôkazné bremeno. Právo Spoločenstva stanovuje takúto domnienku v článku 5 smernice 2004/48 s názvom „Domnienka autorstva alebo vlastníctva [postavenia nositeľa autorských práv – *neoficiálny preklad*]“, podľa ktorého „na účely uplatňovania opatrení, postupov a prostriedkov právnej nápravy ustanovených v tejto smernici… ak sa nepreukáže opak, na to, aby sa niekto považoval za autora literárneho alebo umeleckého diela a [v dôsledku toho bol oprávnený začať konanie proti porušovateľom práv – *neoficiálny preklad*], stačí, ak jeho meno obvyklým spôsobom uvedené na diele“. Žalobkyne tiež uviedli dva príklady takejto domnienky v právnych poriadkoch členských štátov bez toho, aby Komisia predložila protichodné príklady vychádzajúce z právnych poriadkov iných členských štátov. Vo francúzskom práve, teda v práve miesta sídla spoločnosti Systran, ktorá sa v prejednávanom prípade dovoláva autorských práv k verzii Systran Unix softvéru Systran, ktorú uvádza na trh, článok L 113-1 francúzskeho zákonníka o duševnom vlastníctve ustanovuje, že „za autora sa považuje, ak sa nepreukáže opak, ten alebo tí, pod ktorých menom sa dielo sprístupňuje“. V belgickom práve, teda v práve miesta sídla Komisie, je takáto domnienka stanovená v článku 6 druhom odseku belgického zákona o autorskom práve, podľa ktorého „sa za autora považuje, ak nie je preukázaný opak, ktokoľvek, kto je ako autor označený na diele prostredníctvom uvedenia svojho mena

alebo označenia, ktoré ho umožňuje identifikovať“. Tieto jednotlivé ustanovenia boli uvedené ako príklady všeobecnej zásady spoločnej pre právne poriadky členských štátov.

207 Ako príklad ustanovení prevzatých v podstate vo všetkých členských štátoch žalobkyne tvrdia, že dielo je chránené vo francúzskom práve už v dôsledku jeho samotného vytvorenia. Článok L 111-1 zákonníka o duševnom vlastníctve ustanovuje, že „autor výsledku duševnej činnosti má k tomuto výsledku výhradné nehmotné vlastnícke právo, ktorého sa možno dovolávať voči všetkým, už v dôsledku jeho samotného vytvorenia“. Pokiaľ ide o definíciu pojmu „výsledok duševnej činnosti“, z článku L 112-2 francúzskeho zákonníka o duševnom vlastníctve vyplýva, že „za výsledky duševnej činnosti v zmysle tohto zákonníka sa považujú: softvéry, vrátane prípravných koncepčných materiálov“. Žiaden dôkaz predložený Komisiou nevyvrátil tento príklad predložený žalobkyňami.

208 Hneď po vytvorení diela sa predpokladá jeho pôvodnosť. Problém, ktorý vzniká v súvislosti s dôkazom, sa najčastejšie týka prvenstva určitého diela v porovnaní s iným. V prejednávanom prípade dôkaz o prvenstve verzie Systran Unix v porovnaní s verziou EC-Systran Unix vyplýva zo samotnej skutočnosti, že druhá verzia bola vyvinutá v nadväznosti na prvú verziu, a že Komisia sa na účely jej vyvinutia obrátila na skupinu Systran a jej verziu Systran Unix. Je dôležité v tejto súvislosti zdôrazniť, že Komisia, ako tvrdí v duplike, nespochybňuje, že Systran je nositeľkou práv k softvéru Systran Unix, ktorý uvádza na trh.

209 Okrem toho treba zdôrazniť, že podľa údajov predložených žalobkyňami v súvislosti s francúzskym právom a belgickým právom, je autorstvo podniku stanovené judikatúrou týchto členských štátov. V prípade Francúzska ide o rozsudok prvého občiansko-právneho senátu Cour de cassation z 24. marca 1993, podľa ktorého právnická osoba na to, aby bola prípustná jej žaloba na porušovanie práv, musí iba preukázať, že využíva dielo, pričom nemusí preukazovať pôvod svojich práv, a v prípade Belgicka ide o rozsudok Cour de cassation z 12. júna 1998 (pozri prvý posudok Sirinelli, s. 18 a 26). S cieľom vyvrátiť tento podrobný právny názor sa Komisia obmedzuje iba na

vágne a stručné tvrdenia založené na kritike vyššie uvedeného riešenia časťou právnej náuky a rozsudku z roku 1993 Cour d'appel de Gand, ktorý predchádzal vyššie uvedenému rozsudku belgického Cour de cassation. Otázka obsahu právnych poriadkov iných členských štátov ako tých, ktoré boli citované ako príklady profesorom Sirinellim, nebola účastníkmi konania ani nastolená ani diskutovaná.

210 Vyššie uvedené súdne riešenie predstavuje záujem obmedziť možnosti porušovateľa práv namietať neprípustnosť žaloby a umožňuje právnickej osobe vyhnúť sa predloženiu úplného reťazca zmlúv o prevode počnúc autorom fyzickou osobou, ktorý je pôvodný nositeľ práva. V oblasti dokazovania tak má prednosť skutočné vlastníctvo v deň podania žaloby pred históriou nadobudnutia.

211 V odpovedi na tvrdenie Komisie, podľa ktorej je domnienka týkajúca sa autorského práva vyvrátená v súvislosti s verziou EC-Systran Unix z dôvodu, že táto verzia nie je uvádzaná na trh v obale, na ktorom by bolo uvedené meno autora, a že táto verzia sa niekedy označuje „Commission's MT system" alebo „ECMT", treba zdôrazniť, že žalobkyne sa na účely odôvodnenia ich žaloby na určenie mimozmluvnej zodpovednosti odvolávajú na verziu Systran Unix a následne porovnávajú túto verziu s verziou EC-Systran Unix aby preukázali, že časť tejto odvodenej verzie pochádza zo staršej a pôvodnej verzie. Z vyššie uvedeného vyplýva, že vo verzii EC-Systran Unix skutočne existuje časť nazývaná „Systran" (konkrétne najmä podstatná časť jadra), tak ako v tejto verzii existuje a nie je spochybnená časť nazývaná „EC" (konkrétne najmä slovníky, ktoré boli vytvorené Komisiou). Diskusia sa teda netýka verzie EC-Systran Unix, ale práv, ktorých sa môžu žalobkyne dovolávať v prípade prác týkajúcich sa verzie EC-Systran Unix v dôsledku práv k pôvodnej a skoršej verzii Systran Unix. Okrem toho treba tiež zdôrazniť, že z definícií uvedených vo vzorovej zmluve priloženej k oznámeniu o vyhlásení verejného obstarávania vyplýva, že názov „Služba (alebo systém) automatického prekladu Komisie", na ktorý sa odvoláva Komisia, je definovaný takto:

„Systém automatického prekladu Komisie je založený na EC Systran, osobitnej verzii systému automatického prekladu Systran pôvodne vyvinutého ‚World Translation Center', La Jolla, USA, ktorá bola ďalej rozvíjaná Európskou komisiou od roku 1976" (The Commission's machine translation service is built around EC Systran, a specific version of the Systran machine translation system originally developed by the World Translation Center, La Jolla, USA, which since 1976 has been further developed by the European Commission.) A teda, podľa samotných slov Komisie použitých voči tretím, má služba alebo systém automatického prekladu Komisie pôvod v systéme automatického prekladu, ktorý vytvorila a rozvíjala skupina WTC/Systran.

212 Na záver, žalobkyne sa teda môžu dovolávať ako skupina Systran autorských práv k verzii Systran Unix softvéru Systran, uvádzaného na trh Systran už niekoľko rokov a ešte pred vytvorením verzie EC-Systran Unix spoločnosťou Systran Luxembourg na účely naplnenia špecifických potrieb Komisie.

213 V každom prípade, zmluvné ustanovenia uvádzané Komisiou neumožňujú založiť údajné právo na kontrolu nadobudnutia skupiny WTC skupinou Systran (pozri bod 179 vyššie). Komisia v tejto súvislosti poukazuje na článok 5 písm. c) počiatočnej zmluvy uzatvorenej s WTC 22. decembra 1975 a tvrdí, že žiaden prevod práv alebo povinností vyplývajúcich zo zmluvy nemohol nastať bez jej predchádzajúceho súhlasu. Toto ustanovenie pritom iba stanovuje: „Zmluvný partner nemôže bez predchádzajúceho a výslovného povolenia Komisie previesť ani postúpiť práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy v celom rozsahu alebo sčasti, ani zadať tretej osobe plnenie úloh, ktoré mu boli zverené, ani sa nechať zastúpiť na rovnaké účely tretími osobami." Platí iba počas doby trvania zmluvy, teda niekoľko mesiacov, a povinnosti, ktorých prevod alebo postúpenie boli spomenuté, sa týkali iba používania systému Systran a nie s tým súvisiacich vlastníckych práv. Toto ustanovenie teda nemohlo spoločnosť WTC pozbaviť práva disponovať so svojím vlastníctvom tým, že sa nechala kúpiť koncom roku 1985 spoločnosťou Gachot, ktorá sa stala Systran, ako to vyplýva zo zmlúv predložených žalobkyňami v prílohe repliky. Rovnako treba zamietnuť tvrdenie Komisie, podľa ktorého sa mal identifikovať právny a zmluvný základ autorských práv

žalobkýň. Vyššie uvedené právne ustanovenia totiž neukladajú autorom povinnosť zaregistrovať alebo uložiť ich diela, ako to môže byť v prípade patentov.

214 Treba tiež skonštatovať, že Komisia bola plne informovaná o skutočnosti, že skupina Systran a spoločnosti nadobudnuté touto skupinou, najmä spoločnosť WTC, boli nositeľkami práv duševného vlastníctva k jednotlivým verziám softvéru Systran, ktoré sa obchodne využívali od 70-tych rokov, predovšetkým s Komisiou. Žalobkyne predložili množstvo dôkazov umožňujúcich preukázať existenciu výsledku duševnej činnosti v danej oblasti a skutočnosť, že tento výsledok duševnej činnosti bol vytvorený pánom Toma, potom prevzatý spoločnosťami skupiny WTC a spoločnosťami skupiny Systran (pozri body 174 a 175 vyššie).

215 Pokiaľ ide o ochranu, ktorej sa žalobkyne dovolávajú z titulu know-how, žalobkyne tvrdia, že sprístupnenie technických a utajených informácií týkajúcich sa prvkov verzie Systran Unix, ktoré sú obsiahnuté aj vo verzii EC-Systran Unix, Komisiou tretej osobe predstavuje protiprávne konanie, ktoré môže založiť mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva na základe článku 288 druhého odseku ES. Ako sa uviedlo pri preskúmaní právomoci Všeobecného súdu (pozri body 78 až 81 vyššie), je tiež možné domnievať sa, že skupina Systran je oprávnená dovolávať sa tejto ochrany technických a utajených informácií týkajúcich sa verzie Systran Unix softvéru Systran.

O tvrdení, podľa ktorého práva, ktoré má Komisia, jej umožňujú nezohľadniť právo námietky žalobkýň

216 Komisia na účely tvrdenia, že nie je povinná zohľadniť právo žalobkýň namietať, aby niektoré práce týkajúce sa verzie EC-Systran Unix boli zadané tretej osobe na základe práv k verzii Systran Unix, uvádza, že má potrebné povolenia z dôvodu práv prevedených na základe zmlúv uzatvorených so skupinou Systran od roku 1975 a financovania poskytnutého v tejto súvislosti.

217 Táto argumentácia musí byť zamietnutá. Ako totiž správne tvrdia žalobkyne, prevod práva nemožno prezumovať. Skutočnosť, že bol financovaný informatický rozvoj, neznamená, že sa k nemu nadobudlo vlastnícke právo. Takýto právny dôsledok musí byť výslovne uvedený v dotknutej zmluve. Prevody práv sa vykladajú reštriktívne a v prospech autora.

218 V tejto súvislosti pritom žalobkyne formálne popierajú, že by previedli na Komisiu akékoľvek právo duševného vlastníctva, a to ani k verzii Systran Mainframe, ani k verzii Systran Unix, ani k pôvodnej myšlienke a prepisu, na ktorých sú založené, ani k prípravnému koncepčnému materiálu, dátovým štruktúram a už vôbec nie k jadru. Jediné práva, ktoré žalobkyne uznávajú Komisii, sa týkajú slovníkov, ktoré boli vyvinuté útvarmi Komisie bez zásahu Systran.

219 Navyše, zmluvné ustanovenia uvádzané Komisiou, či už sa týkajú verzie EC-Systran Mainframe alebo verzie EC-Systran Unix, výslovne upravujú otázku už existujúcich práv duševného alebo priemyselného vlastníctva bez ohľadu na to, či ide o verziu Systran Mainframe alebo verziu Systran Unix. Okrem toho treba skonštatovať, že ustanovenia uvádzané Komisiou neumožňujú založiť prevod autorských práv, ktoré má zmluvná strana (WTC alebo spoločnosti skupiny Systran) k jednotlivých verziám softvéru Systran, na ktoré sa tieto zmluvy vzťahujú. Treba najmä zdôrazniť, že jediné zmluvné ustanovenie týkajúce sa verzie EC-Systran Unix, ktoré Komisia uvádza na účely odôvodnenia svojho konania, je článok 13 ods. 1 a 2 zmlúv o migrácii, ktorý podmieňuje vlastníctvo nárokované Komisiou absenciu skôr existujúcich práv duševného vlastníctva (pozri body 95 až 97 vyššie). Pokiaľ ide o pasáž článku 1 prílohy 1 prílohy II druhej zmluva o migrácii citovaný Komisiou, tento článok stanovuje: „Migračné práce popísané v tejto technickej prílohe ako aj sprístupnenie častí systému,

ľudských zdrojov a know-how [Systran Software] a [Systran] nezakladajú nárok na žiadnu dodatočnú platbu, ani na žiaden finančný nárok z titulu akéhokoľvek vlastníckeho práva“. Okrem skutočnosti, že toto ustanovenie výslovne uznáva know-how Systran, možno tiež konštatovať, že platí iba pre finančné nároky z titulu migračných prác vykonaných spoločnosťou Systran Luxembourg pre Komisiu. Táto žaloba sa však týka prác zverených Komisiou tretej osobe v nadväznosti na verejné obstarávanie.

220 Okrem toho treba zdôrazniť, že Komisia sama tvrdí, že téza „príkazných zmlúv“, ktorá by jej umožnila vykladať zmluvy uzatvorené medzi spoločnosťami skupiny WTC a potom spoločnosťami skupiny Systran ako zmluvy, ktorými mali tieto spoločnosti v úmysle previesť na ňu ich autorské práva, nevyplýva výslovne zo zmlúv, na ktoré poukazuje. Žiadne zmluvné ustanovenie citované Komisiou totiž nemožno vykladať v tomto zmysle, pretože tieto jednotlivé ustanovenia odkazujú na užívacie právo a nie na vlastnícke právo alebo výslovne vyhradzujú skôr existujúce práva duševného vlastníctva.

221 Napokon treba zamietnuť tvrdenie Komisie založené na „filozofii“ týchto zmlúv, pretože filozofia zmlúv v oblasti poskytnutia informatického softvéru spočíva práve v obmedzení práv užívateľa na samotnú licenciu na užívanie bez toho, aby sa mu umožnilo softvér nadobudnúť.

222 Na záver, Komisia nebola schopná preukázať, že bola zmluvne oprávnená žalobkyňami na užívanie a sprístupňovanie vykonané v nadväznosti na zadanie spornej verejnej zákazky z titulu vlastníctva, ktoré by si mohla nárokovať k verzii EC-Systran Unix softvéru Systran.

223 Subsidiárne Komisia tvrdí, že môže vykonať zmeny verzie EC-Systran Unix bez toho, aby porušila prípadné autorské práva skupiny Systran k verzii Systran Unix, keďže tieto zmluvy sú povolené zo zákona akejkoľvek osobe, ktorá má licenciu na užívanie.

224 Komisia v tejto súvislosti poukazuje na článok 6 belgického zákona o počítačových programoch, ktorý uvádza, že rozmnožovanie alebo upravovanie počítačového programu uvedené v článku 5 písm. a) a b) tohto zákona nepodlieha povoleniu nositeľa práv, ak je nevyhnutné na to, aby sa umožnilo osobe, ktorá má právo užívať program, používať ho spôsobom, na ktorý je určený, vrátane opravy chýb. Tiež poukazuje na článok 28 ods. 4 luxemburského zákona o počítačových programoch s názvom „Výnimky z úkonov podliehajúcich obmedzeniam“, ktorý stanovuje, že „pokiaľ neexistujú osobitné zmluvné ustanovenia, povoleniu nositeľa práv nepodliehajú úkony stanovené v článku 28 [ods. 3 písm.] a) a b), ak sú tieto úkony nevyhnutné na to, aby sa legitímnemu nadobúdateľovi umožnilo používať počítačový program spôsobom, na ktorý je určený, vrátane opravy chýb“. Takisto podľa článku 34 luxemburského zákona o autorských právach s názvom „Výnimky z úkonov podliehajúcich obmedzeniam“: „pokiaľ neexistujú osobitné zmluvné ustanovenia, povoleniu nositeľa práv nepodliehajú úkony stanovené v článku 33, ak sú tieto úkony nevyhnutné na to, aby sa legitímnemu nadobúdateľovi umožnilo používať počítačový program spôsobom, na ktorý je určený, vrátane opravy chýb, a integrovať ho do databázy, ktorej fungovanie má zabezpečiť“.

225 Je však potrebné zdôrazniť, že táto zákonná výnimka z úkonov podliehajúcich obmedzeniam, teda z úkonov vyžadujúcich súhlas autora, sa musí vykladať reštriktívne. Táto zákonná výnimka stanovená v článku 5 smernice 91/250 z úkonov spadajúcich

do výhradného práva autora programu definovaných článkom 4 tejto smernice sa má uplatňovať iba na práce vykonané legitímnym nadobúdateľom počítačového programu a nie na práce zadané tretej osobe týmto nadobúdateľom (pozri posudok profesora Sirinelliho o rozsahu práva legitímneho užívateľa počítačového programu zmeniť tento program a tretie technické vyjadrenie H. Bitan o povahe prác zadaných spoločnosti Gosselies; pozri tiež odpovede účastníkov konania na otázky položené Všeobecným súdom pokiaľ ide o práva užívateľa). Táto výnimka tiež zostáva obmedzená na úkony nevyhnutné na to, aby sa umožnilo legitímnemu nadobúdateľovi používať počítačový program spôsobom, na ktorý je určený, vrátane opravy chýb. V prejednávanej veci Komisia neuviedla, prečo mohli byť požadované zmeny zadané tretej osobe a v čom boli nevyhnutné na účely opravy chýb alebo na to, aby umožnili používanie programu spôsobom, na ktorý bol určený. Žiadna zložka spisu neumožňuje porozumieť tomu, z akého titulu by táto výnimka mala umožniť zadanie vykonania vylepšení, úprav alebo doplnení počítačového programu používaného Komisiou (o povahe prác zadaných Komisiou tretej osobe pozri body 227 až 250 nižšie). Tieto práce totiž spadajú pod úkony podliehajúce obmedzeniu v rozsahu, v akom sa týkajú spracovania, úpravy a každej inej zmeny počítačového programu v zmysle článku 4 smernice 91/250. Na pojednávaní tak žalobkyne uviedli, v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, že ich iní zákazníci ich žiadajú o povolenie na vykonanie zmien takej povahy, ako boli zmeny požadované od spoločnosti Gosselies.

226 Na záver, Komisia teda nebola spôsobilá v prejednávanej veci preukázať, z akých dôvodov sa mohla dovolávať zákonnej výnimky z úkonov podliehajúcich obmedzeniu na účely zadanie prác, ktoré sa mali vykonať v rámci spornej zákazky, tretej osobe. Okrem toho treba zdôrazniť, že Komisia v každom prípade tvrdí, že na úkony, ktoré sa jej vytýkajú, teda podľa nej opravu a zlepšenie slovníkov, sa prinajmenšom čiastočne vzťahuje výnimka stanovená v článku 5 smernice 91/250 (pozri odpoveď Komisie na tretí súbor otázok, pripomienky k cene licencie na užívanie softvéru Systran, bod 23),

čo implicitne znamená, že uznáva, že na niektoré práce požadované v rámci sporného verejného obstarávania sa nemusí vzťahovať výnimka a môžu predstavovať úkon podliehajúci obmedzeniu v zmysle definovanom v článku 4 smernice 91/250.

227 Je preto opodstatnené domnievať sa, po prvé, že žalobkyne sa môžu dovolávať autorských práv a ochrany v súvislosti s know-how ohľadom informácií a prvkov týkajúcich sa pôvodnej a skoršej verzie Systran Unix, ktoré sú obsiahnuté aj v odvodenej verzii EC-Systran Unix, po druhé, že Komisia nebola spôsobilá preukázať, že žalobkyne nedisponujú právami, ktoré si nárokujú v súvislosti s verziou Systran Unix, že tieto práva na ňu boli výslovne alebo implicitne prevedené v dôsledku zmlúv uzatvorených so skupinou Systran alebo financovania poskytnutého v súvislosti s verziami EC-Systran Mainframe a EC-Systran Unix a, po tretie, že Komisia tiež nebola spôsobilá preukázať, že mohla dať zrealizovať požadované práce tretej osobe bez toho, aby získala predchádzajúci súhlas skupiny Systran.

O povahe prác zadaných Komisiou tretej osobe

228 Na to, aby žalobkyne preukázali porušenie práva námietky, ktoré si nárokujú, musia dokázať, že práce uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, a v súvislosti s ktorými skupina Systran nemohla udeliť svoj súhlas, mohli spôsobiť zmenu alebo transmisiu informácií alebo prvkov týkajúcich sa verzie Systran Unix, ktoré sú obsiahnuté aj vo verzii EC-Systran Unix.

229 Na účely preukázania takejto zmeny alebo protiprávneho sprístupnenia v prejednávanom prípade treba predovšetkým dokázať, že verejné obstarávanie Komisie sa týkalo údržby a lingvistického posilnenia systém automatického prekladu Komisie. Toto oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania zahŕňalo tieto plnenia:

„3.1 Kódovanie slovníkov: kódovanie slovníkov založené na spätnej väzbe, glosároch a textoch zaradených do automatickému prekladu užívateľmi, vrátane zaradenia slovníkov medzi dvojice jazykov. Na pomoc s kódovaním sa poskytne úžitkový program… Táto úloha tiež zahŕňa:

Revíziu a zakódovanie súboru slovníkov automatického prekladu, ktoré boli pripravené pre služby automatického prekladu Komisie prostredníctvom iných zdrojov.

Zber súboru slovníkov užívateľov – na požiadanie zmluvný partner preskúma vstupy užívateľov, a ak ide o obvykle používané výrazy, zahrnie ich do hlavných slovníkov, pričom zabezpečí, že nebude existovať konflikt s existujúcimi výrazmi.

3.2 Zlepšenia, prispôsobenia a doplnenia lingvistických rutín: špecifické zlepšenia programov analýzy, transferu a syntézy založenej na spätnej väzbe, glosároch a textoch zaradených do automatickému prekladu užívateľmi. Napríklad: spracovanie slov rozdelených na konci riadku v zdrojových a cieľových výstupoch, písanie veľkých písmen, anglický genitív so ‚s', homografie a dodržiavanie dohovorov Komisie (najmä písanie čísiel).

3.3 Aktualizácie systému: aktualizácia slovníkov a programov sa vykoná na žiadosť Komisie. Zmluvný partner úzko spolupracuje s Komisiou, aby sa zaistila plynulá integrácia aktualizácií.

3.4 Aktualizácie dokumentácie: zmluvný partner vykoná požadované aktualizácie dokumentácie (napríklad príručiek pre kódovanie) týkajúcej sa častí systému, za ktoré je zodpovedný, a zachová zrevidované dokumenty v dátovom stredisku. Aktualizované verzie budú obsahovať opis a vysvetlenie zlepšení a zmien vykonaných v rámci zmluvy…,‘

(3.1 Dictionary coding : Dictionary coding based on feedback, glossaries and texts submitted to MT by users, including the « levelling-up » of dictionaries between language pairs. A utility will be provided to help with coding. […] This task also includes:

The revision and encoding of MT dictionary files which have been prepared for the Commission's MT service by other sources.

The harvesting of users‘ custom dictionary files – if requested, the contractor will review user entries, and where terms are of general use, include them in the main dictionaries, ensuring that there is no conflict with existing terms.

3.2 Enhancements, Adaptations and Additions to Linguistic Routines : Specific improvements to Analysis, Transfert and Synthesis programs based on feedback, glossaries and texts submitted to MT by users. For example : the treatment of hyphenated words in source and target output, capitalisation, the English genitive s, homographs, and respect of Commission conventions (amongst others, for the writing of numbers).

3.3 System updates : Updates to dictionaries and programs will take place as required by the Commission. The contractor will work closely with the Commission to ensure the smooth integration of updates.

3.4 Documentation updates : The contractor shall update as required any documentation (e.g. coding manuals) on parts of the system for which he is responsible and shall store revised documents at the Data Centre. The updated versions shall include a description of, and explanation for, improvements and changes made under contract […])

230 Podľa žalobkýň realizácia týchto úloh vyžaduje zmenu a prispôsobenie jadra systému, lingvistických programov a štruktúry dát softvéru Systran (verzia EC-Systran Unix), čo predpokladá zmenu zdrojového kódu tohto softvéru a prípravného koncepčného

materiálu. Nutnosť disponovať zdrojovými kódmi a zmeniť ich na účely realizácie úloh zadaných vo verejnom obstarávaní podporuje odsek 3.7.5 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, podľa ktorého je jednou z povinností zmluvného partnera zabezpečiť, aby boli posledné verzie zdrojových kódov, slovníkov a programov riadne nainštalované a zostavené na serveroch Komisie.

231 Okrem toho prvé technické vyjadrenie Bitan uvádza bez toho, aby bolo Komisiou spochybnené, prečo realizácia prác zverených spoločnosti Gosselies z titulu zdanej zákazky vyžadovala zásah do aspektov verzie EC-Systran Unix, ktoré boli prevzaté z verzie Systran Unix.

232 Vo funkčnom opise prvkov softvéru Systran sa v prvom technickom vyjadrení Bitan uvádza:

— funkcia ‚rozdelenie slov so spojovníkom' uvedená v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania (odsek 3.2 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, pozri bod 229 vyššie), sa vykonáva v jadre v rámci modulov predbežného spracovania dokumentov,

— funkcia ‚veľké písmeno', teda spracovanie veľkých písmen z jedného jazyka do iného, uvedená v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania (odsek 3.2 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, pozri bod 229 vyššie), sa vykonáva v jadre v rámci modulov následného spracovania textu,

— pravidlá typografického formátovania (napríklad správa čísiel alebo medzier) uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania (odsek 3.2 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, pozri bod 229 vyššie) sa uplatňujú v jadre v rámci modulov následného spracovania textu,

— pravidlá konzultovania slovníkov (napríklad obnova anglického genitívu) uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania (odsek 3.2 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, pozri bod 229 vyššie) sa uplatňujú v jadre, ktoré obsahuje zvláštnosti každého jazyka.

233 Ako teda bolo uvedené vyššie, účastníci konania nespochybňujú, že jadro je v centre ‚lingvistického vývoja'. Nie je tvorené zo statických knižníc, ktoré by boli nezávislé od procesu ‚lingvistického vývoja', ale naopak, je jeho neoddeliteľnou a podstatou súčasťou. V tejto súvislosti sa v prvom technickom vyjadrení Bitan upresňuje, že ‚v rámci obvyklého lingvistického vývoja' musí byť jadro zmenené v množstve prípadov, najmä v priebehu týchto prác stanovených v oznámení o verejnom obstarávaní: ‚Zlepšenia, prispôsobenia a doplnenia lingvistických rutín' (odsek 3.2 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, pozri bod 229 vyššie a prvé technické vyjadrenie Bitan).

234 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na to, aby osoba, ktorej bola zadaná verejná zákazka, mohla zrealizovať úlohy, ktoré jej boli zadané, musí disponovať zdrojovými kódmi verzie EC-Systran Unix, aby ich mohla prispôsobiť a zmeniť na účely realizácie špecifických zlepšení programov analýzy, transferu a syntézy definovaných v odseku 3.2 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania a vykonať aktualizácie požadované v odsekoch 3.3, 3.4 a 3.7.5 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania.

235 Tvrdenia uvádzané Komisiou neumožňujú spochybniť toto posúdenie. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisia popiera, že by formálne oznámila zdrojové kódy verzie EC-Systran Unix v rámci prác, ktoré sa mali vykonať na účely realizácie zákazky zadanej spoločnosti Gosselies. Uvádza, že práce zadané tejto spoločnosti nevyžadovali zásah do jadra softvéru.

236 Toto tvrdenie je založené na technickom vyjadrení zo 16. januára 2008 GRP, ktoré malo poskytnúť odpoveď na prvé technické vyjadrenie Bitan, (ďalej len ‚druhé vyjadrenie' alebo ‚druhé vyjadrenie GRP'). V úvode svojho druhého vyjadrenia GRP uvádza, že prvé technické vyjadrenie Bitan smeruje najmä k preukázaniu toho, že všetky zmeny lingvistickej povahy sa vykonávajú v ‚zóne analýzy' a že nevyhnutne vedú

k spracovaniu jadrom, a teda k zmene samotného jadra. V druhom vyjadrení GRP sa však zdôrazňuje, že práce stanovené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, ktoré sa týkajú lingvistických rutín, nevyžadujú zmenu jadra.

237 Na podporu tohto tvrdenia GRP poznamenáva, že si netreba zamieňať obal (štruktúru definovanú na úrovni jadra) a obsah (kódy pridelené lingvistickými programami, ktoré majú lingvistickú konotáciu) ‚zóny analýzy'. Zásada modularity komponentov systému prekladu zavádza nie len jasné rozlíšenie medzi jednotlivými lingvistickými modulmi, ale tiež medzi lingvistickými modulmi a jadrom. Pre GRP má jadro okrajový lingvistický význam. V tejto súvislosti GRP zdôrazňuje, že hoci je pravda, že jadro kontroluje výkon procesu prekladu, že pôsobí vzájomne so všetkými komponentmi a že obsahuje určité funkcie, ktoré by mohli byť vágne definované ako lingvistickej povahy (členenie do viet, spracovanie slov so spojovníkmi alebo nenájdených slov), je tiež pravda, že moduly jadra majú všeobecný dosah, zatiaľ čo lingvistické rutiny sú špecifické pre zdrojový jazyk, dvojicu jazykov alebo cieľový jazyk.

238 GRP pri preskúmaní príkladov poskytnutých v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania z 4. októbra 2003, na ktoré sa poukázalo ako na prvky nevyhnutne vyžadujúce zásah do jadra, uvádza tieto dve úvahy:

— ‚na rozdiel od tvrdení uvádzaných Systran, odkaz na [lingvistické rutiny] v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania… s presnosťou vyjadruje povahu plnení, ktoré sa mali poskytnúť, teda špecifických zlepšení programov analýzy, prevodu a syntézy založených na spätnej väzbe užívateľov. Príklady problémov uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania sú iba orientačné a sú úplne jasne lingvistickej povahy',

— ‚zdá sa byť zrejmé, že lingvistické problémy sú riešené predovšetkým v [jazykových rutinách], čo je ich účelom, ako naznačuje ich názov. A ak by aj boli niektoré uvedené problémy riešené na úrovni jadra, rovnako môžu byť a v skutočnosti sú riešené na úrovni [lingvistických rutín] a slovníkov. Tak ako v každom komplexnom systéme, možnosti spracovania lingvistických fenoménov sú početné a komplexné'.

239 Z vyššie uvedeného vyplýva, že GRP v skutočnosti nespochybňuje tvrdenia H. Bitana, podľa ktorých niektoré úlohy zadané v rámci zadanej zákazky vyžadujú zásah do jadra. GRP výslovne uznáva, že jadro softvéru Systran, ktorého štruktúra je vo verziách Systran Unix a EC-Systran Unix rovnaká, obsahuje určité funkcie, ako napríklad funkciu spracovania slov so spojovníkom uvedeného v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania. GRP tiež implicitne uznáva tvrdenia H. Bitana, keď iba uvádza, že ‚ak by aj boli niektoré problémy uvedené [v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania] riešené na úrovni jadra, rovnako môžu byť a v skutočnosti sú riešené na úrovni [lingvistických rutín] a slovníkov'. Je totiž možné buď zakódovať priamo v slovníkoch všetky slová, ktoré obsahujú spojovník, alebo požiadať, aby sa vytvoril alebo zlepšil program umožňujúci systematicky spracovávať slová so spojovníkom bez toho, aby bolo potrebné ich kódovať jedno po druhom v slovníkoch. H. Bitan v tejto súvislosti zdôrazňuje bez toho, aby mu GRP odporovalo, že funkcia ‚rozdelenie slov so spojovníkom', teda informatický program, ktorý sa touto otázkou zaoberá systematicky, sa vykonáva v jadre v rámci modulov predbežného spracovania dokumentov. Okrem toho, GRP nemôže presvedčivo tvrdiť, že príklady uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, na ktoré poukázal H. Bitan ako na vyžadujúce zásah do jadra, sú iba orientačné. Podľa samotného znenia oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania ide o príklady špecifických zlepšení poskytnuté užívateľmi verzie EC-Systran Unix, ktoré by mali byť vykonané v rámci zákazky.

240 Pokiaľ ide konkrétne o spracovanie slov so spojovníkom (napríklad výraz ‚hospital--based'), GRP uvádza, že úlohu jadra možno ťažko definovať ako lingvistickú, pretože sa najskôr obmedzuje na vyhľadávanie slova v slovníku tak, ako je napísané, a potom, v prípade záporného výsledku, opakuje vyhľadávanie odstránením spojovníka (výraz ‚hospitalbased'). Pokiaľ je vyhľadávanie stále bezúspešné, oddelene sa vyhľadávajú dve slová (‚hospital' a ‚based'). Tento typ slov možno ľahko spracovať prostredníctvom ich zakódovania priamo v slovníku, ako sa to urobilo v prípade slova ‚medium-sized', ktoré sa v dokumentoch Spoločenstva často objavuje. Po zakódovaní už slovo nevyžaduje žiadne spracovanie a nespôsobuje žiaden problém. Podstatná časť spracovania sa teda vykonáva v lingvistických programoch a predovšetkým na úrovni analýzy v programe Ehmrt000.c. Spracovanie ďalej prebieha na úrovni transferu. Lexikálne rutiny, ktoré spracúvajú slová so spojovníkmi, sú vytvorené pre väčšinu dvojíc jazykov na základe angličtiny.

241 Tieto skutočnosti však nespochybňujú nevyhnutnosť zásahu do jadra na účely vykonania zadanej zákazky. Nie je podstatné, či je možný iný prístup, rovnako ako je bezpredmetné, či je obsah požadovanej funkcie lingvistickej povahy. Rozhodujúci je prístup uplatnený vo verzii EC-Systran Unix, ktorý je v prípade tejto verzie rovnaký ako prístup uplatnený vo verzii Systran Unix. Nič teda nespochybňuje tvrdenie znalca žalobkýň z oblasti informatiky, podľa ktorého sa spracovanie slov so spojovníkom vďaka informatickému programu, ktorý sa týka tejto funkcie, skutočne vykonáva na úrovni jadra. Naopak, toto tvrdenie potvrdzuje druhé vyjadrenie GRP (pozri bod 239 vyššie). Navyše, oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania nevyžaduje v tomto prípade od osoby, ktorej bola zákazka zadaná, aby zakódovala všetky slová existujúce so spojovníkom, ale aby zlepšila informatický program týkajúci sa tejto funkcie.

242 Pokiaľ ide o spracovanie veľkých písmen, GRP uvádza, že úloha jadra nie je vôbec lingvistická, ale skôr mechanická. Napríklad úloha programu Rtrprint.c spomenutého v prvom technickom vyjadrení Bitan, ktorý predstavuje program jadra, je iba aplikovať v cieľovom jazyku rozhodnutia prijaté lingvistickými programami, a najmä lexikálnou rutinou Lefweekd.c, ktorá predstavuje program lingvistických rutín, teda rutinou, ktorá spracováva dni v týždni. Takisto rozhodnutie použiť funkciu ‚veľké písmeno' v závislosti od gramatických pravidiel alebo jazykového kontextu sa prijíma v lingvistických programoch a vyplýva v prvom rade z analýzy urobenej programom Epropnou.c, ktorý spracováva vlastné mená, skratky, akronymy a pod. Spracovanie sa môže vykonať na úrovni transferu v lexikálnych rutinách, ako v dvojici jazykov angličtina – taliančina. GRP tiež uvádza, že rozhodnutie o veľkých písmenách môže byť prijaté dokonca na úrovni slovníkov. Napríklad s veľkým písmenom na začiatku slova sú kódované všetky vlastné mená (Panama, Palestine, Parkinson) alebo všetky nemecké podstatné mená.

243 Tieto skutočnosti však nespochybňujú nevyhnutnosť zásahu do jadra na účely vykonania zadanej zákazky. V tejto súvislosti nie je podstatné, aká je lingvistická alebo mechanická povaha vykonaného zásahu, pretože v tomto prípade ide iba o skutočnosť, že sa vykonali nepovolené zmeny prvkov chránených autorským právom a know-how. Rovnako nie je podstatné, že je možný iný prístup, pretože dôležitý je prístup uplatnený vo verzii EC-Systran Unix, ktorý je v tomto prípade rovnaký ako prístup uplatnený vo verzii Systran Unix. V prejednávanej veci požadovalo verejné obstarávanie od osoby, ktorej bola zákazka zadaná, zlepšiť informatický program týkajúci sa tejto funkcie a nič nespochybňuje tvrdenie znalca žalobkýň z oblasti informatiky, podľa ktorého sa informatické spracovanie veľkých písmen z jedného jazyka do druhého vykonáva v jadre v rámci modulov následného spracovania textu. Naopak,

GRP výslovne uznáva, že jadro prinajmenšom prispieva k tomuto procesu, pretože sa v ňom realizujú rozhodnutia prijaté niektorými rutinami. Pokiaľ ide o zdrojové kódy verzií Systran Unix a EC-Systran Unix, treba zdôrazniť, že H. Bitan nielenže preukázal, že 80 až 95 % zdrojových kódov vykazuje v jadrách obidvoch verzií podobnosť, ale tiež to, že existujú ďalšie podobnosti na úrovni lingvistických rutín, pretože veľká časť rutín verzie Systran Unix sa nachádza vo verzii EC-Systran Unix. Rovnako ako verzia EC-Systran Unix, aj verzia Systran Unix má program umožňujúci spracovanie veľkých písmen. Ani v tomto prípade nepožadovalo verejné obstarávanie od osoby, ktorej bola zákazka zadaná, aby zakódovala všetky slová, ktoré existujú s veľkým písmenom, ale aby zlepšila informatický program týkajúci sa tejto funkcie.

244 GRP sa nezaoberá otázkou dodržania dohovorov Komisie, ktorá podľa H. Bitana vyžaduje zásah do jadra.

245 Pokiaľ ide o spracovanie anglického genitívu ‚s' (napríklad výraz ‚operator's'), GRP zdôrazňuje, že úloha jadra pri spracovaní tohto typu slov je veľmi limitovaná a spočíva v odstránení ‚s', aby sa umožnilo vyhľadávanie samotného slova (teda slova ‚operator') v slovníku. Navyše, keďže toto spracovanie funguje správne, nie je žiaden dôvod ho meniť.

246 Tieto okolnosti nijako nespochybňujú potrebu prístupu k jadru a jeho zmenu na účely zrealizovania zadanej zákazky. Naopak, GRP výslovne potvrdzuje úlohu jadra pri spracovaní anglického genitívu a uvádza iba, že úloha informatického programu vytvoreného na zabezpečenie tejto funkcie správne funguje, hoci zo samotného textu

oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania vyplýva, že ide o špecifické zlepšenia, ktoré má zrealizovať osoba, ktorej bola zákazka zadaná.

247 Povaha zásahov požadovaných od spoločnosti Gosselies bola predmetom viacerých otázok v rámci druhého súboru otázok Všeobecného súdu a v priebehu pojednávania. Všeobecný súd Komisiu najmä vyzval, aby uviedla, či skutočne umožnila prístup k zdrojovým kódom jadra softvéru Systran, aby umožnila realizáciu prác zadaných spoločnosti Gosselies, bez ohľadu na to, či sa vzťahujú doplnkovo alebo primárne k iným častiam softvér Systran. V prípade, ak by Komisia trvala na tvrdeniach, podľa ktorých, na jednej strane, dotknuté práce nevyžadovali zásah na úrovni základného jadra, a na druhej strane, nesprístupnila spoločnosti Gosselies zdrojové kódy systému EC-Systran Unix, boli účastníci konania vyzvaní, aby uviedli, či a ako možno tieto tvrdenia overiť z technického hľadiska.

248 Komisia v odpovedi na tieto otázky trvala na svojich tvrdeniach, podľa ktorých ‚práce zadané spoločnosti Gosselies nevyžadovali zásah na úrovni základného jadra' a uviedla, že ‚neumožnila prístup k zdrojovým kódom jadra softvéru Systran a nesprístupnila spoločnosti Gosselies zdrojové kódy systému EC-Systran Unix'. Odkazuje tiež na dohodu o zachovávaní mlčanlivosti týkajúcu sa verejného obstarávania zo 4. októbra 2003, ktorá v rámci prejednávanej veci nie je podstatná v súvislosti s otázkou zodpovednosti Komisie. Pokiaľ ide o technické overenie týchto tvrdení, ktorým odporuje text oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania a prvé technické vyjadrenie Bitan, Komisia v odpovedi na druhý súbor otázok tvrdí toto:

‚Vzhľadom na znalosti vyžadované na účely splnenia vyššie uvedených úkonov a kvalifikáciu zamestnancov spoločnosti Gosselies, ktorí mali plniť zmluvu s Komisiou, za lingvistov (a nie informatikov), možno tvrdiť, že títo zamestnanci neboli vôbec spôsobilí zasiahnuť do základného jadra. V tejto súvislosti možno upresniť, že práce, ktoré v danom období zrealizovala spoločnosť Gosselies, sú dnes vykonávané lingvistami Komisie.'

249 Túto odpoveď treba porovnať s odpoveďou žalobkýň, ktorých znalec, H. Bitan, uvádza v treťom technickom vyjadrení týkajúcom sa metódy overenia technických tvrdení Komisie postup, ktorý sa má uplatniť na účely porovnania dvoch verzií softvéru EC-Systran Unix, teda verzie, ktorá predchádzala verejné obstarávanie, a verzie, ktorá nasledovala po ňom, a umožňuje uspokojiť očakávania Komisie. Tento bod bol diskutovaný na pojednávaní, v priebehu ktorého Komisia uviedla, že takýto postup nie je až tak náročné uskutočniť, ako sa domnievala.

250 V dôsledku toho, vzhľadom na tvrdenia uvádzané účastníkmi konania a odpovede poskytnuté na otázky Všeobecného súdu, je opodstatnené sa domnievať, že Komisii sa nepodarilo spochybniť údaje predložené žalobkyňami na podporu ich tézy, podľa ktorej práce požadované od spoločnosti Gosselies vyžadovali mať prístup k zdrojovému kódu verzie EC-Systran Unix a zmeniť ho. Stanovisko Komisie vyvracajú jednak technické údaje predložené v tejto súvislosti žalobkyňami a zároveň aj jej vlastné oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania. Okrem toho žalobkyne tvrdia, že ‚spoločnosť Gosselies, ktorá bola v čase verejného obstarávania iba v začiatkoch a prakticky nemala zamestnancov, bola úspešná vďaka tomu, že prijala do zamestnania bývalých zamestnancov spoločnosti Systran Luxembourg, aby získala ľudské zdroje potrebné na účasť vo verejnom obstarávaní a získanie zákazky'. Pritom zo správ o činnosti Systran Luxembourg predložených v prílohách 4 a 5 odpovede Komisie na posledný súbor otázok vyplýva, že táto spoločnosť vykonávala úlohy skôr informatickej ako lingvistickej povahy. Na pojednávaní Komisia predložila curriculum vitae, ktoré sa týkali zamestnancov Gosselies, čo umožnilo skonštatovať, že neboli iba lingvistami ale aj informatikmi, ktorí mohli bez problémov vstúpiť do zdrojových kódov softvéru Systran a s týmito kódmi pracovať, vrátane kódov zodpovedajúcich jadru a súvisiacim lingvistickým rutinám.

251 Napokon treba zdôrazniť, že v odpovedi na tretí súbor otázok o okolnostiach, ktoré treba zohľadniť na účely vyčíslenia škody, Komisia predložila v prílohe znalecký posudok z 3. mája 2010 vypracovaný pánom L. Golvers, civilným inžinierom, znalcom v oblasti informatiky pri belgických súdoch, o údajných pochybeniach, ktorých sa mala dopustiť v súvislosti so zmenou jadra verzie EC-Systran Unix a sprístupnením

know-how Systran, ďalej len ‚znalecký posudok Golvers'; pozri tiež poznámky H. Bitana k znaleckému posudku Golvers, bez ohľadu na rozhodnutie Všeobecného súdu o prípustnosti znaleckého posudku Golvers, predložené v prílohe odpovedí žalobkýň na štvrtý súbor odpovedí ako aj osvedčenie z 23. apríla 2010 predložené pánom A. Seck, administrátorom spoločnosti Gosselies, ktoré uvádza obsah prác vykonaných touto spoločnosťou pre Komisiu, (ďalej len ‚osvedčenie Gosselies').

252 Treba však skonštatovať, že tak znalecký posudok Golvers ako aj osvedčenie Gosselies boli predložené v príliš neskorom štádiu, bez toho, aby bolo oneskorenie s predložením týchto dokumentov v okamihu ich predloženia akokoľvek odôvodnené. Takýto nedostatok odôvodnenia je o to nepochopiteľnejší, že jednotlivé aspekty protiprávnosti konania Komisie, a osobitne aspekty týkajúce sa informatickej expertízy očakávanej zo strany Komisie na účely vyvrátenia tvrdení predložených znalcom žalobkýň v oblasti informatiky, a informácie, ktoré mohli byť predložené na účely lepšieho pochopenia prác vykonaných osobou, ktorej bola zákazka zadaná, boli predmetom dvoch prvých súborov otázok a boli podrobne diskutované v priebehu pojednávania.

253 V dôsledku toho, v súlade s článkom 48 ods. 1 rokovacieho poriadku treba prijať záver, že znalecký posudok Golvers ako aj osvedčenie Gosselies nie sú prípustné a nemožno ich zohľadniť v rámci posúdenia tvrdení účastníkov konania.

254 V každom prípade, pokiaľ ide o znalecký posudok Golvers, treba zdôrazniť, že tento znalecký posudok, hoci bol vypracovaný civilným inžinierom, znalcom v oblasti informatiky pri belgických súdoch, nespochybňuje výsledky informatickej expertízy predloženej v tejto súvislosti znalcom žalobkýň. Pán Golvers totiž svoj posudok nezakladá na jednotlivých verziách softvéru Systran, či už ide o Systran Unix alebo jednotlivé verzie EC-Systran Unix, pred a po realizácii prác stanovených v spornom verejnom obstarávaní, a nepreskúmal výsledok prác vykonaných pre Komisiou spoločnosťou Gosselies. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v odpovedi na písomnú

otázku Všeobecného súdu a počas pojednávania znalec žalobkýň v oblasti informatiky jasne uviedol, ako mohla Komisia porovnať jednotlivé verzie softvéru EC-Systran Unix na účely potvrdenia alebo vyvrátenia informácií, podľa ktorých jednotlivé práce uvedené vo verejnom obstarávaní vyžadovali mať prístup k jadru a súvisiacim lingvistickým rutinám a mali za následok ich zmenu. Komisii tak bola opakovane poskytnutá možnosť zbaviť sa akejkoľvek zodpovednosti predložením materiálneho dôkazu o tom, že v nadväznosti na vykonanie prác stanovených v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania sa nevykonala žiadna zmena údajov chránených autorským právom a know-how Systran. Znalecký posudok Golvers takýto vecný dôkaz nezakladá.

255 Znalecký posudok Golvers je založený výlučne na vyjadreniach, prílohách a procesných dokumentoch prejednávanej veci, vrátane jednotlivých technických vyjadrení znalca žalobkýň v oblasti informatiky, a rozhovoroch s úradníkmi GRP a s pánom D. Buisoni, administrátorom spoločnosti Gosselies a bývalým programátorom Systran Luxembourg. Z technického hľadiska pán Golvers v podstate pripomína význam, ktorý Komisia pripisuje slovníkom, ktoré vypracovala, čo nie je sporné a nijakým spôsobom to nebráni skupine Systran uplatňovať si práva duševného vlastníctva k jadru softvéru Systran, či už ide o pôvodnú verziu Systran Mainframe, ale tiež, a predovšetkým, o verziu Systran Unix, ktorá je v prejednávanej veci jediná relevantná.

256 Pán Golvers tiež zdôrazňuje, že zamestnanci spoločnosti Gosselies z povahy veci nemali technické znalosti potrebné na vykonanie zásahov do komplexných programov napísaných v jazyku C, hoci tiež uvádza, že spoločnosť Gosselies sa skladala zo zamestnancov Systran Luxembourg, ktorí mohli bez problémov pracovať na jednotlivých verziách softvéru Systran.

257 Okrem toho pán Golvers pri svojom opise prác vykonaných spoločnosťou Gosselies na účely splnenia podmienok verejného obstarávania kladie dôraz predovšetkým na práce určené na vykonanie odseku 3.1 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, teda kódovanie slovníkov, a nespomína práce spojené s uskutočnením odseku 3.2, teda zlepšenia, prispôsobenia a doplnenia lingvistických rutín.

258 Pokiaľ ide o kódovanie, toto sa vykonalo prostredníctvom externého softvéru nazývaného ‚DMP' neuvedeného v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, ktorého existencia sa spomína po prvý krát v tomto štádiu konania, teda 5. mája 2010. Podľa znaleckého posudku Golvers spočívalo kódovanie slovníkov v doplnení a oprave 10 577 vstupov. Osvedčenie Gosselies v tejto súvislosti uvádza, že spoločnosť Gosselies ‚mala za úlohu zrevidovať elektronické slovníky, ktoré v priebehu rokov obsahovali tisíce úprav na vykonanie' a že na účely toho ‚použila softvér DMP umožňujúci jednoduchšie vizualizovať nezrovnalosti, opraviť ich a… zachovať slovníky v otvorenom formáte databáz'. V tejto súvislosti, vzhľadom na pripomienky predložené znalcom žalobkýň k tomuto bodu, treba konštatovať, že sa zdá byť málo pravdepodobné, že Komisia mohla zaplatiť približne 2 milióny eur na to, aby požiadala externého dodávateľa o opravu 10 577 vstupov do programu, alebo, podľa výpočtov uskutočnených H. Bitanom vzhľadom na dĺžku trvania zákazky, ekvivalent 2,5 vstupov za deň na zamestnanca spoločnosti Gosselies, hoci lexikograf Systran vykoná v priemere 400 vstupov denne.

259 Pokiaľ ide o ďalšie práce, znalecký posudok Golvers súhrnne uvádza, že spoločnosť Gosselies vykonávala prevažne práce spočívajúce v aktualizácii slovníkov a niekoľkých prispôsobeniach lingvistických rutín, nie v ‚kernel', ale v automaticky generovaných súboroch zo Mainframe Amdhal". Osvedčenie Gosselies ani tento aspekt vykonaných prác nespomína, možno s výnimkou prípadu, kedy nejasným spôsobom uvádza, že „konečným cieľom prispôsobení na úrovni slovníkov bolo zlepšenie prekladu". Pokiaľ by sa prijal argument pána Golvers, ak by sa aj ukázalo, že „niekoľko" prispôsobení lingvistických rutín vykonaných spoločnosťou Gosselies si vyžadovalo prácu na zdrojovom kóde verzie EC-Systran Unix, skupina Systran by v tejto súvislosti

nedisponovala autorským právom alebo know-how, pretože by išlo iba o verziu Unix zdrojového kódu, ktorý predtým existoval iba vo verzii EC-Systran Mainframe, ku ktorej si skupina Systran nemôže uplatňovať žiadne práva a ktorá nie je v ničom spojená s verziou Systran Unix. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z vyšetrovania vyplýva, že verzia Systran Unix je verziou, ktorá môže byť kvalifikovaná ako primárne pôvodné dielo, ktoré môže byť predmetom ochrany, že verzia EC-Systran Unix je verzia odvodená od Systran Unix, ktorá obsahuje viaceré podstatné podobné prvky na úrovni jadra a lingvistických rutín, a že Komisia nikdy nebola schopná preukázať, ku ktorým prvokom jadra a lingvistických rutín si nárokuje vlastnícke právo v dôsledku svojich práv k slovníkom a súvisiacim lingvistickým rutinám EC-Systran Mainframe bez toho, aby sa žalobkyne mohli v tejto súvislosti dovolávať práv k pôvodnej verzii Systran Mainframe.

260 Naproti tomu žalobkyne tvrdia a dostatočným spôsobom preukazujú, že zmeny požadované v odseku 3.2 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania vyžadovali mať prístup k prvkom verzie EC-Systran Unix, ktoré sú prevzaté z verzie Systran Unix a ich zmenu. Komisia nepredložila dôkaz o opaku vykonaním porovnania medzi jednotlivými verziami softvéru Systran, aby preukázala, že žiaden z údajov obsiahnutých v jadre verzie Systran Unix nebol zmenený prácami vykonanými v nadväznosti na verejné obstarávanie.

261 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia sa tým, že si prisvojila právo dať vykonať práce, ktoré nevyhnutne viedli k zmene prvkov týkajúcich sa verzie Systran Unix softvéru Systran, ktoré sú obsiahnuté aj vo verzii EC-Systran Unix, bez získania predchádzajúceho súhlasu skupiny Systran, dopustila protiprávneho konania z hľadiska všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov, ktoré sa v tejto oblasti uplatňujú. Toto pochybenie, ktoré predstavuje dostatočne závažné porušenie autorských práv a know-how skupiny Systran k verzii Systran Unix softvéru Systran, môže založiť mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva.

B — *O spôsobených škodách a príčinnej súvislosti*

1. O škode spôsobenej spoločnosti Systran Luxembourg a príčinnej súvislosti

a) Tvrdenia účastníkov konania

262 Žalobkyne tvrdia, že škoda spôsobená spoločnosti Systran Luxembourg dosahuje prinajmenšom 1 170 328 eur. Táto škoda zahŕňa predovšetkým straty vo výške 571 000 eur spôsobené tejto spoločnosti v roku 2003. Vyhláseniu verejného obstarávania v roku 2003 Komisiou totiž predchádzalo ukončenie obchodných vzťahov so spoločnosťou Systran Luxembourg, ktoré viedlo k skončeniu pracovných pomerov so zamestnancami tejto spoločnosti. Tieto straty by sa teda mali zohľadniť, pretože rozhodnutie o skončení pracovných pomerov svojich zamestnancov bolo prijaté až po ukončení obchodných vzťahov s Komisiou. Škodu Systran Luxembourg tvorí tiež ušlý zisk v dôsledku zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Gosselies na základe verejného obstarávania, ktoré porušilo práva skupiny Systran. Žalobkyne odhadujú tento ušlý zisk na 30 % z čistej marže. Keďže zmluva uzatvorená so spoločnosťou Gosselies stanovuje obrat vo výške 800 000 eur ročne, táto škoda zodpovedá 30 % z 3 200 000 eur, teda 960 000 eurám. V rámci repliky žalobkyne spresnili, že táto čiastka je 599 328 eur vzhľadom na výpočet predložený Komisiou, podľa ktorej treba vypočítať 30 % zo sumy 1 997 760 eur. Škoda spôsobená Systran Luxembourg vyplýva priamo z úkonov Komisie, ktoré jediné sú dôvodom skončenia pracovných pomerov uskutočnených touto spoločnosťou. Takisto ušlý zisk spoločnosti Systran Luxembourg je priamo spojený s rozhodnutím Komisie zadať zákazku spoločnosti Gosselies, čím sa porušili práva skupiny Systran.

263 Komisia tvrdí, že žalobkyne nepreukázali skutočnosť škody, ktorej sa domáhajú v súvislosti so spoločnosťou Systran Luxembourg. Okrem toho, konanie, ktoré sa jej pripisuje, nemôže byť dôvodom strát tejto spoločnosti v roku 2003 a ušlého zisku uvádzaného za roky 2003 až 2007. Systran Luxembourg a Systran totiž nereagovali verejné obstarávanie zo 4. októbra 2003. Navyše, aj za predpokladu, že by táto škoda existovala, základ použitý pre výpočet by mal zohľadniť celkový obrat vyplývajúci zo zmlúv uzatvorených so spoločnosťou Gosselies v nadväznosti na verejné obstarávanie zo 4. októbra 2003, teda 1 997 760 eur za štyri roky, a nie 3 200 000 eur, ako uvádzajú žalobkyne. Okrem toho, predmet činnosti Systran Luxembourg je rozmanitý a zahŕňa „informatický rozvoj najmä v oblasti prirodzených jazykov, predaj a poskytovanie informatických služieb a softvérov, spracovanie, získanie a preklad textu v akejkoľvek forme". Ukončenie činností Systran Luxembourg teda nemožno pripísať Komisii.

b) Posúdenie Všeobecným súdom

264 Žalobkyne žiadajú náhradu škody vo výške 1 170 328 eur z titulu škody, ktorá bola údajne spôsobená Systran Luxembourg, teda 571 000 eur z dôvodu strát spojených s ukončením činností v roku 2003 a 599 328 eur z dôvodu ušlého zisku spojeného so zadaním zákazky spoločnosti Gosselies.

265 Treba však zdôrazniť, že skutočnosť, ktorá viedla k vzniku škody spojenej s ukončením činností, spočívala, ako spresnili žalobkyne počas pojednávania, v konaní Komisie smerujúcom k prinúteniu spoločnosti Systran Luxembourg ukončiť pracovný pomer so svojimi zamestnancami. Takéto konanie, ktoré malo za následok ukončenie obchodných vzťahov, aj za predpokladu, že by sa preukázalo, nie je spojené s autorskými právami a know-how Systran k Systran Unix, ktorých porušenie predstavuje protiprávne konanie uvádzané žalobkyňami a uznané v prejednávanej veci. Navyše, škoda spočívajúca v ušlom zisku nemôže byť priamo pripísaná Komisii, pretože Systran Luxembourg sa nezúčastnila na spornom verejnom obstarávaní, ktoré viedlo k zadaniu zákazky spoločnosti Gosselies.

266 V dôsledku absencie príčinnej súvislosti medzi konaním vytýkaným Komisii a škodami, ktoré uvádza Systran Luxembourg, tejto spoločnosti nemôže byť nahradená škoda, ktorej sa dovoláva.

267 V dôsledku toho sa musí návrh spoločnosti Systran Luxembourg, ktorý smeruje k priznaniu náhrady škody za straty spojené s ukončením činností v roku 2003 a za ušlý zisk spojený so zadaním zákazky spoločnosti Gosselies zamietnuť.

2. O škodách spôsobených Systran a príčinnej súvislosti

268 V tomto štádiu je dôležité pripomenúť, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES vyžaduje, aby škoda, ktorej náhrada sa požaduje, bola skutočná a určitá (pozri rozsudok Agraz a i. /Komisia, už citovaný v bode 126 vyššie, bod 27 a tam citovanú judikatúru) a aby existovala dostatočne priama príčinná súvislosť medzi konaním inštitúcie a škodou (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 4. októbra 1979, Dumortier a i./Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Zb. s. 3091, bod 21).

a) Tvrdenia účastníkov konania

O rôznych formách škody, jej skutočnej existencii a príčinnej súvislosti

269 Žalobkyne v prvom rade tvrdia, že majetková ujma spôsobená spoločnosti dosahuje celkovú výšku 46 804 000 eur. Táto škoda vyplýva priamo z úkonov Komisie. Predovšetkým vyplýva zo znehodnotenia akcií spoločnosti Systran Luxembourg, ktoré

vlastní Systran. Hodnota týchto akcií, zaúčtovaná ako účtovná rezerva vo výške 100 % v účtovníctve Systran, predstavuje 1 950 000 eur, ku ktorým treba pridať ďalšiu rezervu vo výške 64 000 eur, teda celkom 2 014 000 eur. Majetková ujma Systran tiež predstavuje strata hospodárskej hodnoty jej nehmotných aktív. Komisia tým, že zadala zákazku spoločnosti Gosselies a sprístupnila tak know-how Systran bez získania jej súhlasu, zbavila tieto aktíva ich hospodárskej hodnoty, ktorá spočíva v ich tajnej povahe. Škoda, ktorú by mala Komisia nahradiť v celom rozsahu zodpovedá hodnote sprístupneného know-how. Žalobkyne tiež trvajú na skutočnosti, že údajné porušenie práv a sprístupnenie know-how im spôsobilo skutočnú škodu. Predložili viacero osvedčení od distribútorov, finančníkov a audítorov, ktoré preukazujú, do akej miery postoj Komisie k ich autorským právam spôsobuje závažnú škodu.

270 Komisia toto vyčíslenie majetkovej ujmy spochybňuje z dôvodu, že sa nepreukázala skutočná existencia uvádzanej škody a že aj keby sa dopustila údajného protiprávneho konania, ktoré sa jej vytýka, tieto pochybenia nespôsobili úplné znehodnotenie akcií Systran Luxembourg a škodu zodpovedajúcu úplnej strate majetkovej hodnoty nehmotných aktív Systran. Žalobkyne tiež nepreukázali žiadnu príčinnú súvislosť medzi uvádzaným protiprávnym konaním a údajnou spôsobenou majetkovou ujmou. Navyše, z výročnej správy Systran pre rok 2005, ktorá obsahuje účtovné závierky z roku 2001 až 2005, vyplýva, že rok 2003 bol zvlášť priaznivý v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi (2001 a 2002) a nasledujúcimi rokmi (2004 a 2005). Táto výročná správa nevysvetlila pokles obratu stratou Komisie ako klienta alebo údajným porušením práv zo strany Komisie. V tejto súvislosti výročná správa uvádza:

„Informatické programy nie sú vo všeobecnosti patentovateľné vynálezy. Skupina si zachováva všetky autorské práva týkajúce sa jej technológie a jej produktov. K dnešnému dňu Skupina nevedie žiadny súdny spor v oblasti práv duševného vlastníctva…

Neexistuje súdny ani arbitrážny spor, ktorý by mohol mať alebo by v nedávnej minulosti mal značný vplyv na finančnú situáciu, činnosť alebo výsledky Skupiny."

271 Pokiaľ ide o jednotlivé osvedčenia predložené na účely ilustrácie skutočnej existencie škody, Komisia predovšetkým spochybňuje osvedčenie audítorov z dôvodu, že sa v ňom uvádza, že sprístupnenie know-how, ktoré sa jej vytýka, čiastočne odôvodňuje rezervu vytvorenú Systran. V podstate tvrdí, že ide o „účelovú písomnosť" vyhotovenú v súvislosti s jedným rokom, rokom 2008, kedy boli opatrné všetky podniky. Komisia tiež tvrdí, že je zjavne nesprávne, že jej konanie narušilo obchodné vzťahy skupiny Systran, pretože to bola práve skupina Systran, ktorá medializovala spor a že ani Komisia ani Gosselies nie sú konkurentmi skupiny Systran. Dokumenty poskytnuté distribútormi Systran sú zjavne vytvorené a *posteriori* a je absurdné tvrdiť, že údajné porušovanie práv mohlo mať dopad na týchto distribútorov. Obchodné ťažkosti boli skôr spôsobené objavením sa konkurenčných riešení, zastaranosťou jednotlivých verzií softvéru alebo hospodárskou krízou v rokoch 2008/2009. Komisia sa okrem toho domnieva, že tvrdenie, podľa ktorého jej konanie môže predstavovať závažnú prekážku pre investorov zaujímajúcich sa o skupinu Systran, je nesprávne. Ich správanie by sa totiž mohlo vysvetliť skutočnosťou, že skupina Systran stratila Komisiu ako klienta. Žiadna príčinná súvislosť sa v tejto súvislosti nepreukázala.

272 V druhom rade, žalobkyne vyčísľujú nemajetkovú ujmu spôsobenú spoločnosti Systran na prinajmenšom 2 milióny eur. Túto nemajetkovú ujmu možno iba odhadovať, hoci je určitá, pretože Systran utrpela značné straty z dôvodu sprístupnenia know-how Komisiou. Dobré meno skupiny Systran je tiež poškodené v dôsledku skutočnosti, že žalobkyne boli nútené začať konanie proti inštitucionálnemu klientovi, čo značne poškodilo ich imidž a ich obchodné vzťahy. Navyše, konanie Komisie mohlo iba podnietiť iných klientov a potenciálnych klientov skupiny Systran snažiť sa získať jej systém inými ako obchodnými prostriedkami.

273 V tejto súvislosti Komisia pripomína, že za medializáciu sporu je zodpovedná jedine Systran a že teda jej nie je možné nahradiť žiadnu nemajetkovú ujmu. Komisia tiež zdôrazňuje, že ak obeť porušovania práv nie je schopná preukázať svoju ujmu alebo jej rozsah, odškodnenie môže byť zamietnuté alebo obmedzené na „symbolický frank". Nebol predložený žiaden dôkaz v súvislosti s existenciou nemajetkovej ujmy vo výške 2 miliónov eur alebo príčinná súvislosť medzi konaním, ktoré sa jej vytýka a touto údajnou škodou.

O pôvodnom vyčíslení straty hodnoty nehmotných aktív

274 Žalobkyne v odpovedi na pripomienky Komisie o strate hodnoty nehmotných aktív predložili vyjadrenie vypracované ich finančným znalcom (vyjadrenie pána A. Martin, účtovného znalca a audítora vo francúzsku autorizovaného rôznymi francúzskymi súdmi, medzi nimi aj Cour de cassation, o vyčíslení nehmotných aktív Systran, ďalej len „prvé finančné vyjadrenie žalobkýň"). Pokiaľ ide o Systran, „jednovýrobkovú" spoločnosť, jedinými „zhodnotiteľnými" nehmotnými aktívami je softvér a know-how, ktoré v účtovníctve vykazuje ako hmotný majetok. Táto účtovná hodnota však nepredstavuje skutočnú hodnotu týchto aktív, ktorú je možné odhadnúť na základe burzovej hodnoty spoločnosti. V prejednávanej veci tak umožňuje vývoj kurzu akcií Systran preukázať zjavnú koreláciu medzi pochybeniami Komisie a stratou burzovej hodnoty tejto spoločnosti, a teda stratu hodnoty jej nehmotných aktív. V prvom finančnom vyjadrení žalobkýň pán Martin tak vyvodil záver: „Nehmotné aktíva Systran mohli byť ocenené na základe burzovej kapitalizácie na začiatku roku 2004 rádovo na 43 [až] 45 miliónov eur. Tieto nehmotné aktíva tvorí prevažne softvér automatického prekladu, jediný produkt spoločnosti Systran, a súvisiace know-how. Na konci roku 2004 predstavovali tieto nehmotné aktíva iba hodnotu 23 [až] 24 miliónov eur, znehodnotenie o 20 [až] 21 miliónov eur pritom možno vysvetliť iba úkonmi Komisie…, ktoré viedli k sprístupneniu týchto prvkov a k ich spornému použitiu". V dôsledku

toho žalobkyne v tomto štádiu tvrdia, že Komisia by mala byť zaviazaná, pokiaľ ide o stratu hodnoty nehmotných aktív, na úhradu sumy vo výške 44 790 000 eur, pretože sprístupnenie zbavilo tieto aktíva ich celej hospodárskej hodnoty. Komisia by mala byť zaviazaná prinajmenšom na náhradu určitej a už skonštatovanej škody, ktorá spočíva v strate trhovej hodnoty, teda sumy vo výške 21 miliónov eur, ktorá vyplýva zo sprístupnenia.

275 Komisia v odpovedi na prvé finančné vyjadrenie žalobkýň predložila vyjadrenie vypracované jej finančným znalcom (vyjadrenie P. Tytgat, audítorky v Belgicku). Znalec Komisie tak v odpovedi na tvrdenie podľa ktorého „obrat [spoločnosti Systran] po poklese v roku 2004, spôsobenom z veľkej časti stratou Komisie [ako klienta], zostal v roku 2005 stabilný predtým, ako v roku 2006 znovu poklesol", tvrdí, že Komisia bola klientom spoločnosti Systran Luxembourg a nie Systran a že toto tvrdenie, zdá sa, preukazuje, že pokles obratu Systran nevyplýval z údajného porušovania práv. Znalec Komisie na účely vyvrátenia tvrdení, podľa ktorých „zníženie burzovej kapitalizácie v priebehu roku 2004… nemožno vysvetliť inak, ako úkonmi Komisie…" a „regulárny prepad kurzu [akcie] Systran v roku 2004 postupne, ako sa šírila správa o sprístupnení softvéru a súvisiaceho know-how Komisiou, hoci burzové hodnoty rástli, keď CAC 40 vzrástol mesačne v priemere z 3 636 [bodov] v januári na 3 796 [bodov] v decembri 2004", uvádza, že porovnanie vývoja akcie Systran nemožno robiť vo vzťahu k vývoju indexu CAC 40, ale vo vzťahu k odvetvovému indexu Softvéry a informatické služby Parížskej burzy. Tento vývoj preukazuje, že cena akcie Systran sledovala odvetvoví index, čo dokazuje, že údajné porušovanie práv nespôsobilo uvádzanú škodu. Okrem toho, hodnota nehmotného aktíva závisí od finančného hodnotenia v danom okamihu a nie od kurzu akcie, ktorý závisí od celého súboru iných faktorov. Žalobkyne teda nesprávne tvrdia, že hodnota nehmotných aktív spoločnosti závisí automaticky a bez rozdielu na jej burzovej kapitalizácii. Znalec Komisie tiež zdôrazňuje, že aktívum Systran nie je tvorené iba softvérom Systran. Táto spoločnosť uvádza na trh iné softvéry a vlastní ochrannú známku, ktorá predstavuje, vzhľadom na jej postavenie na trhu softvérov prekladu, ďalšiu významnú zložku jej nehmotných aktív. Systran teda

nie je „jednovýrobková“ spoločnosť, nemožno tvrdiť, že mohla byť dotknutá hodnota celého obchodného majetku Systran.

O iných vyčísleniach škody

276 Žalobkyne v nadväznosti na pojednávanie a odpoveď na tretí a štvrtý súbor otázok týkajúcich sa vyčíslenia škody uvádzajú dve metódy vyčíslenia, ktoré predpokladá článok 13 smernice 2004/48, konkrétne metódu nazývanú „negatívne ekonomické dôsledky“, ktorá berie do úvahy „všetky náležité aspekty“, ako napríklad ušlý zisk a stratu hodnoty nehmotných aktív, a metódu nazývanú „paušálna náhrada škody“, ktorá stanovuje paušálne výšku škody na základe takých skutočností, ako je výška poplatkov, ktoré by musel zaplatiť porušovateľ, ak by požiadal o oprávnenie použiť dotknuté právo duševného vlastníctva. Odpovede žalobkýň sú doplnené o dve vyjadrenia vypracované ich finančným znalcom (vyjadrenie pána Martin z 23. apríla 2010 a vyjadrenie pána Martin z 2. júna 2010, ďalej len „druhé finančné vyjadrenie žalobkýň“ a „tretie finančné vyjadrenie žalobkýň“.

277 Úvodom sa žalobkyne predovšetkým vyjadrujú k skutočnej existencii spôsobenej škody v dôsledku straty hodnoty nehmotných aktív. Zdôrazňujú, že v priebehu roku 2004, ani nie dvanásť mesiacov po zadaní zákazky, boli tieto nehmotné aktíva znehodnotené o 46 %, teda o čiastku medzi 20 a 21 miliónov eur, zatiaľ čo v rovnakom období sa burzová hodnota akcií v odvetví zvýšila o 1,5 % podľa údajov indexu Softvéry a informatické služby Parížskej burzy. Jedine sprístupnenie know-how spoločnosti

Systran Komisiou môže vysvetľovať takýto prepad kurzu jej akcie. Táto strata hodnoty sa následne zhoršila a v marci 2010 dosiahla čiastku vo výške 43 až 45 miliónov eur.

278 Žalobkyne ďalej tvrdia, že stratu hodnoty nehmotných aktív treba zohľadniť tak z hľadiska metódy negatívnych ekonomických dôsledkov ako aj z hľadiska metódy paušálnej náhrady škody. Dva prístupy takúto stratu hodnoty umožnia posúdiť: vyčíslenie určením strát budúcich cash-flow navrhnuté na pojednávaní P. Tytgat, finančnou znalkyňou Komisie, alebo vyčíslenie porovnaním s burzovou kapitalizáciou pôvodne navrhnuté pánom Martinom. Žalobkyne tvrdia, že prvý prístup je menej relevantný ako druhý, pretože je založený na predpokladaných a hypotetických okolnostiach. Tento prístup však uplatnil v druhom finančnom vyjadrení žalobkýň pán Martin, ktorý dospel k záveru, že škoda Systran je teda 33,5 milióna eur (teda 18,5 milióna eur za obdobie 2004 až 2010 a 15 miliónov eur do budúcna podľa aktualizovaných údajov na účely zohľadnenia prvého polroka 2010). Pokiaľ ide o druhý prístup, žalobkyne zdôrazňujú, že tvrdenie, podľa ktorého môžu stratu burzovej kapitalizácie vysvetľovať iné faktory ako protiprávne konanie Komisie, je teoreticky relevantné, ale v prejednávanej veci nemá vplyv, pretože žiaden iný faktor nevysvetľuje pokles burzovej kapitalizácie o 46 % v roku 2004 v porovnaní so zvýšením referenčného indexu o 1,5 %. V každom prípade, akýkoľvek bude zvolený prístup, škoda vyplývajúce zo straty hodnoty nehmotných aktív dosiahne prinajmenšom sumu 20 miliónov eur.

279 Žalobkyne v odpovedi na otázku Všeobecného súdu o vyčíslení straty hodnoty nehmotných aktív na základe použitia sadzby 5 % na obrat dosiahnutý od roku 2004 tvrdia, že takýto prístup sa môže uplatniť iba na základe metódy paušálnej náhrady škody a nie na základe metódy negatívnych ekonomických dôsledkov. Na základe metódy paušálnej náhrady škody treba teda zohľadniť tieto okolnosti: výšku poplatkov, ktoré by musela Komisia zaplatiť, aby mohla zmeniť zdrojový kód Systran (teda 10,9 milióna eur za obdobie od roku 2004 do prvého polroku 2010), zvýšenú, po prvé,

o „doplnkovú čiastku“ zohľadňujúcu iné okolnosti, akými sú oslabenie konkurenčného postavenia Systran, strata klientely a prekážka ďalšieho rozvoja, ktoré samotné priznanie poplatkov uvedených vyššie nemôže nahradiť – v tejto súvislosti pán Martin uvádza, že táto doplnková čiastka môže byť stanovená použitím percentuálnej sadzby na obrat, avšak musí sa zohľadniť celosvetový a nie európsky obrat, zohľadniť obrat z roku 2003 ako základ pre výpočet, uplatniť sadzbu vo výške nie 5 % ale 10 % – a, po druhé, o budúcu škodu vyčíslenú pánom Martinom na 15 miliónov eur.

280 Komisia na úvod spochybňuje skutočnú existenciu majetkovej ujmy spôsobenej skupine Systran, pretože nevyplýva dostatočne priamym spôsobom z konania, ktoré sa jej vytýka. Komisia odvolávajúc sa na svoje práva k slovníkom tvrdí, že mohla dať vykonať práce požadované od spoločnosti Gosselies bez súhlasu skupiny Systran. Komisia tiež poznamenáva, že zamestnanci Gosselies boli zamestnancami Systran Luxembourg, a teda poznali know-how, na ktorého sprístupnenie sa poukazuje. Odpovede Komisie sprevádzalo vyjadrenie vypracované jej finančnou znalkyňou (vyjadrenie P. Tytgat z 3. mája 2010 a vyjadrenie P. Tytgat z 10. júna 2010, ďalej len „druhé finančné vyjadrenie Komisie“ a „tretie finančné vyjadrenie Komisie“).

281 Komisia v odpovedi na otázku Všeobecného súdu o vyčíslení časti spôsobenej škody na základe použitia sadzby 5 % na obrat dosiahnutý od roku 2004 prebrala analýzu P. Tytgat, podľa ktorej „nie je relevantné odkazovať na 5 % z obratu dosiahnutého Systran od roku 2004“. P. Tytgat zdôrazňuje, že žiadna skutková okolnosť neumožňuje prijať záver, že hodnota obchodného majetku Systran mohla byť od roku 2004 znížená. Neúčasťou na verejnom obstarávaní Komisie v roku 2004 spoločnosť Systran „zaujala v jednej zo svojich činností v danom okamihu nesprávny postoj“. V komplexnej matrici činností, nákladov, marží a obratov spoločnosti Systran nie je možné

presne, určito a preukázateľne stanoviť finančné následky určitého konania, rovnako ako nie je možné vyčísliť škodu v dôsledku straty burzovej kapitalizácie. Navyše, od roku 2005 mohli hodnotu skupiny Systran ovplyvniť rôzne okolnosti. Jediný spôsob vyčíslenia prípadnej škody spočíva v odkaze na „stratu budúceho cash-flow vytváraného výhradne strateným aktívom" vďaka prístupu, ktorý vychádza zdola nahor, „to znamená [zo] zmlúv, [z] nákladových stredísk, [z] peniazotvornej jednotky", a nie zhora nadol „z obratov zo všetkých výrobkov, všetkých zmlúv, všetkých štátov, s nepreukázanými paušálnymi koeficientmi". Okrem toho, činnosť Systran je „mnohovýrobková, mnohoodvetvová, vyvíjaná na mnohých územiach a portáloch, a v dôsledku toho s mnohopočetnou klientelou". Podľa výročnej správy Systran pre rok 2008 činnosti spočívajúce vo vydávaní softvérov, ktoré sú cyklické, poklesli, pretože verzia 6 softvéru Systran bola takmer zastaraná a všetci očakávali verziu 7. Mnohorozmerná matrica, na ktorú poukazovala P. Tytgat, a krátka doba životnosti niektorých produktov uvádzaných na trh spoločnosťou Systran, spôsobili volatilitu niektorých zložiek obratu, a teda akýkoľvek odkaz na obrat je nebezpečný. Napokon, podstatná časť obratu Systran pochádza od veľkých internetových operátorov, čo poskytuje dôkaz o neexistencii škody, pretože títo klienti sú stále prítomní.

b) Posúdenie Všeobecným súdom

282 V prejednávanej veci žiadajú žalobkyne náhradu škody vo výške 46 804 000 eur z titulu majetkovej ujmy spôsobenej spoločnosti Systran konaním Komisie, teda sumu vo výške 2 014 000 eur z titulu znehodnotenia akcií Systran Luxembourg a 44 790 000 eur z titulu straty hodnoty nehmotných aktív, ktoré zahŕňajú už zistené straty vo výške 21 miliónov eur.

O znehodnotení akcií Systran Luxembourg

283 Pokiaľ ide o škodu spojenú so znehodnotením akcií Systran Luxembourg v nadväznosti na ukončenie činností tejto spoločnosti, treba zdôrazniť, že Systran sa nemôže domáhať náhrady škody z tohto titulu, pretože príčinou ukončenia činností Systran Luxembourg bolo podľa žalobkýň konanie Komisie smerujúce k prinúteniu spoločnosti Systran Luxembourg ukončiť pracovný pomer so svojimi zamestnancami (pozri bod 265 vyššie). Takéto konanie, ak by sa aj preukázalo, nie je spojené s autorskými právami a know-how Systran k Systran Unix, ktorých porušenie predstavuje protiprávne konanie konštatované v prejednávanej veci. Navyše, ak by dotknuté konanie malo spočívať v zadaní spornej zákazky inej spoločnosti, škoda uvádzaná z tohto titulu by nemohla byť priamo pripísateľná Komisii, pretože Systran Luxembourg sa nezúčastnila sporného verejného obstarávania, ktoré viedlo k zadaniu zákazky spoločnosti Gosselies.

284 V dôsledku absencie príčinnej súvislosti medzi konaním vytýkaným Komisii a uvádzanej škode, musí byť návrh Systran smerujúci k náhrade škody za straty spojené so znehodnotením akcií Systran Luxembourg zamietnutý.

O strate hodnoty nehmotných aktív

285 Pokiaľ ide o škodu spojenú so stratou hodnoty nehmotných aktív Systran, žalobkyne majú nárok na náhradu škody, ak sa ukáže, že škoda, ktorej náhrada sa požaduje, je skutočná a určitá, a že existuje dostatočne priama príčinná súvislosť medzi konaním Komisie a škodou.

— O pôvodnom vyčíslení navrhnutom žalobkyňami

286 Na úvod treba poznamenať, že pôvodné vyčíslenie navrhnuté žalobkyňami na účely posúdenia straty hodnoty nehmotných aktív Systran nemôže byť prijaté. Toto vyčíslenie totiž spočíva na porovnaní burzovej hodnoty Systran s indexom reprezentujúcim 40 hlavných spoločností kótovaných na Parížskej burze (index CAC 40) (pozri bod 274 vyššie a prvé finančné vyjadrenie žalobkýň). V prejednávanej veci nepredstavuje takéto porovnanie dôkaz, pretože je príliš všeobecné na to, aby umožnilo dostatočným spôsobom identifikovať škodu spôsobenú konaní vytýkaným Komisii.

287 Ako správne uviedol finančný znalec Komisie, stratu burzovej kapitalizácie možno vysvetliť veľkým množstvom faktorov, a nie jediným konaním Komisie.

288 Je nesporné, že finančný znalec žalobkýň v tejto súvislosti poznamenal, že podľa jeho názoru nemôže žiadna iná okolnosť, ako protiprávne sprístupnenie know-how spoločnosti Systran, vysvetľovať prepad kurzu akcie, ktorý nastal v priebehu roku 2004 a ktorý je tiež významný, ak sa porovná s relevantným odvetvím indexom nazývaným „Softvéry a informatické služby“ Parížskej burzy, a nie s indexom CAC 40.

289 Na rozdiel od tvrdenia žalobkýň však nie je dostatočne preukázané, že regulárny prepad kurzu akcie Systran v roku 2004 nastal postupne, ako sa šírila správa o sprístupnení softvéru a súvisiaceho know-how Komisiou. Podľa rôznych písomností spisu sa totiž táto správa rozšírila skôr v roku 2005, alebo sa v každom prípade sa stala verejnou v roku 2006. Sťažnosť proti Komisii bola predložená európskemu ombudsmanovi 28. júla 2005 a európsky ombudsman prezentoval výsledky svojho šetrenia

28. septembra 2006. Rovnako P. Tytgat v druhom finančnom vyjadrení Komisie zdôrazňuje po tom, ako najskôr uviedla, že „žiadna skutková okolnosť neumožňuje prijať záver, že hodnota obchodného majetku… Systran mohla byť od roku 2004 znížená (pozri webovú stránku a iné tlačové správy)", že „okrem toho je známe, že napríklad samotné zverejnenie existencie sporu spoločnosťou Systran počnúc jej tlačovou správou z 18. októbra 2006 o 6 h 48 min. a jej výročnou správou za rok 2006 malo negatívne dôsledky na hodnotu skupiny". Vo výročnej správe Systran pre rok 2005 nie je na tento spor žiaden odkaz (pozri bod 270 vyššie). Okrem toho, rôzne články z tlače priložené v prílohe žaloby na ilustráciu mediálneho pokrytia prejednávanej veci pochádzajú všetky z konca roku 2005 alebo z roku 2006.

290 Vzhľadom na údaje predložené účastníkmi konania, preto nemožno odmietnuť predpoklad, podľa ktorého kurz akcie Systran v posudzovanom období závisel od veľkého množstva faktorov, ktoré ho mohli ovplyvniť, čo žalobkyniam neumožňuje domáhať sa celkovej straty hodnoty nehmotných aktív Systran, ktorú vyčíslili na sumu od 43 do 45 miliónov eur od roku 2004.

— O skutočnej existencii škody spôsobenej Systran a príčinnej súvislosti medzi touto škodou a konaním Komisie

291 Toto nedostatočne presné pôvodné vyčíslenie však nemôže viesť Všeobecný súd k tomu, aby nezohľadnil skutočnosť, že skupine Systran bola v prejednávanom prípade spôsobená skutočná a určitá škoda, ktorá je dostatočne priamym spôsobom pripísateľná konaniu vytýkanému Komisii.

292 Žalobkyne v odpovedi na druhý súbor otázok týkajúcich sa najmä spôsobu zmerania účinkov konania Komisie na činnosti skupiny Systram inak ako porovnaním s burzovou hodnotou Systran predostreli celý súbor okolností, aby ilustrovali stratu hodnoty know-how spoločnosti Systran v nadväznosti na jeho sprístupnenie Komisiou.

293 Po prvé, žalobkyne predložili dve osvedčenia pochádzajúce od ich distribútorov, ktoré uvádzajú, v akej miere postoj Komisie počas a po zadaní spornej zákazky konkrétne spôsobuje škodu skupine Systran v jej obchodných činnostiach. Táto škoda sa prejavuje v strate potenciálnych klientov a v sťažení rokovaní so súčasnými klientmi, ktorí nerozumejú, z akého dôvodu by mali platiť za niečo, čo pre Komisiou nemá hodnotu (pozri osvedčenia predložené v mene dvoch distribútorov v prílohe odpovedi žalobkýň na druhý súbor otázok).

294 V rozpore s tým, čo tvrdí Komisia (pozri bod 271 vyššie), tieto osvedčenia ilustrujú úplne prijateľnú skutočnosť, že spor medzi podnikom, ktorý uvádza na trh informatický softvér, ktorého je autorom, a jedným z jeho inštitucionálnych klientov, ktorý sa domnieva, že môže zadať informatické práce na softvéri odvodenom od toho predchádzajúceho tretej osobe bez získania povolenia autora pôvodného diela, sťažuje obchodné vzťahy tohto podniku s jeho súčasnými a potenciálnymi klientmi. V tejto súvislosti Komisia nemôže vytýkať Systran, spoločnosti kótovanej na burze, že zverejnila v súlade so svojimi povinnosťami, že medzi nimi existuje spor týkajúci sa duševného vlastníctva k informatickému softvéru, ktorý uvádza na trh. Rovnako skutočnosť, že Komisia neuvádza na trh informatický softvér, nemá vplyv na to, že z dôvodu jej konania klienti skupiny Systran môžu pochybovať o presnom rozsahu práv skupiny Systran k informatickému softvéru, ktorý uvádza na trh. Nič teda nenasvedčuje tomu, že osvedčenia predložené žalobkyňami musia byť zamietnuté z dôvodu ich údajnej

účelovosti. Naopak, tieto osvedčenia preukazujú osobitný dopad konania Komisie na obchodné činnosti Systran.

295 Po druhé, žalobkyne predložili viaceré osvedčenia alebo svedectvá vypracované finančnými spoločnosťami, ktoré preukazujú, že konanie Komisie znížilo atraktivitu spoločnosti Systran u jej akcionárov, súčasných alebo potenciálnych investorov alebo tiež nadobúdateľov (pozri dokumenty predložené v mene viacerých investičných spoločností a jednej banky v prílohe odpovedi žalobkýň na druhý súbor otázok).

296 V rozpore s tým, čo tvrdí Komisia (pozri bod 271 vyššie), tieto rôzne svedectvá a osvedčenia vyjadrujú dostatočným spôsobom z hľadiska dôkazov reakcie viacerých investorov na myšlienku zotrvať, investovať alebo nadobudnúť spoločnosť uvádzajúcu na trh informatický softvér, ktorej práva Komisia spochybňuje. Niektorí investori takto odmietli investovať do spoločnosti Systran. Iný sa rozhodol predať značný podiel so stratou, pričom výslovne uviedol, že „spor Systran s Komisiou a najmä jej spochybnenie… práv a know-how skupiny Systran bráni spoločnosti obchodne sa rozvíjať a zbavuje tak investorov akéhokoľvek prehľadu o hodnote akcií". V tejto súvislosti je dôležité zdôrazniť, že Komisia nie je hocijaký klient, ale inštitucionálny klient, ktorý disponuje zvlášť silným právnym oddelením s veľkými znalosťami v oblasti duševného vlastníctva. Povahu sporu treba tiež zohľadniť, pretože tento spor nemá iba čisto obchodnú povahu, ale týka sa autorských práv a know-how Systran k informatickému softvéru, ktorý nesie jej meno a predstavuje najvýznamnejšie aktívum tejto spoločnosti, ktorej celá činnosť je venovaná rozvoju softvéru automatického prekladu Systran a jeho uvádzaniu na trh.

297 V tejto súvislosti nemožno prijať argumentáciu Komisie, podľa ktorej ťažkosti Systran spôsobuje zastaranosť jednotlivých verzií softvéru. Ako uvádzajú žalobkyne v odpovedi na štvrtý súbor otázok, uvádzanie novej verzie softvéru na trh sa nedotýka práv

duševného vlastníctva jej autora k predchádzajúcej verzii, ktorá si zachováva hospodársku hodnotu. Skupina Systran má naďalej zisk z predchádzajúcich verzií od jej klientov v dôsledku údržby, predaja dodatočných licencií na účely pokrytia nových dvojíc jazykov alebo ďalších serverov, poskytovania súvisiacich služieb alebo dohôd s integráciou s inými vydavateľmi softvérov. Navyše, žalobkyne presvedčivo uvádzajú, že verzia EC-Systran Unix, ktorá zodpovedá verzii Systran Unix 4, má rovnakú štruktúru ako nasledujúce verzie (teda verzie 5 až 7). Všetky tieto verzie majú spoločný zdrojový kód a sú založené na rovnakom softvéri, teda softvéri Systran vo svojej verzii Unix. Tieto jednotlivé verzie sa neodlišujú svojou štruktúrou, ale doplnením nových funkcií, zlepšením algoritmov prekladu a obohatením lingvistických zdrojov.

298 Po tretie, žalobkyne zdôrazňujú, že strata hodnoty práv duševného vlastníctva Systran spojená s konaním Komisie plynutím času narastá. Uvádzajú, že k 31. decembru 2008 musela Systran vytvoriť rezervu v značnej výške na znehodnotenie svojich nehmotných aktív „vzhľadom na veľkú škodu vyplývajúcu z porušenia jej práv duševného vlastníctva a sprístupnenia jej know-how Komisiou, ťažkosti, ktorým čelila v roku 2008, a výnimočnú nestabilitu súčasného hospodárskeho prostredia“ (pozri osvedčenie audítorov Systran z 13. októbra 2009). Konanie Komisie teda prinajmenšom čiastočne odôvodňuje túto účtovnú rezervu.

299 Treba skonštatovať, že toto osvedčenie umožňuje stanoviť, že rezerva vo výške 11,6 milióna eur na znehodnotenie nehmotných aktív zaúčtovaná v roku 2008 súvisí s troma dôvodmi, ktoré sú tam uvedené, pričom prvý z nich je spor s Komisiou. Napriek pripomienkam predloženým Komisiou (pozri bod 271 vyššie), ktoré sa snažia zdôrazniť iný dôvod uvádzaný v tomto odôvodnení, konkrétne výnimočnú hospodársku krízu, ktorá začala v roku 2008, nemožno však vylúčiť, že spor týkajúci sa porušenia práv duševného vlastníctva a protiprávneho sprístupnenia know-how Systran môže mať vplyv na ohodnotenie nehmotných aktív tejto spoločnosti.

300 V dôsledku toho predstavuje konanie Komisie v prejednávanej veci dostatočne priamu príčinnú súvislosť so škodou spôsobenou spoločnosti Systran najmä z obchodného hľadiska, v dôsledku straty potenciálnych klientov a sťaženia rokovaní so súčasnými klientmi, ďalej z finančného hľadiska v dôsledku zníženia jej atraktivity u akcionárov, investorov alebo prípadných nadobúdateľov, a napokon s nutnosťou pre spoločnosť Systran zaúčtovať na konci roku 2008 časť rezervy vo výške 11,6 milióna eur na znehodnotenie jej nehmotných aktív z dôvodu konania vytýkaného Komisii. Táto škoda spôsobená konaním Komisie je skutočná a určitá, ako to vyplýva z dokumentov predložených v tejto súvislosti žalobkyňami, hoci nemohla byť presne vyčíslená. Otázka nemajetkovej ujmy je preskúmaná v bodoch 324 a 325 nižšie.

— O paušálnom vyčíslení škody

301 V tomto kontexte boli účastníkom konania kladené otázky o metóde, ktorá by sa mohla použiť na účely vyčíslenia výšky skutočnej a určitej škody, ktorú by bolo možné dostatočne priamym spôsobom pripísať konaniu Komisii v prejednávanej veci.

302 Žalobkyne v odpovedi na tretí súbor otázok uviedli obsah článku 13 smernice 2004/48, podľa ktorého:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné súdne orgány na návrh poškodenej strany nariadili porušovateľovi, ktorý sa zapojil do činnosti spojenej s porušovaním nevedome, alebo s dostatočným dôvodmi preto, aby o tom vedel, zaplatiť vlastníkovi práv náhradu ujmy úmernú skutočnej ujme, ktorú utrpel v dôsledku porušenia.

Pri stanovení výšky náhrady ujmy súdne orgány:

a) vezmú do úvahy všetky náležité aspekty, ako napríklad negatívne ekonomické dôsledky, vrátane ušlého zisku, ktorú poškodená strana utrpela, akýkoľvek nekalý zisk, ktorý nadobudol porušovateľ a vo vhodných prípadoch iné prvky ako ekonomické faktory, ako napríklad morálnu [nemajetkovú – *neoficiálny preklad*] ujmu spôsobená vlastníkovi práv,

alebo

b) ako alternatívu k písmenu a) môžu vo vhodných prípadoch stanoviť náhradu ujmy ako paušálnu čiastku na základe takých prvkov ako je prinajmenšom čiastka honorára alebo poplatkov, ktoré by musel zaplatiť porušovateľ, ak by požiadal o oprávnenie použiť príslušné právo duševného vlastníctva.

…“

303 Uplatnenie metódy negatívnych ekonomických dôsledkov nastoľuje v prejednávanej veci veľké ťažkosti, pretože finančná znalkyňa Komisie systematicky bráni akýmkoľvek pokusom o vyčíslenie zo strany finančného znalca žalobkýň. P. Tytgat sa v podstate obmedzuje na kritiku vyčíslení a kritérií použitých pánom Martinom na účely vyčíslenia jednotlivých negatívnych ekonomických dôsledkov, a najmä ušlého zisku, ktoré utrpela spoločnosť Systran, avšak bez toho, aby vykonala súbežné vyčíslenie.

304 Na ilustráciu, keď sa pán Martin snaží vyčísliť škodu spojenú so stratou hodnoty nehmotných aktív tým, že odkazuje na metódu navrhnutú P. Tytgat na pojednávaní, teda zohľadnením straty budúceho cash-flow vytváraného výhradne dotknutými aktívami, vytýka sa mu použitie údajov vyplývajúcich z finančnej analýzy vypracovanej analytickou kanceláriou, ktorých „presnosť korelácie“ nie je preukázaná (tretie finančné vyjadrenie Komisie, s. 4). Konkrétne sa však nenavrhlo žiadne iné náhradné kritérium, hoci pán Martin uviedol, že táto finančná analýza, vypracovaná nezávislou analytickou kanceláriou, bola vytvorená pri príležitosti návrhu emisie dlhopisov vo výške 7 miliónov eur s warrantmi, ktoré sa Systran neúspešne pokúšala uplatniť na začiatku roku 2004, čo plne zodpovedá obdobiu, ktoré sa má zohľadniť (druhé finančné vyjadrenie žalobkýň, poznámka pod čiarou č. 2, a príloha k tomuto vyjadreniu).

305 Takisto, keď žalobkyne uviedli bez toho, aby boli relevantne spochybnené Komisiou, že, na jednej strane, autorské práva Systran k verzii Systran Unix softvéru Systran predstavujú jadro činnosť tejto spoločnosti, a na druhej strane, že odmietnutie Komisie priznať týmto právam účinky, môže mať vplyv na obrat tejto spoločnosti a jej rozvoj, P. Tytgat naďalej vyžaduje podrobné a zdokumentované vyčíslenie vychádzajúce zdola nahor „to znamená zo zmluvy, z nákladového strediska, z peniazotvornej jednotky“, aby sa zohľadnila údajná početnosť výrobkov predávaných Systran alebo činností vykonávaných touto spoločnosťou, ktoré sa napriek tomu zdajú byť všetky spojené s rozvojom softvéru Systran a jeho uvádzaním na trh (druhé finančné vyjadrenie Komisie, s. 8). Keď sa však pán Martin snaží vyčísliť škodu zohľadnením

hospodárskej hodnoty zákazky osobitne zadanej spoločnosti Gosselies Komisiou, ktorá zodpovedá čistej marži odhadovanej na 30 % konkrétne dosiahnutého obratu, čo je menej ako skutočná marža dosiahnutá skupinou Systran pri tomto type zákazky podľa údajov predložených žalobkyňami (odpoveď žalobkýň na štvrtý súbor otázok, bod 12), toto ocenenie P. Tytgat kritizuje z dôvodu, že „navrhovať kvantifikáciu čistej marže na základe paušálneho podielu obratu z jedinej operácie nie je presné… pretože paušálna čiastka [môže] byť overená iba na vzorke údajov, ktoré majú dôkaznú silu, a v určitom čase“ (druhé finančné vyjadrenie Komisie, s. 3, a tretie finančné vyjadrenie Komisie, s. 5). Ak by sa prijali pripomienky finančnej znalkyne Komisie, bolo by takmer nemožné konkrétne vyčísliť škodu spôsobenú spoločnosti Systran v dôsledku konania Komisie, z dôvodu nedostatku vyčerpávajúcich alebo dostatočne presných údajov v tejto súvislosti, a to bez ohľadu na kritérium prijaté na účely vypracovania tohto vyčíslenia.

306 V dôsledku toho, vzhľadom na ťažkosti so stanovením kritérií, ktoré sa majú uplatniť na účely posúdenia negatívnych ekonomických dôsledkov spôsobených spoločnosti Systran, je opodstatnené v prejednávanom prípade stanoviť paušálnu čiastku náhrady škody podľa metódy paušálnej náhrady škody na základe takých prvkov ako je prinajmenšom čiastka honorára alebo poplatkov, ktoré by musel zaplatiť porušovateľ, ak by požiadal o oprávnenie použiť príslušné právo duševného vlastníctva. Pri uplatnení tejto metódy treba zohľadniť okolnosti uvedené nižšie.

307 Prvú okolnosť, ktorú treba zohľadniť, je výška poplatkov, ktoré by musel zaplatiť porušovateľ, ak by požiadal Systran o povolenie použiť dotknuté práva duševného vlastníctva na účely vykonania prác týkajúcich sa zlepšení, prispôsobení a doplnení lingvistických rutín uvedených v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, ktoré vyžadovali mať prístup k prvkom verzie Systran Unix, ktoré sú prevzaté vo verzii EC-Systran Unix a ich zmenu.

308 Vzhľadom na povahu týchto prác a z dôvodov, ktoré presvedčivým spôsobom vyjadrili žalobkyne v ich odpovediach na tretí a štvrtý súbor otázok, sa musí určenie takejto paušálnej čiastky vykonať odkazom na cenu licencie oprávňujúcej svojho držiteľa na zmenu zdrojového kódu softvéru a nie na jednoduchú licenciu na užívanie tohto softvéru. Takáto licencia na zmenu zdrojového kódu je neobvyklá, pretože nezodpovedá tradičnému hospodárskemu modelu vydavateľov softvéru. Takáto licencia totiž zbavuje vydavateľa akejkoľvek možnosti predať držiteľovi licencie na zmenu licencie týkajúce sa nových verzií softvéru, ale tiež poskytovania služieb, ktoré je obvykle oprávnený vykonávať na tomto softvéri jedine vydavateľ. Navyše, takáto licencia môže ohroziť know-how vydavateľa, pretože môže viesť k poskytnutiu zdrojového kódu tretím osobám. Predaj licencie na zmenu zdrojového kódu oprávňujúcej svojho držiteľa, aby sám rozvíjal softvér, teda znamená vzdať sa budúcich príjmov vyplývajúcich z licencií na užívanie, ktoré by mohli byť udelené k tomuto softvéru.

309 V tomto rámci treba vyčísliť teoretickú výšku takejto licencie na zmenu zdrojového kódu na základe finančného prístupu navrhnutého finančným znalcom žalobkýň v odpovedi na tretí súbor otázok. Tento prístup používa ako východisko na určenie teoretickej ceny licencie na zmenu zdrojového kódu cenu ročnej licencie na užívanie softvéru Systran Komisiou.

310 V tejto súvislosti finančný znalec žalobkýň, pán Martin, vyčísľuje cenu ročnej licencie na užívanie softvéru Systran Komisiou na 760 000 eur. Táto cena bola vyčíslená na základe ceny zaplatenej každý rok internetovou servisnou spoločnosťou svetového významu za právo užívať softvér Systran, ročnej ceny zaplatenej v minulosti dvoma inými americkými podnikmi svetového významu, z ktorých jeden spravuje internetový vyhľadávač a druhý sa špecializuje na vydávanie informatických softvérov, a ceny približne 1,3 milióna eur zaplatenej vnútroštátnou správou, ktorej význam je prinajmenšom porovnateľný s významom Komisie, za jednoduchú aktualizáciu umožňujúcu

používať verziu 7 tohto softvéru, pričom táto správa už mala, rovnako ako Komisia, licenciu na časovo neobmedzené užívanie bez práva na zmenu.

311 Odkazy na súkromné spoločnosti, ktoré urobil pán Martin, kritizuje finančná znalkyňa Komisie, P. Tytgat, z dôvodu, že ide o nevhodné príklady, ktoré nemajú nič spoločné s o sadzbami týkajúcimi sa Komisie. Uvádzané licencie sú totiž licenciami s obchodnými a nie súkromnými následkami. Komisia nepoužíva softvér Systran na účely zlepšenia svojej obchodnej ponuky pre širokú verejnosť, ale na to, aby ho ponúka niekoľko stovkám úradníkov. Z tohto dôvodu je hodnota prijatá za východisko na účely určenia ceny licencie na zmenu zdrojového kódu chybná a zostávajúcu časť úvahy treba zamietnuť.

312 Podľa Komisie mal finančný znalec žalobkýň prijať za východisko cenu približne 15 000 eur, ktorá zodpovedá cene licencie za nekomerčné užívanie určené správam, ktorú ilustruje cena navrhnutá Európskemu úradu pre boj proti podvodom (OLAF) distribútorom softvérov za ročnú licenciu softvéru Systran Enterprise Server 7, Standard Edition (teda približne 15 000 eur za užívanie tohto softvéru 2 500 užívateľmi a približne 15 000 eur za „English World Pack“, ktorý zahŕňa viacero jazykov, konkrétne angličtinu, arabčinu, čínštinu, holandčinu, francúzštinu, nemčinu, gréčtinu, taliančinu, japončinu, kórejčinu, poľštinu, portugalčinu, ruštinu, španielčinu a švédčinu). Komisia sa tiež odvoláva vo svojich odpovediach na tretí a štvrtý súbor otázok na cenové rozpätie medzi 15 000 (do 100 užívateľov) a 150 000 eur alebo viac (pre neobmedzený počet užívateľov a pre komplexné potreby veľkých podnikov vyžadujúcich integráciu) spomenuté v tlačovej správe Systran v prípade jednotlivých typov licencie na užívanie softvéru Systran Enterprise Server 6 (Workgroup Edition, Standard Edition a Global Edition).

313 Treba hneď zdôrazniť, že finančný znalci účastníkov konania nemajú námietky k možnosti zohľadniť cenu ročnej licencie na užívanie softvéru Systran Komisiou ako

východisko pre určenie ceny teoretickej licencie na zmenu zdrojového kódu tohto softvéru, ale nezhodujú sa ohľadom hodnoty, ktorú treba dať takej licencii. V tejto súvislosti treba na účely porovnania zdôrazniť, že Komisia vo svojich odpovediach na tretí a štvrtý súbor otázok uvádza, že spoločnosti Gosselies bolo vyplatených 1 925 280 eur za realizáciu prác, ktoré jej boli zadané a ktoré trvali tri roky od roku 2004 do roku 2006. V dôsledku toho spoločnosť Gosselies získala za vykonanie prác požadovaných Komisiou v priemere 641 760 eur za každý z týchto rokov.

314 Pokiaľ ide o kritiku Komisie v súvislosti s cenou jednotlivých licencií na užívanie platenej ročne tromi podnikmi svetového významu uvedenými znalcom žalobkýň (pozri bod 310 vyššie), preskúmanie finančných dokumentov týkajúcich sa skupiny Systran umožňuje skonštatovať, že podstatná časť príjmov tohto podniku pochádza od veľmi veľkých klientov. Referenčný dokument pre rok 2008 predložený 29. apríla 2009 Autorité des marchés financiers française tak uvádza, že v roku 2004 tvorilo päť prvých klientov skupiny Systran 60,9 % z jej obratu, pričom prví dvaja klienti priniesli presne rovnakú sumu (teda podiel 14,8 %), a že v roku 2008 týchto prvých päť klientov tvorilo 42,3 % jej obratu, pričom prvý klient tvoril 10,9 % z obratu vo výške 7,6 miliónov, teda niečo viac ako 760 000 eur. Túto okolnosť teda možno uvádzať ako okolnosť, ktorá sa má zohľadniť na účely vyčíslenia ceny ročnej licencie na užívanie. Určitým spôsobom ide o maximálnu čiastku.

315 Treba tiež zdôrazniť, že na rozdiel dojmu, ktorý vytvára Komisia, ktorá v tejto súvislosti vychádza z dokumentov skupiny Systran odvolávajúcich sa na licencie na užívanie softvéru Systran Enterprise Server, v jeho verzii 6 alebo 7, nezdá sa, že by tento podnik distribuoval alebo dával distribuovať softvér pre správu za špecifické ceny. Ako okrem iného uznáva Komisia, cenová politika skupiny Systran pokiaľ ide o licencie na užívanie jej softvéru závisí v značnej miere od predávanej edície. Napríklad, na základe porovnania údajov poskytnutých Komisiou pokiaľ ide o verzie 6 a 7 softvéru Systran Enterprise Server, najlacnejšia edícia tohto softvéru, nazývaná

„Workgroup Edition“, ktorá môže byť používaná na jedinom výrobnom serveri s operačným systémom Windows najviac 100 osobami, je dostupná od 15 000 eur, stredná edícia nazývaná „Standard Edition“, ktorá sa môže používať na dvoch výrobných serveroch s operačnými systémami Windows a Linux najviac 2 500 osobami, je dostupná od 30 000 eur, a najviac rozvinutá edícia nazývaná „Global Edition“, ktorá môže byť používaná na neobmedzenom množstve výrobných serverov s operačnými systémami Windows, Linux a Solaris, bez obmedzenia čo do počtu užívateľov, je dostupná od 150 000. Žalobkyne vo svojich pripomienkach k tvrdeniu Komisie, podľa ktorého cena licencie na užívanie nemôže presiahnuť sumu 150 000 eur, zdôrazňujú, že cena uvádzaná na základe tlačovej správy skupiny Systran týkajúcej sa verzie 6 softvéru Systran Enterprise Server jasne naznačuje, že ide o minimálnu cenu, ako naznačuje výraz „od“. Podľa toho, čo uvádzajú žalobkyne, ide v tomto prípade o východiskovú cenu za jednu dvojicu jazykov a jeden server.

316 Vzhľadom na tieto jednotlivé tvrdenia a dokumenty citované na ich podporu treba stanoviť čiastku na základe hypotetickej ročnej licencie na používanie softvéru Systran Komisiou, ktorá sa použije ako východisko pre výpočet ceny ročnej licencie na zmenu zdrojového kódu, a to na 450 000 eur. Čiastka navrhnutá znalcom žalobkýň je totiž príliš vysoká, pretože hoci je verzia používaná Komisiou poskytnutá viac ako 2 500 užívateľom, tento počet je oveľa nižší ako počet užívateľov v troch podnikoch svetového významu, na ktoré poukazuje, ktoré pravdepodobne zodpovedajú trom najväčším zmluvám uzatvoreným skupinou Systran. Čiastka navrhnutá Komisiou je príliš nízka z dôvodu, že suma 150 000 eur zodpovedá východiskovej cene za riešenie požadované Komisiou, a že, ako uviedli žalobkyne bez toho, aby boli Komisiou spochybnené, vnútroštátna správa, ktorej význam je prinajmenšom porovnateľný s významom Komisie, zaplatila sumu vo výške 1,3 milióna eur za aktualizáciu verzie softvéru Systran, ktorú používa.

317 Na základe tejto východiskovej čiastky vo výške 450 000 eur treba stanoviť výšku poplatkov, ktoré by musel zaplatiť porušovateľ, ak by požiadal Systran o povolenie použiť príslušné práva duševného vlastníctva na účely vykonania prác uvedených v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania. Na základe metódy výpočtu navrhnutej finančným znalcom žalobkýň, ktorá neboria Komisiou relevantne spochybnená (pozri bod 319 nižšie), môže byť výška ročného poplatku za zmenu zdrojového kódu platne stanovená ako dvojnásobok výšky ročnej licencie na užívanie, teda 900 000 eur, s prihliadnutím na skutočnosť, podobne ako to urobil finančný znalec žalobkýň, že Komisia už disponovala právom užívať tento softvér a na skutočnosť, že tento softvér nie je užívaný širokou verejnosťou.

318 Pre obdobie rokov 2004 až 2010 môže byť čiastka týchto ročných poplatkov za zmenu zdrojového kódu takto stanovená na 7 miliónov eur (teda 0,9 milióna eur, zodpovedajúcich čiastke ročného poplatku za zmenu zdrojového kódu, vynásobených číslom 7,76, ktoré zodpovedá koeficientu aktualizácie, vypočítanom finančným znalcom žalobkýň s ohľadom na bezrizikovú sadzbu 4 % za obdobie 2004 – 2010, teda celkom 6 984 000 eur, zaokrúhlených na 7 miliónov eur).

319 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že Komisia v skutočnosti nespochybňuje metodológiu navrhnutú finančným znalcom žalobkýň, ktorú prevzal Všeobecný súd. Komisia sa v tejto súvislosti obmedzuje na prevzatie tvrdenia svojho finančného znalca, ktorý v odpovedi na štvrtý súbor otázok iba uvádza, že znalec žalobkýň „robí skôr výpočty kapitalizácie ako aktualizáciu hodnoty pre ukončené obdobia“ a že „najlepšia finančná doktrína odporúča skôr rozdeliť sledované obdobia na rôzne horizonty s osobitnými parametrami ako kapitalizovať bez rozlíšenia“ Treba však skonštatovať, že metodológia uplatnená finančným znalcom žalobkýň nie je založená na „kapitalizácii“ spomínanej finančným znalcom Komisie, ale spočíva v aktualizácii hodnoty dát bezrizikovou sadzbou 4 % pre obdobie 2004 – 2010, ktorá zodpovedá primeranej sadzbe, ktorá sa môže použiť na sledované obdobie. Komisia neuvádza relevantné dôvody, ktoré by vysvetľovali, z akého dôvodu Všeobecný súd nemôže používať túto

metódu na účely stanovenia výšky poplatkov, ktoré by musela zaplatiť, ak by požiadala Systran o povolenie vyžadované na účely vykonania sporných prác.

320 Druhou okolnosťou, ktorú je potrebné zohľadniť, je takzvaná „doplnková“ čiastka, ktorá je potrebná na účely zohľadnenia iných vecných okolností, ktoré nemôže nahradiť samotné priznanie vyššie uvedených poplatkov. Spätné zaplatenie poplatkov, ktoré by musela Komisia zaplatiť, ak by požiadala Systran o povolenie na užívanie dotknutých práv duševného vlastníctva na účely vykonania sporných prác, nemôže samotné nahradiť škodu spôsobenú tomuto podniku od roku 2004.

321 V tejto súvislosti, vzhľadom na písomnosti spisu a najmä rôzne osvedčenia predložené žalobkyňami na účely preukázania vplyvu protiprávneho konania Komisie na činnosť a rozvoj Systran, treba prijať záver, že činnosť a rozvoj tohto podniku boli každý rok od roku 2004 dotknuté do výšky paušálnej čiastky 650 000 eur (teda približne 6 % obratu dosiahnutého v roku 2003).

322 Táto doplnková čiastka, aktualizovaná pre roky 2004 až 2010, môže byť teda stanovená na 5 miliónov eur (teda 0,65 milióna eur zodpovedajúcich vyššie uvedenej ročnej paušálnej čiastke vynásobenej číslom 7,76, ktoré zodpovedá koeficientu aktualizácie, vypočítanom finančným znalcom žalobkýň s ohľadom na bezrizikovú sadzbu 4 % za obdobie 2004 – 2010, teda celkom 5 044 000 eur, zaokrúhlených na 5 miliónov eur).

323 Naopak, vzhľadom na písomnosti spisu nemožno pripustiť, že by sa v prejednávanej veci mala zohľadniť v rámci paušálneho vyčíslenia spôsobenej škody takzvaná

„budúca“ škoda vyčíslená finančným znalcom žalobkýň na 15 miliónov eur. Ohodnotenie, ktoré sa v tejto súvislosti predložilo, nie je založené na vecných údajoch dostatočne dôkazných na to, aby odôvodnili jej priznanie.

324 Posledná okolnosť, ktorá by sa mala zohľadniť pri paušálnom ohodnotení výšky škody je spôsobená nemajetková ujma. Treba zdôrazniť v tejto súvislosti, že Komisia svojim konaním uprela Systran práva, ktoré môže vyvodzovať zo svojho diela. Toto konanie je o to závažnejšie, že Komisia v postavení inštitúcie stála za jednotlivými právnymi predpismi harmonizujúcimi právo Spoločenstva v oblasti autorského práva, ktoré v prejednávanej veci neboli dodržané. Spoločnosti Systran preto treba nahradiť nemajetkovú ujmu spôsobenú v dôsledku konania Komisie.

325 Keďže však žalobkyne neuviedli dôvody, pre ktoré by mala byť táto náhrada škody stanovená na prinajmenšom 2 milióny eur, zdá sa byť vhodné, v rámci stanovenia paušálnej výšky náhrady škody, zaviazať Komisiu na zaplatenie náhrady za nemajetkovú ujmu spôsobenú jej konaním vyčíslenú na symbolickú sumu 1 000 eur.

326 Z vyššie uvedeného vyplýva, že spoločnosti Systran treba priznať paušálnu náhradu škody vo výške 12 001 000 eur, na účely náhrady škody spôsobenej konaním Komisie, a to:

— 7 miliónov eur zodpovedajúcich výške poplatkov, ktoré by musela Komisia zaplatiť v rokoch 2004 až 2010, ak by požiadala o povolenie užívať práva duševného vlastníctva Systran na účely vykonania prác týkajúcich sa zlepšení, prispôsobení a doplnení lingvistických rutín uvedených v oznámení o vyhlásení verejného

obstarávania, ktoré vyžadovali mať prístup k prvkom verzie Systran Unix, ktoré sú prevzaté vo verzii EC-Systran Unix softvéru Systran a ich zmenu,

— 5 miliónov eur zodpovedajúcich doplnkovej čiastke, teda vplyvu, ktorý mohlo mať konanie Komisie na obraty dosiahnuté Systran v priebehu rokov 2004 až 2010, a v širšom zmysle na rozvoj tejto spoločnosti,

— 1 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy.

C — *O iných opatreniach ako o priznaní náhrady škody*

1. Tvrdenia účastníkov konania

327 Žalobkyne tvrdia, na rozdiel od tvrdenia Komisie, že všeobecné zásady uvedené v článku 288 druhom odseku ES musia umožniť náhradu už spôsobenej škody, ale tiež ukončenie protiprávneho konania. Svojim návrhom na okamžité zastavenie úkonov porušujúcich práva žalobkyne smerujú k zabezpečeniu potrebného účinku rozsudku, ktorý bude vydaný.

328 Komisia sa domnieva, že opatrenia navrhované žalobkyňami nad rámec priznania peňažnej náhrady škody Všeobecný súd nemôže prijať. Všeobecný súd totiž nemôže pri výkone svojich právomocí vydávať inštitúciám príkazy alebo ich nahrádzať.

2. Posúdenie Všeobecným súdom

329 Žalobkyne sa domáhajú, aby Všeobecný súd nariadil, po prvé, okamžité zastavenie úkonov porušujúcich práva a sprístupnenie know-how spôsobené Komisiou, po druhé, zabavenie všetkých nosičov v držbe Komisie a spoločnosti Gosselies, na ktorých je zaznamenaný informatický vývoj zrealizovaný spoločnosťou Gosselies na základe verzií EC-Systran Unix a Systran Unix za porušenia práv Systran, a ich odovzdanie spoločnosti Systran alebo prinajmenšom ich zničenie pod dohľadom, a po tretie, uverejnenie rozsudku na náklady Komisie v špecializovaných novinách, v špecializovaných časopisoch a na špecializovaných webových stránkach podľa výberu Systran.

330 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že inštitúcia, ktorej konanie bolo vyhlásené za protiprávne, je povinná urobiť nevyhnutné opatrenia, aby vyhovela rozsudku Všeobecného súdu (pozri analogicky článok 266 ZFEÚ). Komisii preto prináleží, aby vyvodila všetky závery, ktoré sú nutné na zabezpečenie toho, aby boli práva Systran k verzii Systran Unix softvéru Systran zohľadnené pokiaľ ide o práce týkajúce sa verzie EC-Systran Unix tohto softvér, ktoré porušujú autorské právo a know-how Systran. Pokiaľ sa takéto zohľadnenie práv nezabezpečí a vzhľadom na to, že škoda nahradená v prejednávanej veci sa vzťahuje iba na obdobie od roku 2004 do dňa vyhlásenia rozsudku, Systran bude oprávnená podať na Všeobecný súd novú žalobu smerujúcu k náhrade škody, ktorá by jej ešte mohla byť spôsobená.

331 Napokon, pokiaľ ide o návrh na uverejnenie v rôznych novinách, časopisoch a na internetových stránkach, Všeobecný súd dnes vydáva tlačovú správu týkajúcu sa prejednávanej veci. Táto tlačová správa teda bude môcť byť prevzatá a šírená v špecializovanej tlači. Žalobkyne takto budú disponovať súdnym rozhodnutím, ktoré rozhodne o konaní Komisie vo vzťahu k nim, a tlačovou správou, ktorá môže byť široko zverejnená, čo im môže v tomto bode poskytnúť satisfakciu. Táto tlačová správa tiež umožní Všeobecnému súdu nahradiť vo forme *in natura* nemajetkovú ujmu, ktorú predstavuje zásah do dobrej povesti Systran v dôsledku protiprávneho konania Komisie.

332 Všeobecný súd sa v dôsledku toho domnieva, že záujmy Systran sú dostatočne chránené peňažnou náhradou a že nie je opodstatnené vyhovieť ich návrhu na náhradu vo forme *in natura*.

O trovách

333 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech v podstatnej časti svojich dôvodov, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi žalobkýň v tomto zmysle.

334 Okrem toho treba zdôrazniť, že príprava rôznych dokumentov predložených žalobkyňami na podporu obsahu ich vyjadrení alebo odpovedí na otázky Všeobecného súdu pokiaľ ide o technické aspekty softvéru Systran (posudky, technické vyjadrenia a poznámky H. Bitana), jeho právne aspekty (posudok profesora Sirinelliho) ako aj vyčíslenie spôsobenej škody (finančné vyjadrenia pána Martin) predstavujú nutné výdavky

na účely tohto konania, a musia sa teda považovať za nahraditeľné trovy v zmysle článku 91 písm. b) rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Európska komisia je povinná zaplatiť Systran SA paušálnu náhradu škody vo výške 12 001 000 eur.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. decembra 2010.

Podpisy

Obsah

Skutkové okolnosti ..... II - 6090

I — O rôznych verziách softvéru Systran ..... II - 6090

II — História vzťahov medzi stranami ..... II - 6091

A — Prvé obdobie: od Systran Mainframe po EC-Systran Mainframe ..... II - 6092

1. Pôvodné zmluvy medzi WTC (a inými spoločnosťami) a Komisiou ..... II - 6092

2. Zmluva o spolupráci medzi skupinou Systran a Komisiou ..... II - 6095

B — Druhé obdobie: od Systran Unix po EC-Systran Unix ..... II - 6104

C — Tretie obdobie: od verejného obstarávania do 4. októbra 2003 ..... II - 6109

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 6111

Právny stav ..... II - 6114

I — O prípustnosti ..... II - 6114

A — O žalobnom návrhu smerujúcom k tomu, aby Všeobecný súd zaviazal Komisiu na náhradu údajnej škody ..... II - 6114

1. O veci samej ..... II - 6115

a) Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 6115

b) Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 6116

Poznámky k právomoci v zmluvnej a mimozmluvnej oblasti ..... II - 6116

Preskúmanie žaloby o náhradu škody podanej žalobkyňami ..... II - 6120

Preskúmanie okolností uvádzaných Komisiou na podporu existencie zmluvného povolenia sprístupniť tretej osobe informácie, ktoré môžu podliehať ochrane z titulu autorského práva a know-how ..... II - 6126

2. O absencii jasnosti žaloby ..... II - 6135

a) Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 6135

b) Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 6135

3. O nedostatku právomoci Všeobecného súdu na účely konštatovania porušovania práv v rámci žaloby na určenie mimozmluvnej zodpovednosti ..... II - 6137

a) Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 6137

b) Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 6138

B — O ostatných žalobných návrhoch ..... II - 6140

II — O veci samej ..... II - 6142

A — O právach, ktorých sa žalobkyne domáhajú, a protiprávnosti konania Komisie ..... II - 6142

1. O porovnaní rôznych verzií softvéru Systran ..... II - 6143

a) Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 6143

b) Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 6146

2. O protiprávnosti konania Komisie ..... II - 6154

a) Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 6154

O porušovaní autorského práva ..... II - 6154

O právach uvádzaných z titulu know-how ..... II - 6172

b) Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 6176

O právach uvádzaných žalobkyňami pokiaľ ide o verziu Systran Unix softvéru Systran ..... II - 6177

O tvrdení, podľa ktorého práva, ktoré má Komisia, jej umožňujú nezohľadniť právo námietky žalobkýň ..... II - 6182

O povahe prác zadaných Komisiou tretej osobe ..... II - 6187

B — O spôsobených škodách a príčinnej súvislosti ..... II - 6202

1. O škode spôsobenej spoločnosti Systran Luxembourg a príčinnej súvislosti ..... II - 6202

a) Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 6202

b) Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 6203

2. O škodách spôsobených Systran a príčinnej súvislosti ..... II - 6204

a) Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 6204

O rôznych formách škody, jej skutočnej existencii a príčinnej súvislosti ..... II - 6204

O pôvodnom vyčíslení straty hodnoty nehmotných aktív ..... II - 6207

O iných vyčísleniach škody ..... II - 6209

b) Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 6212

O znehodnotení akcií Systran Luxembourg ..... II - 6213

O strate hodnoty nehmotných aktív..... II - 6213

— O pôvodnom vyčíslení navrhnutom žalobkyňami .. II - 6214

— O skutočnej existencii škody spôsobenej Systran a príčinnej súvislosti medzi touto škodou a konaním Komisie ..... II - 6215

— O paušálnom vyčíslení škody..... II - 6219

C — O iných opatreniach ako o priznaní náhrady škody..... II - 6230

1. Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 6230

2. Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 6231

O trovách ..... II - 6232